

KONTRA

**Σόιμπλε στηρίζει
Τσίπρα!**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Μητσοτάκης στηρίζει
Γεροβασίλη!**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Γερμανία

**Μόνο ο καπιταλισμός δε
φταίει!**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Ο αστικός κόσμος
στηρίζει τους επενδυτές
του πλιάτσικου**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Η «δημοκρατική»
Ισπανία δείχνει τα
δόντια της και η
«Ευρώπη» σιγοντάρει**

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

Επιχείρηση εξαπάτησης με τη σήμανση
του γάλακτος και των γαλακτοκομικών

**Η δημαγωγία έχει κοντά
ποδάρια**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Προς ΔΑΟΚΑ για γήπεδο Μελισσανίδη

**Ανακαλέστε την
παράνομη άδεια**

ΣΕΛΙΔΑ 12

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 933 - 7 Οκτώβρη 2017

www.eksegersi.gr

**Προσχέδιο
Κρατικού
Προϋπολογισμού
2018**

**ΜΕ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΡΙΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ
Σκληρή λιτότητα και κινεζοποίηση
για τον ελληνικό λαό**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Scripta... Verba...

Γνωρίζω πολύ καλά τον Μαριάνο Ραχόι. Ξέρω ότι χειρίζεται κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις εσωτερικές υποθέσεις της Ισπανίας. Εχω εμπιστοσύνη στην αποφασιστικότητα του να υπερασπιστεί τα συμφέροντα ολόκληρης της Ισπανίας.

Εμανουέλ Μακρόν

Μια μέρα πριν από το όργιο της αστυνομικής βίας ενάντια στον καταλανικό λαό.

Δεν το θέλουμε [το έργο σε Ελληνικό-Άγιο Κοσμά], υποχρεωθήκαμε να το υλοποιήσουμε και θα το υλοποιήσουμε, τι θα κάνουμε;

Γιώργος Κυρίτσης

Της σχολής Τζάκρη και αυτός.

Χαραξάμε αυτόνομη πορεία και θα πάμε αυτή την πορεία μέχρι το τέλος. Δεκανίκια ας αναζητήσουν αλλού ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ.

Φώφη Γεννηματά

Λέμε και καμιά μαλακία για να μας ψηφίσουν για αρχηγό.

Ο κόσμος της παράταξης εκδηλώνει ενδιαφέρον. Οι δημοσκοπήσεις πνέουν ούριες. Το μοντέλο «Survivor» για την εκλογή εγγυάται ενδιαφέρον.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

Ο άνθρωπος τους συμβουλεύει... ανιδιοτελώς.

Ακούω συχνά το ερώτημα: Θα αφήσουν οι δανειστές τον Κυριάκο Μητσοτάκη να μειώσει τους φόρους; Και απαντώ: Ναι. Όταν έχεις πρωθυπουργό που ξέρει να διαπραγματεύεται και να φέρνει αποτελέσματα, οι δανειστές αναγκάζονται να αποδεχθούν την πραγματικότητα.

Αδωνις Γεωργιάδης

Για να γίνεις αντιπρόεδρος πρέπει να γλείφεις τον πρόεδρο.

Αν ο Καμμένος δεν μπει στο Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ, δε θα ξαναδεί τα λουλουδάδικα του Συντάγματος. Δε θα πιάσει το 3%, αφού έπιασε τα Μνημόνια θα καταστραφεί. Τον Καμμένο δεν τον παίρνει πίσω ούτε η ΝΔ... Έχει συμφωνήσει με τον Τσίπρα, αν τα δημοσκοπικά του ευρήματα είναι στο 1%-1,5%, να τον βάλει στο Επικρατείας. Αμφιβάλλετε ότι το έχουν συμφωνήσει; Ο πιο πιστός βουλευτής του Τσίπρα είναι ο Καμμένος.

Βασίλειος Λεβέντης

Θα γελάσουμε πολύ, αν αυτή τη φορά βγει η προφητεία.

Να μην μας απασχολεί πλέον το θέμα σχέσεων Εκκλησίας και Πολιτείας, αλλά το θέμα να πάει πιο ψηλά στις σχέσεις Εκκλησίας και Εθνους. Αυτό το έχουμε ξεχάσει.

Ιερώνυμος

Εμείς είμαστε η αρχή και το τέλος του σύμπαντος. Οποιοι τα βάζει μαζί μας τα βάζει με το έθνος...

ΡΙΠΕΣ

♦ Guardia Civil (Γκουάρδια Θιβίλ) ♦ Εθνοφυλακή θα τη λέγαμε στα ελληνικά ♦ Ας μην πάμε στο βαθύ παρελθόν, όταν δημιουργήθηκε ως ένα στρατιωτικό σώμα στην υπηρεσία των γαιοκτημόνων, για να καταπνίγει τα αγωνιστικά σκιρτήματα της κολίγικης αγροτιάς και κάθε αντιμοναρχική κίνηση ♦ Ας μείνουμε στην περίοδο της φρανκικής φασιστικής δικτατορίας ♦ Η Guardia Civil ήταν κάτι χειρότερο απ' αυτό που ήταν η δική μας ΕΣΑ τα χρόνια της χούντας ♦ Οι παλιότεροι θα θυμούνται τις αναφορές στον ευρωπαϊκό Τύπο για τα εγκλήματα αυτής της διαβόητης αστυνομίας ενάντια στους ισπανούς αντιφασίστες και τους βάσκους πατριώτες ♦ Την ξαναείδαμε την περασμένη Κυριακή να μακελεύει Καταλανούς έξω από εκλογικά τμήματα ♦ Προκάλεσε εντύπωση η μανία των χτυπημάτων σε ανθρώπους που δεν προέβαλαν την πα-

ραμική αντίσταση ♦ Σαν να μην πέρασε μια μέρα! ♦ Η Ισπανία, όμως, είναι δημοκρατική χώρα πλέον ♦ Και ο Ραχόι, αν και δεξιός, δεν είναι ο Μαδούρο ♦ Είναι ένας από τους ηγέτες της... «συμμαχίας του Νότου», για τον οποίο μόνο καλά λόγια έχει (να) πει ο Τσίπρας ♦ Ετσι είναι, αν έτσι νομίζετε, που θα 'λεγε και ο (υπέρμαχος του μουσολινικού φασισμού) Λουίτζι Πιραντέλο ♦ Η εκδίκηση της Ιστορίας με ειρωνικό τρόπο ♦ Μιλούν για βάθεμα της ομοσπονδοποίησης στην ΕΕ και ξεπέραςμα των εθνικισμών ♦ Την ίδια στιγμή που υπάρχουν άλυτα εθνικά ζητήματα στο εσωτερικό μεγάλων καπιταλιστικών κρατών ♦ Ο Λένιν δικαιώνεται και πάλι ♦ «Οι Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης μέσα σε καπιταλιστικό καθεστώς, είτε είναι απραγματοποίητες, είτε είναι αντιδραστικές» ♦ Κραυγάζε το πρωτοσέλιδο του «Εθνους» ♦ «Τζιχαντιστές εντός

των τειχών» ♦ Ο φιλοσυριζαϊκός Τύπος σε νέες κατακτήσεις (κιτρινισμού) ♦ Τι κάνετε φασαρία με τον Καμμένο; ♦ Αφού και η Εύη η Καρακώστα είχε παίξει σε καζίνο ♦ Όταν ήταν φοιτήτρια ♦ Παρακαλούμε να πάρει θέση και η Ελενίτσα η Αυλωνίτου ♦ Ο Πολάκης είναι σφακιανός και τιμά τις φιλίες ♦ Ειδικά αν με τον φίλο γιόρτασαν μαζί τα γενέθλιά τους, υπό τα άσματα του Γονίδη ♦ Βγήκε, λοιπόν, και υπερασπίστηκε τον Καμμένο για τα... λονδρέζικα κατορθώματά του, μ' ένα από τα γνωστά παραληρηματικά σημειώματά του που κοσμούν το twitter ♦ Κολιός και κολιός από το ίδιο βαρέλι ♦ Από την άλλη, ο «σοβαρός» Νίκος Βούτσης δήλωσε ότι «δεν είμαστε της ίδιας μήτρας και διαδρομής με τους ΑΝΕΛ» ♦ Και έσπευσε ασμένως να προσθέσει, μη τυχόν και παρεξηγηθεί ♦ «Θα πάμε μέχρι τέλους με τον κ. Καμμένο» ♦

Τελικά, το τέρμα του κατήφορου δεν είναι ο πάτος ♦ Έχει και παρακάτω ♦ «Καλλιτέχνης» ο υποψήφιος αρχηγός Δημήτρης Τζιώτης ♦ «Πώς να γίνουν, δηλαδή, εκλογές; Να συνεργασθούμε με τα συμφέροντα για να ριζώσουμε τον Τσίπρα, όπως έριξαν τον Παπανδρέου; Αυτό θα ήταν εκτροπή. Ας σεβαστούμε τη δημοκρατία» ♦ Σαν καλός επαγγελματίας, δε δαγκώνει το χέρι από το οποίο έφαγε ψωμί ♦ Καλά ντε, μη φωνάζετε, παντεσπάνι ♦ Έχει και συνέχεια ♦ «Η Ελλάδα είναι ΠΑΣΟΚ. Αυτήν την Ελλάδα πρέπει να ξανακερδίσουμε. Μόνο έτσι θα κάνουμε την επανάσταση που θα τα αλλάξει όλα. Μέχρι τότε, μέχρι να ετοιμαστούμε, ας αφήσουμε τον Αλέξη να κυβερνήσει» ♦ Ο Καρτερός ανέλαβε, επίσημα, προϊστάμενος του Γραφείου Τύπου του πρωθυπουργού ♦ Τις προάλλες διέψευδε ότι ήταν ο συγγραφέας του περί Ανδρέα άρθρου ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Λαμβάνουμε μηνύματα ότι, η πλειοψηφία των δημοσίων υπαλλήλων θέλει να αξιολογηθεί», δήλωσε η Γεροβασίλη. Τη στιγμή που το δήλωνε, η αποχή από την «αξιολόγηση» ξεπερνούσε το 90%! «Καλλιεργείται σκόπιμα η σύγχυση ότι πρόκειται για μία απεργιακή κινητοποίηση των συνδικαλιστικών οργάνων της δημόσιας διοίκησης», συνέχισε απόρητη. Και οι καθηγητές πανεπιστημίου που γνωμάτευσαν ότι πρόκειται για μορφή απεργίας, ενώ η τροπολογία που ψήφισε η Γεροβασίλη συνιστά μορφή ανταπεργίας; Σιγά μην ξέρουν οι πανεπιστημιακοί και δεν ξέρει η Ολγάρ, η καραμπουζοκυκλού.

Κ Οι φιλοδοξίες της Δούρου είναι γνωστές. Και δε χρειαζόμαστε «κιτρινίες» (σαν το πρωτοσέλιδο της «Κυριακάτικης Δημοκρατίας», που την έφερε να έχει δηλώσει σε διπλωμάτη ότι αυτή είναι η διάδοχος του Τσίπρα) για να τις

διαγνώσουμε. Η Δούρου -όπως αναμενόταν- διέψευσε το δημοσίευμα, κάνοντας λόγο για fake news, όμως εξασφάλισε μια ωραιότατη προβολή (ούτε... παραγγελία να την είχε).

Κ Ποιος είν' αυτός ο αψηλός με τη θαλασσί γραβάτα, που ποζάρει χαμογελαστός δίπλα στον -επίσης χαμογελαστό- Αλέξη Τσίπρα; Είναι ο Μαριάνο Ραχόι, ο ηγέτης της

ισπανικής Δεξιάς που έστειλε έξι χιλιάδες μπάτσους (σε κρουαζιερόπλοια σταβλίζονταν) για να μακελέσουν τους Καταλανούς. Κι αυτοί τον έβγαλαν ασπροπρόσωπο! Ανοιξαν τα κεφάλια ακόμα και ηλικιωμένων που στέκονταν στην ουρά για να ψηφίσουν. Η φωτογραφία είναι από μία από τις Ευρωμεσογειακές Συνόδους, που αναβίωσε ο Ολάντ (την ιδέα διεκδικεί ο Τσίπρας

που είχε «οραματιστεί» το «μέτωπο του Νότου»). «Σήμερα συναντιόμαστε εδώ στην Αθήνα οι ηγέτες των ευρωπαϊκών χωρών της Μεσογείου γιατί, ανεξάρτητα από τις ιδεολογικές μας αναφορές, αυτό που μας ενώνει είναι η κοινή μας θάλασσα, τα κοινά μας προβλήματα, η πίστη μας στο ευρωπαϊκό όραμα, αλλά και η κοινή μας βούληση να αγωνιστούμε για μια καλύτερη Ευρώπη», είπε ο Τσίπρας στο καλωσόρισμα των υπόλοιπων, στη σύνοδο της Αθήνας, τον Σεπτέμβριο του 2016. Ο Ραχόι τον επιβεβαίωσε, δείχνοντας έμπρακτα ποιο είναι το «ευρωπαϊκό όραμα» και η «καλύτερη Ευρώπη».

Κ Δε θα σχολιάσουμε τη δήλωση Ντεϊσελμπλουμ ότι οι εκλογές στην Ελλάδα πρέπει να γίνουν το 2019. Θα σχολιάσουμε το χαρούμενο «τιτίβισμα» του Παπαδημούλη, που ως άλλος Τραμπ έσπευσε να γράψει στο twitter: «Ακυρο από Ντάισελμπλουμ σε Μητσοτάκη για τις εκλογές, μέσω Καθημερινής. "Κρατήστε τις εκλογές για το 2019"». Ερχεται ο ολλανδός υπουργός Εξωτερικών και πρόεδρος του Eurogroup και κάνει μια τόσο ωμή παρέμβαση σε ένα αποκλειστικά εσωτερικό ζήτημα και ο Παπαδημούλης χρησιμοποιεί αυτή τη δήλωση ως όπλο κατά της αντιπολίτευσης!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ιστορικά, σε κάθε τομή υπάρχουν και δυσκολίες και αντιστάσεις. Η δυναμική, ωστόσο, των επιχειρούμενων αλλαγών υπερβαίνει τις όποιες αγκυλώσεις. Εχουμε όμως το σχέδιο, τη στρατηγική και τη βούληση να αποκαταστήσουμε και να ενισχύσουμε τη Δημόσια Διοίκηση. Θα τα καταφέρουμε.

Ολγα Γεροβασίλη

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

7/10: Ημέρα αρχιτεκτονικής, ημέρα για αξιοπρεπή εργασία, ημέρα κατοικίας 7/10/1969: Βόμβες (ΚΕΑ) σε δημαρχείο Καλλιθέας και ΙΧ 7/10/1991: Εκτέλεση τούρκου αναπληρωτή ακόλουθου Τύπου Τσετίν Γκιιοργκιού (17Ν) 8/10: Ημέρα γονέων και σχολείων, ημέρα για μείωση φυσικών καταστροφών, ημέρα παρηγορητικής φροντίδας 8/10/1977: Βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανικών (ΕΛΑ) 9/10: Ημέρα ταχυδρομείων, Περού: Ημέρα εθνικής αξιοπρέπειας (1968), Ουγκάντα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 9/10/1946: Οι τρομοκρατικές ομάδες του Κατσαρέα δολοφονούν 45 δημοκρατικούς πολίτες (Λακωνία) 9/10/1977: Βόμβα στη λέσχη αξιωματικών προσωπικού βάσεων Ελληνικού 9/10/1990: ΜΑΤ

κατά απεργιών «Ολύμπικ Κέτερινγκ», 22 άτομα στο νοσοκομείο 10/10: Ημέρα αυγού, ημέρα για κατάργηση θανατικής ποινής, ημέρα όρασης, ημέρα ψυχικής υγείας, Κούβα: Αρχή πολέμου ανεξαρτησίας (1868), Ταϊβάν: Εθνική γιορτή (1911), Ιαπωνία: Ημέρα υγείας-αθλητισμού (1964) 10/10/1978: Βόμβα σε βορειοαμερικανικό αυτοκίνητο (ΕΛΑ) 10/10/1979: Τρεις βόμβες σε αυτοκίνητα ΕΛΑΣ 11/10: Ημέρα κοριτσιού, ημέρα μείωσης ζημιών από φυσικές καταστροφές, Δυτική Σαμόα: Εθνική γιορτή, Παναμάς: Ημέρα επανάστασης (1968) 11/10/1970: Εκτέλεση αντιπρόεδρου κυβέρνησης Κεμπέκ (Καναδάς) και υπουργού Εργασίας Πιερ Λαπόρτ (FLQ) 11/10/1986: Βόμβα έξω από δημαρχείο Αθηναίων και σε μηχανουργείο στο Κερατσίνι (ΕΛΑ) 11/10/2004: Κάθειρξη 25 ετών και 22.000

ευρώ πρόστιμο σε Κώστα Αγαπίου, Χρήστο Τσιγαρίδα, Αγγελέτο Κανά και Ειρήνη Αθανασάκη (δίκη ΕΛΑ, πρώτος βαθμός) 11/10/2007: 27χρονος αφγανός κρατούμενος απαγχονισμένος σε κελί στον Κορυδαλλό 12/10: Ημέρα αλληλεγγύης στους ιθαγενείς λαούς, ημέρα κατά αρθρίτιδας, ημέρα κατά πείνας, ημέρα ξενώνων και παρηγορητικής φροντίδας, ευρωπαϊκή ημέρα ραδιοφωνίας, ημέρα ισπανικής γλώσσας, ΗΠΑ: Ημέρα Κολόμβου (1492), Ισπανία: Εθνική γιορτή, Σουδάν: Ημέρα δημοκρατίας 12/10/1944: Απελευθέρωση Αθήνας και Πειραιά μετά από 42 μήνες γερμανικής κατοχής (ΕΛΑΣ) 13/10/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) στα γραφεία Πανελληνίας Οργάνωσης Σιδηροδρομικών.

Σόιμπλε στηρίζει Τσίπρα!

Αποχωρώντας από το υπουργείο Οικονομικών της Γερμανίας, ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε έστειλε στην Ελλάδα τον παραγιο του για να προσφέρει -με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο- στήριξη στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και προσωπικά στον Αλέξη Τσίπρα. Ο Γερούν Ντεϊσελμπλούμ (αυτός είναι ο παραγιοός του Σόιμπλε και ποτέ δεν το έκρυψαν ούτε ο ένας ούτε ο άλλος) δεν περιορίστηκε μόνο στα όσα δήλωσε στην κοινή συνέντευξη Τύπου με τον Ευκλείδη Τσακαλώτο (περί «καθαρής εξόδου» από το Μνημόνιο κτλ.), δίνοντας πάσα στον Τσίπρα να τον επικαλεστεί την ίδια μέρα στη Βουλή, σε μια δύσκολη συγκυρία για τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τα νταλαβέρια με τον ισοβίτη πρεζέμπορο Γιαννουσάκη). Φεύγοντας από την Αθήνα, άφησε και μια συνέντευξη-ποταμό στην «Καθημερινή» και τον διευθυντή της, Αλέξη Παπαχελά, για να 'χει να πορεύεται ο Κυριάκος Μητσοτάκης.

Με βάση τα όσα είπε ο Ντεϊσελμπλούμ, η συνέντευξη θα μπορούσε να έχει τίτλο «Γονάτισαν την οικονομία οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ» ή κάτι παρεμφερές. Ο τίτλος, όμως, που έβαλε η «Καθημερινή» ήταν: «Κρατήστε τις εκλογές για το 2019». Απ' όλη τη συνέντευξη κράτησε ειδικά αυτό το σημείο. Και να μην υπήρξε προσυνεννόηση με τον Ντεϊσελμπλούμ ως προς το τι θα αναδειχτεί στον τίτλο της συνέντευξής του (πράγμα που το θεωρούμε απίθανο), ο τίτλος ήταν ένα μήνυμα προς τον Μητσοτάκη από τη ναυαρχίδα της Δεξιάς, την εφημερίδα που θεωρείται η μόνη σοβαρή του χώρου και ευρύτερα ο τυπικός εκπρόσωπος της ελληνικής αστικής τάξης: «Κόψε τις μαλακίες για πρόωρες εκλογές. Αρκετά έπαιξες μ' αυτό».

Πέρα από τον τίτλο, η πρώτη παράγραφος της εισαγωγής του Παπαχελά δεν άφησε περιθώρια παρερμηνειών: «Την ανάγκη να στηριχθεί **με κάθε τρόπο** η πολιτική σταθερότητα και **να μην υπάρξουν εκλογές** πριν από το τέλος της θητείας της σημερινής κυβέρνησης, το 2019, τονίζει με συνέντευξή του στην «Κ» ο επικεφαλής του Γιούρογκρουπ Γερούν Ντάισελμπλουμ, επισημαίνοντας ότι οι πρόωρες εκλογές του 2014 ήταν λάθος, διότι δεν επέτρεψαν να ολοκληρωθεί το δεύτερο μνημόνιο, με αποτέλεσμα να ζημιωθεί υπέρμετρα η οικονομία της χώρας και να χρειαστεί και τρίτο πρόγραμμα». Μοιρασμένες οι ευθύνες: στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για ό,τι έκαναν το 2014, και στη ΝΔ, για ό,τι προσπαθεί να κάνει τώρα. Κι επειδή οι αστοί είναι

πραγματιστές, για το 2014 ισχύει το «ο γέγονε γέγονε». Σημασία έχει τι γίνεται τώρα, γι' αυτό και τα πυρά του τίτλου στράφηκαν κατά της πολιτικής Μητσοτάκη.

Ο Ντεϊσελμπλούμ δε μάζησε τα λόγια του για την πρώτη περίοδο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ: «*Νομίζω το λάθος το 2014 ήταν ότι λόγω των πρόωρων εκλογών το δεύτερο πρόγραμμα δεν ολοκληρώθηκε. - Στο τέλος του 2014 η Ελλάδα ήταν σε πολύ καλύτερη κατάσταση. - Το κόστος [σ.σ. από την πολιτική των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κατά το πρώτο εξάμηνο του 2015] ήταν μεγάλο για τον ελληνικό λαό που είχε αρχίσει να βλέπει λίγο φως στο δεύτερο μισό, στο τέλος του 2014. Ήταν ένα πισωγύρισμα γιατί υπέφερε ακόμη περισσότερο. Η οικονομία πισωγύρισε. Και χρειάστηκε ένα ακόμη πρόγραμμα με δύσκολα μέτρα.*»

Αφού «περιποιήθηκε» τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για τα «νεανικά τους αμαρτήματα», πιστός στην πουριτανική φιλοσοφία περί αμαρτίας και τιμωρίας, με την οποία πασαλίζουν τον πολιτικό τους λόγο οι αστοί πολιτικοί της κεντρικής Ευρώπης, ο Ντεϊσελμπλούμ τόνισε ότι χάρη στην επιμονή και τη σταθερότητα του Σόιμπλε, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι σήμερα «τα καλύτερα παιδιά»: «Ο κ. Σόιμπλε είναι ένας πολύ σοβαρός πολιτικός, πρέπει να το συνειδητοποιήσετε αυτό. Δεν είναι υπέρ ή κατά της Ελλάδος. Πιστεύει ακράδαντα στην Ευρώπη και τα ιδεώδη της. Είναι, όμως, ένας **σοβαρός άνθρωπος** που πιστεύει ότι αυτά μπορούν να λειτουργήσουν μόνο αν όλοι μπορούμε να τηρήσουμε εκείνα για τα οποία έχουμε συμφωνήσει. Γι' αυτό πάντα δίνει έμφαση στην **ανάγκη να κάνουμε όσα έχουμε συμφωνήσει** γιατί αλλιώς θα διαλυθούμε. Αυτό ήταν που τον ώθησε σε όσα έγιναν το 2015. Αν η νέα ελληνική κυβέρνηση δεν ήθελε να σεβαστεί όσα είχαμε συμφωνήσει, δεν θα υπήρχε βάση συνεννόησης και συνεργασίας. Αυτή ήταν και είναι η θέση του. Πιστεύει σε μια ισχυρή Ευρωζώνη. **Με τον τρόπο που κινούνται τα πράγματα, όπως συνεργαζόμεστε τώρα, όλοι είναι πολύ ευτυχείς.** - Πρέπει όμως να **επιβραβεύσω την ελληνική κυβέρνηση** για τη δουλειά που έχει κάνει. - **Θαυμάζω τον Αλέξη Τσίπρα**, ο οποίος απέδειξε ότι είναι ένας επιτυχημένος πολιτικός, ικανός να καθοδηγήσει τη χώρα του στον δρόμο της σταθερότητας. Αυτό είναι κρίσιμο. Δεν χρειάζεται να συμφωνώ με κάθε του πολιτική πρωτοβουλία και άποψη. Η επαναφορά μιας χώρας στη σταθερότητα, όμως, είναι κρίσιμη. **Ο Τσίπρας ήρθη στο ύψος των περιστάσεων,**

ως όφειλε!»

Ο Ντεϊσελμπλούμ εξαιρεί την «τιμωρητική» λογική του Σόιμπλε, υποστηρίζοντας ότι αυτή αποδείχτηκε σωστή εκ του αποτελέσματος: ο ΣΥΡΙΖΑ, αφού έφαγε τις «βουρδουλιές» του τότε που έκανε «αταξίες», σήμερα έχει προσαρμοστεί πλήρως και γι' αυτό του αξίζουν συγχαρητήρια (η επιβράβευση μετά την τιμωρία). Αυτό, όμως, βολεύει μια χαρά και τον Τσίπρα που δε δίστασε να μιλήσει πρόσφατα για ένα κόμμα που δεν υπάρχει πια (και γι' αυτό η αντιπολίτευση διεξάγει έναν πόλεμο «στα χαμένα»).

Γιατί, όμως, να γίνει αυτή η τόσο χοντροκομμένη παρέμβαση στα ελληνικά πολιτικά πράγματα, που ασφαλώς προκάλεσε προβλήματα στη ΝΔ και προσωπικά στον Μητσοτάκη; Πριν απαντήσουμε στο ερώτημα, να σχολιάσουμε την αμήχανη απάντηση του ίδιου του Μητσοτάκη, που χωρίς ίχνος καταγγελιολογίας, περιορίστηκε να επαναλάβει το τετριμμένο: «*Το Σύνταγμα ορίζει ότι οι εκλογές γίνονται όταν χαθεί η κυβερνητική πλειοψηφία ή όταν ο πρωθυπουργός αποφασίσει να προκηρύξει πρόωρες εκλογές. Δεν είναι δουλειά κανενός να καθορίσει πότε είναι η κατάλληλη ώρα για εκλογές στην Ελλάδα. Είναι μια εσωτερική υπόθεση που αφορά τη χώρα.*» Δε θα βιαστούμε να πούμε ότι αυτή είναι η δι-αφορά ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είμαστε καθόλου βέβαιοι ότι ο σημερινός ΣΥΡΙΖΑ δε θ' ακολουθούσε την ίδια αμήχανη-υποτονική στάση, προκειμένου να μην προκαλέσει τη γερμανική πολιτική. Από την άλλη, πανηγυρίζοντας για τη δήλωση Ντεϊσελμπλούμ και παραβλέποντας τον ιταμό επεμβατικό της χαρακτήρα, οι συριζαίοι επιβεβαίωσαν για μια ακόμα φορά ότι «πήδηξαν οριστικά το χαντάκι» και έχουν μετατραπεί σε ένα ξενόδοιλο πολιτικό μόρφωμα, που αναζητά στήριξη από τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες για να παραμείνει στο παιχνίδι της εξουσίας. Και καλά, να «ξεχάσουν» τον Ιούνιο του 2015, όταν ο Ντεϊσελμπλούμ πέταγε έξω από το Eurogroup τον υπουργό τους (δεν έχει σημασία που ήταν ο Μπαρουφάκης), αλλά να «ξεχάσουν» και τις δηλώσεις τους ότι οι Έλληνες έφαιγαν τα κοινοτικά κονδύλια στα ξενύχτια με ποτά και γυναίκες; Όταν, όμως, έχεις «καταπιεί» κοτζάμ Καμμένο, όταν «στήνεις κώλο» για να σε δεχτεί ο Τραμπ στον Λευκό Οίκο, στον Ντεϊσελμπλούμ θα κλωσείς; Από τη στιγμή που σε αβαντάρει, τον κάνεις ρυθμιστή της εσωτερικής πολιτικής ζωής.

Γιατί, λοιπόν, έγινε αυτή η χοντροκομμένη επέμβαση

στα εσωτερικά πολιτικά πράγματα; Επιγραμματικά: γιατί η κυβέρνηση του Τσίπρα είναι μια απ' όλες τις απόψεις βολική κυβέρνηση για να ολοκληρώσει τον τρέχοντα κύκλο, ενώ η πτώση της κυβέρνησης (της οποιας κυβέρνησης) θα δημιουργούσε συνθήκες πολιτικής αστάθειας, την οποία γενικώς απεχθάνονται οι ιμπεριαλιστές για τις χώρες της εξαρτημένης περιφέρειας.

Σε όσους αρέσκονται στις συγκρίσεις και ανατρέχουν στο παρελθόν πρέπει να πούμε ότι το 2017 δεν είναι 2014. Το 2014, οι γερμανοί ιμπεριαλιστές αρνήθηκαν να στηρίξουν τους Σαμαροβενιζέλους γιατί τους θεωρούσαν καμένο χαρτί. Υπήρχε μπροστά η προεδρική εκλογή, είχαν τη βεβαιότητα ότι Σαμαράς και Βενιζέλος δε θα μπορούσαν να συγκεντρώσουν την απαραίτητη πλειοψηφία, οπότε η χώρα θα πήγαινε σε εκλογές. Δεν υπήρχε σοφότερη επιλογή από το να ξεφορτωθούν το «ψοφίμι» και να περιμένουν τα «νεούλια» για να διαπραγματευτούν μ' αυτά, ό,τι υπήρχε προς διαπραγμάτευση. Ενώ οι Τσιπροκαμμένοι έχουν δύο ακόμα χρόνια θητείας, χωρίς να υπάρχει κάποια ενδιαμέση διαδικασία, επομένως δεν υπάρχει κανένας λόγος να τους εγκαταλείψουν. Μια χαρά τους κάνουν τη δουλειά, γι' αυτό και επιλέγουν να κλείσουν μ' αυτούς τον τρέχοντα μνημονιακό κύκλο.

Ο καινούργιος μνημονιακός κύκλος θα ήταν καλό να ξεκινήσει με τη σημερινή κυβέρνηση, ώστε η επόμενη να τον βρει έτοιμο. Κι αν η κυβέρνηση αυτή θέλει να μείνει στην εξουσία για έναν ακόμα χρόνο (από τον Αύγουστο του 2018 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2019), τότε θα υπογράψει και τους όρους του «μετα-Μνημονίου», όπως έχει υπογράψει τα πάντα μέχρι τώρα (νέα αντιλαϊκά μέτρα για το 2019 και το 2020, «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022 και πάνω από 2% μέχρι το 2060).

Κι αν δεν υπογράψει, αλλά πάει σε εκλογές με «διακύβευμα» το μετα-Μνημόνιο; Αυτό είναι κάτι που δεν μπορούν να το καθορίσουν από τώρα οι ιμπεριαλιστές. Και αν συμβεί, όμως, θα είναι κάτι που θα προκύψει με πολιτικά «φυσιολογικό» τρόπο, οπότε η διαπραγμάτευση με την επόμενη κυβέρνηση θα γίνει με προκαθορισμένους και ήδη γνωστούς όρους. Σ' αυτή τη φάση, λοιπόν, οι ιμπεριαλιστές θέλουν πολιτική σταθερότητα, ώστε η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων να κλείσει ομαλά τον κύκλο του τρίτου Μνημονίου. Γι' αυτό και έστειλαν τον Ντεϊσελμπλούμ ως κήρυκα, να το διασαλπίσει στο αστικό πολιτικό σύστημα.

Στις ΗΠΑ ο Τσίπρας, αναμένεται ο λογαριασμός

Το ταξίδι του Παππά στις ΗΠΑ είχε αίσιο τέλος. Ο Τσίπρας πήρε την πολυπόθητη πρόσκληση και θα συναντηθεί με τον Τραμπ στο Λευκό Οίκο, το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Οκτώβρη. Όπως γράψαμε και σε προηγούμενο φύλλο, μένει να μάθουμε πόσο θα μας κοστίσει αυτό το ταξίδι. Σε τι ύψος θα φτάσει ο λογαριασμός των οπλικών συστημάτων που θα παραγγελθούν. Γιατί αυτό είναι που ενδιαφέρει την αμερικάνικη κυβέρνηση (τα υπόλοιπα, βάσεις, ενεργειακό σχεδιασμό-εξάρτημα της αμερικάνικης ενεργειακής στρατηγικής, τα έχουν εξασφαλισμένα).

Γιατί όμως ο Τσίπρας να στείλει τον Παππά στην Ουάσινγκτον με μοναδική αποστολή να του εξασφαλίσει μια πρόσκληση για τον Λευκό Οίκο, η οποία δε δίνεται δωρεάν (γι' αυτό, άλλωστε, χρειάστηκε να πάει αυτοπροσώπως, όχι κάποιος από το υπουργείο Εξωτερικών, αλλά ένας αναρμόδιος υπουργός που συμβαίνει να είναι εξ απορρήτων του Τσίπρα); Τι ακριβώς επιδιώκει μ' αυτή την επίσκεψη; Τίποτα περισσότερο από μερικές φωτογραφίες με τον Τραμπ (ναι, μ' αυτό το σύμβολο του φασισμού, του ρατσισμού, του σεξισμού, της αμορφωσιάς κτλ. κτλ.), που θα χρησιμοποιηθούν στο προφίλ του «διεθνούς ηγέτη» που φιλοτεχνούν γι' αυτόν οι «επικοινωνιολόγοι» του Μαξίμου.

Και βέβαια, ο αντιαμερικανισμός-αντιιμπεριαλισμός, βαθιά ριζωμένος στη συνείδηση των προοδευτικών τμημάτων του ελληνικού λαού (και παραπέρα), όχι μόνο λόγω της χούντας, αλλά επειδή ο ελληνικός λαός έχει βιώσει στο πετσί του τι σημαίνει αμερικάνικη επικυριαρχία (κι αυτό μεταφέρεται από γενιά σε γενιά), πρέπει να θαφτούν. Αυτό, ο Τσίπρας και η κλίκα του το θεωρούν ύψιστο καθήκον. Όσο και να προσπαθήσουν, όμως, συνεχίζοντας τις προσπάθειες όλων των προηγούμενων αστικών κυβερνήσεων, το σύνθημα «Αμερικάνοι, φονιάδες των λαών» θα εξακολουθήσει να δονεί τις πορείες και τα συλλαλητήρια, με κάθε αφορμή.

Επικίνδυνα παιχνίδια

Μπορεί το casinogate του Καμμένου, για το οποίο έγραψε ακόμα και βρετανική τζογαδόρική ιστοσελίδα (!) να αφορά τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, πλήττοντας το περιβόητο «ηθικό πλεονέκτημα» που επικαλούνταν, όμως τα εθνικιστικά παιχνίδια του Καμμένου, ο οποίος δεν είναι πια ένας απλός ακροδεξιός βουλευτής, αλλά συγκυβερνών εταίρος και υπουργός Εθνικής Αμυνας, έχουν πολιτικό περιεχόμενο και πολιτικές επιπτώσεις.

Ο Καμμένος ορίστηκε (με δική του απαίτηση, προφανώς) να εκπροσωπήσει την ελληνική κυβέρνηση στις φετινές εκδηλώσεις για την επέτειο της ανεξαρτησίας της Κύπρου. Πήγε, λοιπόν, στο νησί και δεν περιορίστηκε να έχει μαζί του τον αρχηγό ΓΕΕΘΑ, αλλά κουβάλησε και δύο πολεμικά αεροπλάνα F-16, τα οποία έβαλε να πετάνε σε σχηματισμό πάνω από την παρέλαση, λες και πετούσε πυροτεχνήματα στο γάμο της ξαδέρφης του. Έκανε και δήλωση επιπέδου υπουργού Εξωτερικών στην οποία μίλησε για «τη δημιουργία ενός άξονα σταθερότητας στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου, προς τα βόρεια με την Ελλάδα, τις χώρες της Ευρώπης και της Βαλκανικής, προς τα νότια και τα ανατολικά με το Ισραήλ, την Ιορδανία και την Αίγυπτο!» Αφού είπε με νόημα ότι «για την Ελλάδα, η Κύπρος δεν είναι ποτέ μακριά», ευχαρίστησε «ιδιαίτερα τους πολίτες της Κύπρου για τη θερμή υποδοχή των δυνάμεων της ΕΛΔΥΚ **και των εναέριων μέσων.**» Σημειωτέον ότι ελληνικά πολεμικά αεροπλάνα είχαν να πετάξουν σε κυπριακή παρέλαση από το 1994, όταν οι κυβερνήσεις Α. Παπανδρέου και Γ. Κληρίδη είχαν διακηρύξει το δόγμα του «Ενιαίου Αμυντικού Χώρου», το οποίο αργότερα εγκαταλείφθηκε και από τις δυο κυβερνήσεις.

Ποια είναι η επίσημη θέση του ελληνικού κράτους για το Κυπριακό; Ότι η όποια λύση προϋποθέτει την κατάργηση του καθεστώτος των εγγυητριών δυνάμεων και την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων από το υπό κατοχή βόρειο τμήμα του νησιού. Μετά το ναυάγιο των δύο γύρων διαπραγματεύσεων στο Μον Πελεράν και το Κραν Μοντανά της Ελβετίας, η ελληνική πλευρά κατηγορούσε την Τουρκία ότι με την άκαμπτη στάση της στο κεφάλαιο «εγγυήσεις-ασφάλεια» και την άρνησή της να δεχτεί την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων τορπίλισε τις διαπραγματεύσεις που είχε οργανώσει ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ.

Όταν, όμως, ο Καμμένος κάνει ιδιαίτερη αναφορά στην ΕΛΔΥΚ έρχεται να πιστοποιήσει ότι η ελληνική κυβέρνηση είναι υπέρ της συνέχισης του καθεστώτος των εγγυητριών δυνάμεων. Και όταν στέλνει ελληνικά αεροπλάνα να κάνουν παρέλαση στον κυπριακό ουρανό, πηγαίνει πέρα από το υπάρχον καθεστώς εγγυήσεων (προβλέπει τις δυνάμεις της ΕΛΔΥΚ με συγκεκριμένη σύνθεση) και στρώνει βούτυρο στο ψωμί της Τουρκίας, η οποία σίγουρα θα επικαλεστεί το γεγονός για να υποστηρίξει ότι για λόγους προστασίας των Τουρκοκυπρίων πρέπει να παραμείνει στο νησί επαρκής τουρκική στρατιωτική δύναμη.

Ο καραγκιόζης ακροδεξιός...

Η γελοιογραφία είναι από το Politico. Ο στρατηγός Κέλι, το στέλεχος που τοποθετήθηκε προσωπάρχης στον Λευκό Οίκο μπας και καταφέρει να συμμαζέψει τον Τραμπ, έχει τεζάρει, καθώς διάβασε στην εφημερίδα ότι το twitter επεκτείνεται από τους 140 στους 280 χαρακτήρες, η Ιβάνκα ρωτάει: «Στρατηγέ Κέλι, είστε καλά;», ο σύζυγός της αναρωτιέται: «Επαθε καρδιακή προσβολή;» και ο Τραμπ, αδιάφορος για ό, τι συμβαίνει, τουϊτάρει αυτοϊκανοποιούμενος.

Η «αρρώστεια» του Τραμπ με το twitter είναι τέτοια που δε δίστασε να σχολιάσει ειρωνικά ακόμα και τον υπουργό Εξωτερικών για τις επαφές του με τη βορειοκορεατική κυβέρνηση σε αναζήτηση μιας διπλωματικής λύσης στη σοβούσα κρίση. «Είπα στον Ρεξ Τίλερσον, τον θαυμάσιο υπουργό Εξωτερικών μας, ότι χάνει τον χρόνο του προσπαθώντας να διαπραγματευθεί με τον Ανθρωπάκο Ρουκέτα», έγραψε ο Τραμπ στο twitter. Μετά από τη βαθιά απογοήτευση του Τίλερσον για τη μεταχείρισή του από τον Τραμπ, που διέρρευσε συνεργάτες του υπουργού, ο αμερικάνικος Τύπος φέρει το πρώην μεγαλοστέλεχος της Exxon Mobil στα πρόθυρα της παραίτησής!

Άλλες πληροφορίες, που δημοσιεύονται στον αμερικάνικο Τύπο, φέρουν τον Τίλερσον να δίνει σκληρή μάχη στο State Department προκειμένου να μην καταρρεύσει η συμφωνία με το Ιράν για το πυρηνικό πρόγραμμα της Τεχεράνης, συμφωνώντας σ' αυτό με την Μέρκελ και τον Μακρόν, τους οποίους ο ιρανός υπουργός Εξωτερικών, Μοχάμαντ Τζαβάντ Ζαρίφ, είχε καλέσει (με συνέντευξη στις βρετανικές The Guardian και Financial Times) «να αναλάβουν ηγετικό ρόλο», μετά τις δηλώσεις Τραμπ ότι είναι έτοιμος «να σκίσει» αυτή τη συμφωνία, όπως είχε «δεσμευτεί» προεκλογικά.

Η συμφωνία υπογράφηκε το 2015, μετά από πολύχρονες διαπραγματεύσεις, ανάμεσα στο Ιράν και το σύνολο των πυρηνικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία, Ρωσία, Κίνα και Γερμανία). Ο μόνος που εξέφρασε τη συμφωνία του με την πρόθεση του Τραμπ ήταν ο σιωνοφασίστας Μπενιαμίν Νετανιάχου που μιλά για μια «φριχτή συμφωνία με το Ιράν για το πυρηνικό πρόγραμμά του». Έχει δουλειά ο Τίλερσον, λοιπόν, πριν παραιτηθεί (αν παραιτηθεί τελικά). Πρέπει να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των αμερικάνικων μονοπωλίων.

...και ο σοβαρός προοδευτικός

Από την άλλη, οι φιλελεύθεροι οπαδοί του Δημοκρατικού Κόμματος υπέστησαν ένα μικρό σοκ (και το εξέφρασαν ποικιλοτρόπως στα λεγόμενα social media) όταν είδαν το ίνδαμμά τους, τον Μπαράκ Ομπάμα, αγκαλιά με τον Τζορτζ Μπους τον νεότερο. Με τον Μπιλ Κλίντον δε θα είχαν πρόβλημα, αλλά όχι και με τον Μπους, που οι φιλελεύθεροι τον θεωρούν πρόδρομο του Τραμπ. Αφελείς; Μάλλον ναι. Στην Αμερική οργανώνεται κάθε χρόνο «το γκολφ των προέδρων». Όσοι πρώην πρόεδροι στέκονται ακόμα στα πόδια τους, παίρνουν μέρος στη φιέστα, που λειτουργεί ως διαφήμιση της εθνικής ενότητας πέρα από πολιτικές διαφορές. Ο Ομπάμα δε θα μπορούσε να λείψει από τη φετινή φιέστα. Γιατί ο Ομπάμα δεν είναι κάποιος προοδευτικός φιλελεύθερος, όπως αφελώς πιστεύουν πολλοί ψηφοφόροι του, αλλά ένα τυπικό δείγμα αμερικανού ιμπεριαλιστή πολιτικού. Όπως και οι άλλοι δύο πρώην πρόεδροι που πήραν μέρος στο φετινό «γκολφ των προέδρων».

«Σύμφωνα με το ισπανικό σύνταγμα, η χθεσινή ψηφοφορία στην Καταλονία δεν ήταν νόμιμη. Για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως επανειλημμένα έχει αναφέρει ο Πρόεδρος Γιούνκερ, αυτό είναι ένα εσωτερικό ζήτημα της Ισπανίας που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με την συνταγματική τάξη της Ισπανίας. Επαναλαμβάνουμε επίσης τη νόμιμη θέση που κρατήθηκε από αυτή την Επιτροπή όσο και από τις προηγούμενες. Αν διοργανώνονταν δημοψήφισμα σύμφωνα με το ισπανικό σύνταγμα, αυτό θα σήμαινε ότι η περιοχή που φεύγει, θα βρεθεί εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πέρα από τις καθαρά νομικές πτυχές αυτού του ζητήματος, η Κομισιόν πιστεύει ότι αυτοί οι καιροί είναι για ενότητα και σταθερότητα, όχι διαχωρισμούς και κατακερματισμούς. Καλούμε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να μετακινηθούν γρήγορα από την αντιπαράθεση στον διάλογο. Η βία δεν μπορεί ποτέ να αποτελεί εργαλείο της πολιτικής. Εμπιστευόμαστε τον πρωθυπουργό Μαριάνο Ραχόι, να χειριστεί αυτή τη δύσκολη διαδικασία με πλήρη σεβασμό προς το ισπανικό σύνταγμα και τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών που κατοχυρώνονται σ' αυτό» (ανακοίνωση της Κομισιόν για το δημοψήφισμα στην Καταλονία, 2/10/17, http://europa.eu/rapid/press-release-STATEMENT-17-3626_en.htm).

Η παραπάνω ανακοίνωση δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της Κομισιόν μία μέρα μετά τα αιματηρά γεγονότα της περασμένης Κυριακής που έστειλαν στα νοσοκομεία πάνω από 890 άτομα, σε μία πρωτοφανή για τα ευρωπαϊκά δεδομένα καταστολή, από τις πιο άγριες των τελευταίων δεκαετιών.

Η απόλυτη στήριξη που είχε ο αμετανόητος Ραχόι από την Κομισιόν επιβεβαιώνει αυτό που τονίσαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» όταν αναφερόμασταν στο δημοψήφισμα. Οι δηλαδή, η «δημοκρατία» σταματά εκεί που δε θίγονται τα συμφέροντα των ισχυρών, οι οποίοι στην προκειμένη περίπτωση είναι η αστική τάξη της Ισπανίας και η ΕΕ.

Είναι τουλάχιστον προκλητι-

κό να αποκηρύσει τη βία η Κομισιόν, την ίδια στιγμή που δίνει την αμέριστη υποστήριξή της στον Ραχόι που άσκησε αυτή τη βία σε ανθρώπους μόνο και μόνο επειδή τόλμησαν να πάνε στις κάλπες και στη συνέχεια δικαιολόγησε πλήρως αυτή τη βία! Δε χρειάζεται να είσαι υπέρ της απόσχισης για να το παραδεχτείς αυτό. Η έξαρση της αστυνομικής βαρβαρότητας ήταν τόσο εμφανής που παραπέρα σχόλια περιτεύουν.

Η καταστολή ήταν αναμενόμενη από τη στιγμή που η Μαδρίτη κράτησε σκληρή στάση από την αρχή, συλλαμβάνοντας στελέχη της κυβέρνησης της Καταλονίας επειδή εμπλέκονταν στη διοργάνωση του δημοψηφίσματος, ενώ έστειλε χιλιάδες μπάτσους να κλείσουν τα σχολεία στα οποία θα στήνονταν οι κάλπες. Με τους 4.000 που μεταφέρθηκαν στην Καταλονία από άλλες περιοχές της Ισπανίας, τους 5.000 μπάτσους (της κρατικής αστυνομίας) που εδρεύουν στην Καταλονία και τους 17.000 που ανήκουν στην τοπική αστυνομία, συγκροτήθηκε ένας «στρατός» που επιτέθηκε χωρίς δισταγμό χρασιμοποιώντας ακόμα και πλαστικές σφαίρες και χτυπώντας ακόμα και ηλικιωμένες γυναίκες για να σταματήσει την ψηφοφορία. Στον στρατό αυτό πρωτοστάτησε η περίφημη Guardia Civil (ισπανική πολιτοφυλακή), που εδω και πάνω και πλασιμωσισμός αιώνα αποτελεί την αιχμή του δόρατος της κρατικής εξουσίας ενάντια στον «εσωτερικό εχθρό» λειτουργώντας με στρατιωτικές μεθόδους. Οι περιπτώσεις ορισμένων τοπικών μπάτσων, που δάκρυσαν και δεν υπάκουσαν στα κελεύσματα της κεντρικής εξουσίας, δεν αλλάζουν αυτό το σκηνικό, αλλά το επιβεβαιώνουν όσον αφορά στην έκταση της καταστολής, που θύμιζε τις εποχές της φρανκικής δικτατορίας.

Γι' αυτό και προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων με μαζικές διαδηλώσεις την περασμένη Δευτέρα και τη γενική απεργία που ανακοινώθηκε από 40 συνδικαλιστικούς φορείς την Τρίτη, με τις ηγεσίες των δύο μεγαλύτερων συνδικάτων της χώρας (UGT - Γενική Ένωση Εργατών

που πρόσκειται στο Σοσιαλιστικό Κόμμα και CC OO - Εργατικές Επιτροπές που προήλθε από το «Κ»Κ Ισπανίας) να αντιτίθενται σ' αυτήν, χωρίς όμως να καταφέρουν να πείσουν τις τοπικές καταλανικές οργανώσεις τους, που συμμετείχαν στην απεργία. Η απεργία είχε καθολική επιτυχία με δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές στη Βαρκελώνη και τη Ρέους να διαδηλώνουν μπροστά σε αστυνομικά τμήματα.

Η μεγάλη αποχή (της τάξης του 58%) σίγουρα οφείλεται και στην τρομοκρατία που επιβλήθηκε από την κεντρική εξουσία με τον πιο απολυταρχικό τρόπο. Τέτοια καταστολή δεν ασκήθηκε ούτε στο Ιρακινό Κουρδιστάν, όπου το δημοψήφισμα για την απόσχιση του από το Ιράκ κύλησε κανονικά! Φυσικά, άλλο Βαγδάτη και άλλο Μαδρίτη. Η πρώτη έμοιαζε με μια ξεδοντιασμένη εξουσία (που δεν είχε τη δύναμη να αντιπαρατεθεί στρατιωτικά με τους μάχιμους Κούρδους), ενώ η δεύτερη αποτελεί μια συγκροτημένη αστική εξουσία, με τις πλάτες της ΕΕ, απέναντι σε άοπλους ψηφοφόρους.

Ετσι, από τα 2.300 σχολεία που λειτουργούσαν σαν εκλογικά τμήματα, τα 319 σφραγίστηκαν από την αστυνομία, σύμφωνα με τις καταλανικές Αρχές, που διαφωνούν με τις δηλώσεις της ισπανικής κυβέρνησης ότι μόνο 92 εκλογικά τμήματα σφραγίστηκαν. Για να προλάβουν τις αστυνομικές δυνάμεις, πολλοί Καταλανοί είχαν κοιμηθεί στα εκλογικά τμήματα το προηγούμενο βράδυ. Όπως αναφέρει η ισπανική εφημερίδα Ελ Παίς, από τα 1.300 σχολεία που επιθεωρήθηκαν από την τοπική αστυνομία (Mossos d'Esquadra), τα 163 ήταν κατειλημμένα από πολίτες.

Τα 2.26 εκατομμύρια Κατα-

λανοί που ψήφισαν υπέρ της απόσχισης αποτελούν το 90% των ψηφισάντων και παρά το γεγονός ότι αντιστοιχούν σε μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με το δημοψήφισμα του 2014 (στο οποίο το «ναι» απέσπασε ένα 80%), είναι ελαφρώς λιγότεροι από αυτούς που υποστήριξαν την απόσχιση το 2014 (2.3 εκατομμύρια άτομα). Αυτή τη φορά, όμως, το δημοψήφισμα έγινε σε πολύ πιο πολωμένο κλίμα και με την τρομοκρατία της κεντρικής εξουσίας να χτυπά κόκκινο. Υπάρχουν αναφορές ότι εμποδίστηκαν να ψηφίσουν έως και 750 χιλιάδες άτομα, ενώ η χαοτική κατάσταση που ακολούθησε την επέμβαση της αστυνομίας δεν μπορεί να οδηγήσει σε κανένα ασφαλές συμπέρασμα ως προς το πόσο θα μειωνόταν το ποσοστό της αποχής αν δεν υπήρχε η επέμβαση της αστυνομίας. Το σίγουρο είναι ότι θα μειωνόταν.

Η απειλή της Κομισιόν, ότι μία ανεξάρτητη Καταλονία θα βρεθεί εκτός ΕΕ έχει προκαλέσει μεγάλο σκεπτικισμό σε καταλανούς καπιταλιστές που φοβούνται τους δασμούς στα προϊόντα τους όπως ο διάολος το λιβάνι. Γι' αυτό και ο καταλανός πρωθυπουργός Κάρλες Πουιντζεμόντ, μία μέρα μετά από το δημοψήφισμα, άρχισε τις... κωλοτούμπες, υποστηρίζοντας ότι δεν επιζητά έναν «τραυματικό χωρισμό με την Ισπανία» αλλά «καλύτερη κατανόηση» με την κεντρική κυβέρνηση της Μαδρίτης! Άλλο πάλι και τούτο!

Το πιθανότερο είναι, ο Πουιντζεμόντ να το είχε αυτό υπόψη του από την αρχή και όλο το νταβαντούρι με τις δηλώσεις ότι σε περίπτωση που επικρατήσει το «ναι» η Καταλονία θα αποσχιστεί εντός δύο ημερών, να αποτελέσει το απαραίτητο προπαγανδιστικό τέχνασμα για

Δείχνει τα δόντια της και η «Ευρώπη» σιγοντάρει

να πιάσει καλύτερα το παζάρι που θα ξεκινήσει το επόμενο διάστημα. Γιατί δε είναι δυνατό, η καταλανική ηγεσία να μη γνώριζε ότι η Μαδρίτη θα απαντούσε σκληρά, όπως και έγινε, με τον υπουργό Δικαιοσύνης να δηλώνει ότι οποιαδήποτε ανακήρυξη ανεξαρτησίας θα οδηγούσε στην ενεργοποίηση του

άρθρου 155 του συντάγματος, που θα έπαυε την τοπική κυβέρνηση από τα καθήκοντά της και η Καταλονία θα διοικούταν απευθείας από την κεντρική εξουσία της Μαδρίτης.

Είναι αδύνατο η Μαδρίτη να αφήσει να αποσχιστεί η επαρχία που δίνει το 20% του ΑΕΠ και το ένα τέταρτο των συνο-

λικών εξαγωγών της Ισπανίας, παρά το γεγονός ότι αποτελεί το 16% του πληθυσμού της και μόνο το 6,3% της έκτασής της. Ταυτόχρονα, σύμφωνα με τα στοιχεία της ίδιας της καταλανικής κυβέρνησης, οι ξένες βιομηχανικές επενδύσεις αντιστοιχούν στο 35,5% του συνόλου της χώρας.

Επόμενο είναι, η αστική τάξη της Καταλονίας να αναζητεί μεγαλύτερο μερίδιο από την πίτα και να θέλει να επωμίζεται μικρότερα φορολογικά βάρη από την κεντρική εξουσία. Από τον Μάη του 2014, η πλειοψηφία των επιχειρήσεων στην Καταλονία υπέγραψε το αποκαλούμενο «Μανιφέστο Φάρος», σύμφωνα με το οποίο έδιναν την ανευ όρων υποστήριξή τους στη διαδικασία που

επικυρώθηκε από τη Βουλή της Καταλονίας για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για την ανεξαρτησία. Όπως μας πληροφορεί η Ομοσπονδία των Καταλανών Επιχειρηματιών, FemCat (<http://www.femcat.cat/en/fifty-organizations-reaffirm-and-adhere-to-the-lighthouse-manifesto-manifest-del-far/>), τον Αύγουστο του 2015, οι υπογράφοντες το παραπάνω μανιφέστο (μεταξύ των οποίων

και αυτή η Ομοσπονδία) επανέλαβαν τη δέσμευσή τους στο δικαίωμα της Καταλονίας στην αυτοδιάθεση. Τον Σεπτέμβριο του 2017, πενήντα καπιταλιστικές οργανώσεις επαναβεβαίωσαν τη δέσμευσή τους σ' αυτό το μανιφέστο.

Τώρα όμως, που ο κόμπος έφτασε στο χτένι και η κεντρική εξουσία, με τις πλάτες της ΕΕ, έδειξε τα δόντια της, τα πράγματα αλλάζουν. Το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση (που κάθε δημοκρατικός άνθρωπος θα πρέπει να το υποστηρίζει) θα μετατραπεί σε παζάρι για την κατανομή της εξουσίας μεταξύ Μαδρίτης και Βαρκελώνης. Η οργή του λαού της Καταλονίας για τη βάρβαρη αστυνομική καταστολή δε θα κοπιάσει εύκολα, όμως η απουσία ταξικής οργάνωσης δημιουργεί ένα μεγάλο κενό, το οποίο εύκολα καλύπτει ο εθνικισμός και η μετατροπή των λαών σε ψηφοφόρους που επιλέγουν το «μικρότερο κακό».

Και το... δημοκρατικό Ευρωκοινοβούλιο υπέρ του Ραχόι

Την περασμένη Τετάρτη, έγινε στο Ευρωκοινοβούλιο συζήτηση με θέμα «Σύνταγμα, κράτος δικαίου και θεμελιώδη δικαιώματα στην Ισπανία υπό το φως των γεγονότων στην Καταλονία». Ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου, Αντόνιο Ταγιάνι, έκλεισε τη συζήτηση, συμπυκνώνοντας τα συμπεράσματά της στην εξής δήλωση:

«Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τον θεματοφύλακα των Συνθηκών, για τη σαφή θέση που εξέφρασε σε αυτή την αίθουσα.

Υπό το φως της συζήτησης που μόλις έλαβε χώρα και για να συνοψίσω τη θέση που εξέφρασε η πλειοψηφία σε αυτό το Κοινοβούλιο, θα ήθελα να επισημάνω ορισμένα βασικά στοιχεία.

Όπως μας διδάσκει η ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη δημοκρατία, ο μόνος δρόμος προς τα εμπρός είναι να συνεργαζόμαστε μαζί για αρμονία και ενότητα.

Κανείς δεν πήρε αψήφιστα τα γεγονότα που έλαβαν χώρα την Κυριακή. Ωστόσο, οι μονομερείς αποφάσεις, συμπεριλαμβανομένων των δηλώσεων για ανεξαρτησία από ένα κυρίαρχο κράτος, είναι αντίθετες με την ευρωπαϊκή έννομη τάξη και έχουν ως στόχο να προκαλέσουν επικίνδυνες διαιρέσεις.

Από αυτό το Κοινοβούλιο υπάρχει έκκληση για ήρεμη και βαθιά συζήτηση, η οποία θα ενθαρρύνει τον διάλογο στην Ισπανία, τηρώντας παράλληλα το συνταγματικό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένου του Καθεστώτος Αυτονομίας της Καταλονίας, και το οποίο θα επιστρέψει την πολιτική στα θεσμικά όργανα.

Δε νομίζουμε ότι χρειάζονται πολλά σχόλια. Οι αντιδραστικοί της Μαδρίτης, που ματοκύλησαν τον καταλανικό λαό, εισέπραξαν τα εύσημα και από τον «κατ' εξοχήν δημοκρατικό θεσμό» της ΕΕ. Δεν περιμέναμε κάτι διαφορετικό, πρέπει όμως να δούμε αυτή τη δήλωση και υπό το φως της πρόστυχης προπαγάνδας για την «Ευρώπη των αξιών, της αλληλεγγύης και της δικαιοσύνης», για την οποία μιλά συνεχώς ο Τσίπρας.

Γάζα

Η Παλαιστινιακή Αρχή επιστρέφει

Τρία χρόνια μετά από την τελευταία είσοδο στη Γάζα της Παλαιστινιακής Αρχής (2014), ο πρωθυπουργός της ΠΑ, Ράμι Αλ Χαμνταλά, με σύσσωμο το υπουργικό συμβούλιο εισήλθαν στον πολιορκημένο θύλακα και συνεδρίασαν τυπικά, στην πρώτη κίνηση συμφιλίωσης μεταξύ της Φατάχ και της Χαμάς. Σε μια ιδιαίτερα συμβιβαστική πρώτη δήλωσή του, ο Χαμνταλά, σύμφωνα με το ειδησεογραφικό πρακτορείο της ΠΑ, WAFA, είπε ότι η διοίκησή του θα αναλάβει πλήρως τη διακυβέρνηση της Γάζας σε αμοιβαία συνεργασία με όλες τις παλαιστινιακές πολιτικές οργανώσεις.

Βέβαια, τα πρώτα σημεία τριβής δεν άργησαν να κάνουν την εμφάνισή τους. Παρά το γεγονός ότι πλέον τη διακυβέρνηση της Γάζας την έχει αναλάβει πλήρως η Παλαιστινιακή Αρχή, ο Αμπάς αρνείται να άρει τις κυρώσεις σε βάρος του παλαιστινιακού λαού της περιοχής μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των δυο πλευρών στις 10 Οκτώβρη, επιδιώκοντας έτσι να συνεχίσει να ασκεί πίεση στη Χαμάς προκειμένου να υποκύψει σε όσο το δυνατόν περισσότερες απαιτήσεις του.

Παράλληλα, ο Αμπάς δήλωσε στον αιγυπτιακό τηλεοπτικό σταθμό CBC, ότι στη Γάζα μπορεί να υπάρξει μόνο ένα κράτος, ένας νόμος και ένα όπλο, επαναλαμβάνοντας την πάγια θέση της ΠΑ ότι η ασφάλεια στο εσωτερικό της Γάζας και ο έλεγχος των συνόρων θα πρέπει να γίνεται μόνο από την ΠΑ. Συνεχίζοντας, δήλωσε ότι δε θα επιτρέψει στη Γάζα την αναπαραγωγή μιας κατάστασης όπως με τη Χεζμπολά στον Λίβανο. Ερμηνεύοντας αυτή τη δήλωσή του, οι Times of Israel υποστηρίζουν ότι ο Αμπάς ζητάει τη διάλυση των Ταξιαρχιών Ιζεντίν Αλ Κασάμ, ένοπλου σκέλους της Χαμάς. Σύμφωνα με ρεπορτάζ της αραβικής εφημερίδας Αλ Χαγιάτ, ο Αμπάς έβαλε τρεις όρους για την επιτυχία των διαπραγματεύσεων. Τη διάλυση του ένοπλου σκέλους της Χαμάς (άρα και των υπόλοιπων οργανώσεων της Αντίστασης), να μην εμπλακεί καμία ξένη δύναμη στη διακυβέρνηση της Γάζας (εννοεί τον Νταχλάν) και τα λεφτά για την ανοικοδόμηση της περιοχής να διοχετευτούν αποκλειστικά μέσω της Παλαιστινιακής Αρχής.

Σαν απάντηση στις προκλητικές απαιτήσεις του Αμπάς, που ζητά με

αυτόν τον τρόπο γην και ύδωρ από την Αντίσταση, ο επικεφαλής του πολιτικού γραφείου της Χαμάς, Μούσα Αμπού Μαρζούκ, δήλωσε ότι το ένοπλο σκέλος της οργάνωσης δεν είναι αντικείμενο προς διαπραγμάτευση. Τα όπλα του είναι όπλα που έχουν ως μοναδικό σκοπό να προστατεύσουν τον παλαιστινιακό λαό, και όσο αυτός ο λαός ζει σε συνθήκες κατοχής, τα όπλα αυτά θα είναι έτοιμα να αντιμετωπίσουν οποιοδήποτε ενδεχόμενο.

Τις ιταμές απαιτήσεις του Αμπάς έσπευσε να στηρίξει, λες και απευθύνεται σε εντολοδόχο του, ο Νετανιάχου, δηλώνοντας ότι η παλαιστινιακή διοίκηση οφείλει να αναγνωρίσει το Ισραήλ, να διαλύσει το ένοπλο τμήμα της Χαμάς και να διακόψει οποιαδήποτε επαφή με το Ιράν!

Απέραντο σφαγείο αμάχων στη Συρία

Ενα απέραντο σφαγείο έχει γίνει η Συρία, με τους νεκρούς από την εμφύλια σύγκρουση και την ιμπεριαλιστική επέμβαση να ξεπερνούν τον Σεπτέμβρη τους 3.300, γεγονός που τον κατέστησε τον πιο πολύνεκρο μήνα του 2017 μέχρι σήμερα, σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η βρετανική ΜΚΟ Συριακό Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Από τον συνολικό αριθμό των νεκρών, οι 995 είναι επιβεβαιωμένα άμαχοι (ανάμεσά τους 207 παιδιά).

Σύμφωνα με το αμερικάνικο Human Rights Watch (από τα διοικητικά του πόστα έχουν περάσει ουκ ολίγα στελέχη κυβερνήσεων των ΗΠΑ), τον περασμένο Μάρτη, σε μια από τις μαζικότερες δολοφονίες αμάχων, αμερικάνικα μαχητικά βομβάρδισαν ένα σχολείο, μια αγορά και ένα φούρνο στη Ράκα, σκοτώνοντας 84 αμάχους (ανάμεσά τους 30 παιδιά). Η αμερικάνικη στρα-

τιωτική διοίκηση, ενώ γνώριζε ότι στο σχολείο είχαν βρει καταφύγιο δεκάδες οικογένειες αμάχων, αδιαφόρησε και τους μακέλεψε, προκειμένου να εξουδετερώσει μια βάση του Ισλαμικού Κράτους που πιθανολογούνταν ότι βρισκόταν στην περιοχή. Τέτοιες μαζικές δολοφονίες αμάχων, ειδικά από τον αμερικάνικο στρατό, έχουν γίνει πλέον ρουτίνα στις περιοχές που αναπτύσσονται οι «απελευθερωτικές» του επεμβάσεις. Τη θέση του Αφγανιστάν και του Ιράκ έχει πάρει εδώ και καιρό η Συρία.

Εκπρόσωπος Τύπου των συμμαχικών δυνάμεων στη Συρία δήλωσε ότι η δράση τους στην περιοχή γίνεται σύμφωνα με τους κανονισμούς εμπλοκής σε ένοπλη σύγκρουση και ότι από τη μεριά τους δεν έγινε κάποιο λάθος. Παράλληλα, ο υπουργός Αμυνας της κυβέρνησης Τραμπ, Τζέιμς Μάτις, δήλωσε ότι έχει πάρει εντολή από τον

αμερικανό πρόεδρο να επιταχυνθεί η εκστρατεία των συμμαχικών στρατευμάτων ενάντια στο ΙΚ και να αυξηθούν οι εναέριοι βομβαρδισμοί, προμηνύοντας νέες δολοφονίες χιλιάδων αμάχων μέχρι να τελειώσει ο πόλεμος.

Βέβαια, αμάχους δε σκοτώνουν μόνο τα αμερικάνικα μαχητικά αλλά και τα ρωσικά, παρά τις προσπάθειες της ρωσικής προπαγάνδας να πείσει τη διεθνή κοινή γνώμη ότι τα δικά της στρατεύματα λειτουργούν πιο έξυπνα και με σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή, σε αντίθεση με τους Αμερικάνους που είναι «ατζαμήδες».

Την Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου, ρωσικά μαχητικά βομβάρδισαν βάρκες που μετέφεραν αμάχους από τη μια όχθη του Ευφράτη στην άλλη στη δυτική πόλη Ντέιρ Εζόρ, σκοτώνοντας 34 (ανάμεσά τους εννιά παιδιά). Οι άμαχοι είχαν μπει στις βάρκες προκειμένου

να γλιτώσουν από τις συγκρούσεις μεταξύ του στρατού του Ασαντ, με την υποστήριξη ρωσικών βομβαρδιστικών, και μαχητών του Ισλαμικού Κράτους.

Η ανθρώπινη ζωή έχει αξία μόνο στις δυτικές μητροπόλεις. Στις ζώνες των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων όπου γης, όλοι, ένοπλοι και άμαχοι, θεωρούνται εχθροί και αντιμετωπίζονται αναλόγως. Ας μην πέφτουν λοιπόν... από σύννεφο σε σύννεφο αυτοί που σε κάθε τυφλό χτύπημα ενάντια σε αμάχους στην Ευρώπη και την Αμερική σπεύδουν να μνηστρολογήσουν τις πληγειακές μάζες της Ανατολής, που δεν κατανοούν τον απελευθερωτικό χαρακτήρα των δυτικών επεμβάσεων και στρέφονται εναντίον τους. Πόσω μάλλον αυτοί που κατηγορούν τους πρόσφυγες ότι δεν κάθονται να αντιμετωπίσουν τον εχθρό στη χώρα τους αλλά παίρνουν τον δρόμο της προσφυγιάς.

στο φαχνό

Δε φτάνει η οργή

Πρόκειται για αλητεία! Κατέθεσαν ένα προσχέδιο προϋπολογισμού με φορτωμένα όλα τα βάρη τριών Μνημονίων, με πρόβλεψη για κατάργηση ακόμα και προνοιακών επιδομάτων (χωρίς ν' αναφέρουμε το ΕΚΑΣ) και καμαρώνουν ότι τα πάνε καλά.

Έχουν και το θράσος να λένε ότι αυτός είναι ο τελευταίος μνημονιακός προϋπολογισμός, όταν είναι γνωστό πως έχουν προ-νομοθετήσει νέα μέτρα και για το 2019 και για το 2020, χώρια αυτά που θα προστεθούν επειδή δε θα «βγαίνουν τα νούμερα». Και μη μας πουν ότι «τα νούμερα θα βγουν», γιατί με το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης πρόσθεσαν στα μουλωχτά μισό δισ. νέα αντιλαϊκά μέτρα στο 2018, πέρα απ' αυτά που προέβλεπε αρχικά το Μνημόνιο.

Κάθε εργαζόμενος που δεν είναι τυφλωμένος ή δεν έχει συμφέροντα που εξυπηρετούνται από τη συριζανελίτικη «κατάσταση» εξοργίζεται με την αλητεία. Γιατί κανένας δεν είναι πλέον ανυποψίαστος. Όσοι δεν εκδηλώνουν την οργή τους, έχουν διαβρωθεί από τον κοινωνικό μιθριδατισμό και έχουν πέσει στη μοιρολατρία: «τι να κάνουμε, αυτή είναι δυστυχώς η κατάσταση».

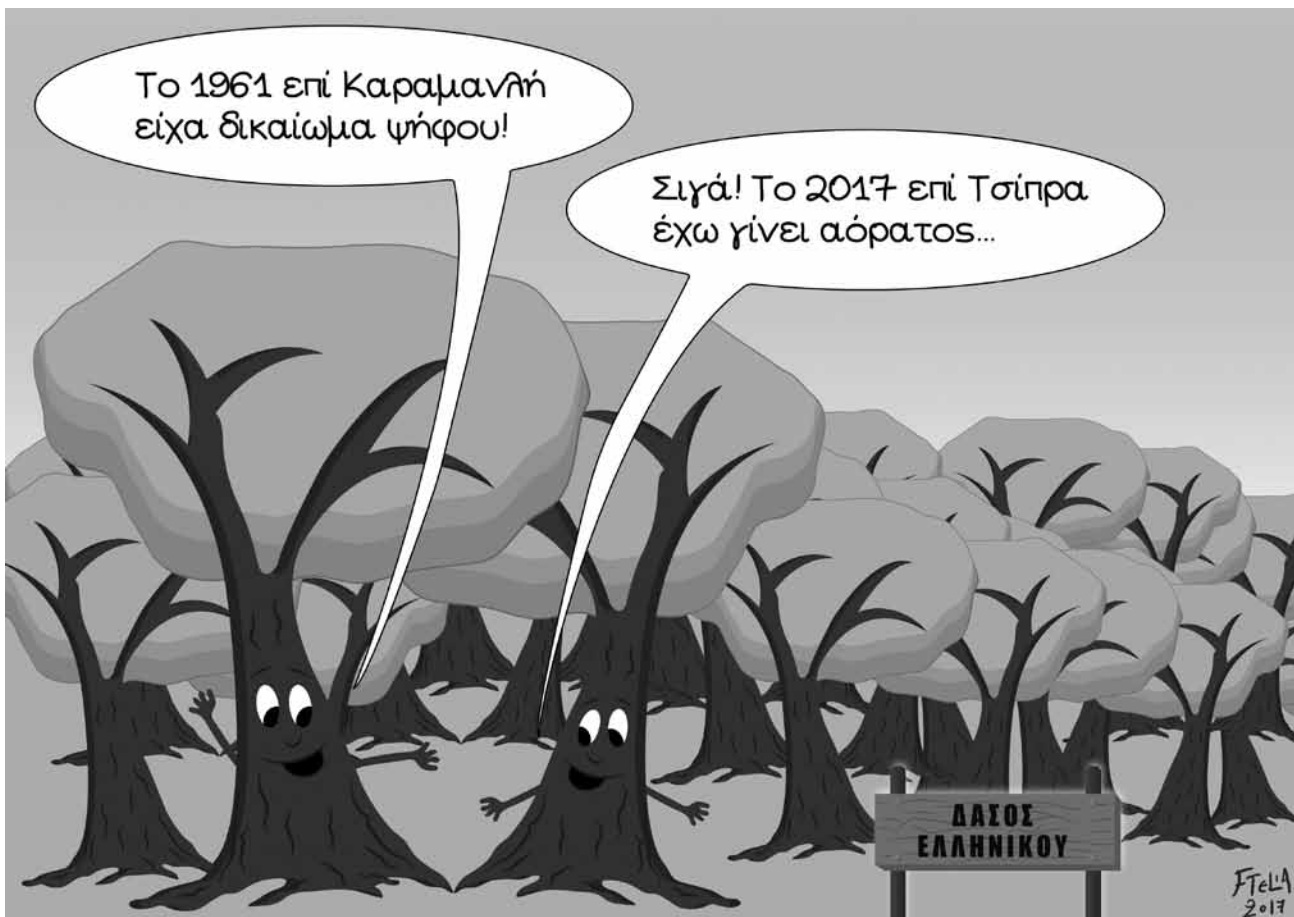
Η οργή από μόνη της, όμως, δεν οδηγεί πουθενά. Επιτρέπει στη μνημονιακή αντιπολίτευση, με επικεφαλής τη ΝΔ, που έχει υπογράψει ή συνυπογράφει όλα τα Μνημόνια, να κάνει πολιτική σπέκουλα και να προσπαθεί να μετατρέψει αυτή την οργή σε καύσιμο για την επάνοδό της στην κυβερνητική εξουσία. Μπορεί να κάνει ζημιά στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, δεν κάνει όμως ζημιά στο σύστημα. Με αντίπαλο μόνο την οργή που εκτονώνεται στην κάλη, οι εναλλακτικές λύσεις είναι εύκολες. Αυτό δε γίνεται από το 2009 μέχρι σήμερα (για να μιλήσουμε μόνο για τα χρόνια της κρίσης);

Διαβρωτική δουλειά στις εργατικές συνειδήσεις, ιδίως των νέων, κάνει επίσης η αναπτυξιολογία. Η καπιταλιστική ανάπτυξη έχει αναγορευτεί σ' ένα είδος Γης της Επαγγελίας. Όλοι την περιμένουν, μπας και βρουν καμιά δουλειά, χωρίς οι περισσότεροι να εξετάζουν τους όρους υπό τους οποίους θα δουλέψουν (αν βρουν κάποια δουλειά). Βλέπουν το τυρί (την ανάπτυξη, που κάποια στιγμή θα υπάρξει, σε οριακό βέβαια επίπεδο), αλλά δε βλέπουν τη φάκα (την κινεζοποίηση, που αποτελεί όρο της καπιταλιστικής ανάπτυξης).

Αν προσπαθήσουμε να βγάλουμε ένα απόσταγμα από τις κοινωνικές διεργασίες της περιόδου που διανύουμε, αυτό θα έχει το όνομα «ατομικότητα». Ο καθένας προσπαθεί να βρει τη δική του λύση επιβίωσης μέσα στην κρίση. Η συλλογική συνείδηση έχει υποχωρήσει, η πίστη στη συλλογική διεκδίκηση μέσω του συλλογικού αγώνα έχει πιάσει πάτο.

Ο ατομισμός είναι το χειρότερο δηλητήριο. Μόνος σου οργίζεσαι, μόνος σου απελπίζεσαι, μόνος σου ψάχνεις λύσεις επιβίωσης με τους χειρότερους όρους εργασίας και αμοιβής. Η ήττα είναι μέσα στη ζωή, μέσα στη μακρά διαδρομή του εργατικού κινήματος, όμως η επικράτηση του ατομισμού αποτελεί στρατηγική ήττα. Κι είναι αυτό που πρέπει να αποτρέψουμε.

Για να γίνει αυτό δεν αρκούν οι αγωνιστικές εκκλήσεις (που συχνά γίνονται με επιτιμητικό κούνημα του δαχτύλου, αν όχι «από καθέδρας»). Χρειάζεται συστηματική δουλειά ζύμωσης, πολιτικών αποκαλύψεων, διαφώτισης. Επιχειρηματολογία και όχι εκκλήσεις. Πολιτική και όχι ηθικολογία. Αυτό είναι το καθήκον των πρωτοπόρων εργατών, που καλούνται να κινηθούν στην κατεύθυνση της συγκρότησης μιας ταξικής πολιτικής συλλογικότητας.

KONTRES

Επιτομή υποκρισίας

Σχεδόν ένα 24ωρο μετά τις εικόνες της ωμής αστυνομικής βίας στη Βαρκελώνη και στις άλλες καταλανικές πόλεις, που προκάλεσαν οργή σε όλο τον κόσμο, η Κομισιόν αποφάσισε να κάνει μια δήλωση, που αποτελεί επιτομή της υποκρισίας.

«Βάσει του Ισπανικού Συντάγματος, το χθεσινό δημοψήφισμα στην Καταλονία δεν είναι νόμιμο», είναι οι πρώτες λέξεις της ανακοίνωσης που συνεχίζει με ύφος Πόντιου Πιλάτου: «Για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως ο Πρόεδρος κ. Γιούνκερ έχει επισημάνει επανειλημμένα, πρόκειται για εσωτερική υπόθεση της Ισπανίας, η οποία πρέπει να εξεταστεί σύμφωνα με τη συνταγματική τάξη στην Ισπανία». Ακολουθεί η απειλή: «Η διοργάνωση δημοψηφίσματος σύμφωνα με το Ισπανικό Σύνταγμα θα σήμαινε ότι η απερχόμενη περιοχή θα έθετε εαυτήν εκτός ΕΕ». Μετά, η νουθεσία: «Πέραν των καθαρώς νομικών πτυχών του εν λόγω ζητήματος, η Επιτροπή πιστεύει ότι αυτός είναι καιρός για ενότητα και σταθερότητα, όχι για διχόνοια και κατακερματισμό». Και η ανακοίνωση κορυφώνεται με υποκρισία και ψεύδη: «Κάνουμε έκκληση σε όλους τους εμπλεκόμενους να περάσουν το ταχύτερο από την αντιπαράθεση στον διάλογο. Η βία δεν μπορεί ποτέ να αποτελεί μέσο στην πολιτική». Χρησιμοποίησαν, μήπως, βία οι Καταλανοί; Ξαν αρνιά πηγαιναν να ψηφίσουν. Αρκετοί κρατούσαν και λουλούδια στα χέρια, για να τα δώσουν στους μπάτσους που τους σαπάκιζαν στο ξύλο.

Και για να μην περάσει από το μυαλό κανενός η ιδέα ότι η Κομισιόν κρατάει ίδιες αποστάσεις ή καταδικάζει την ωμή κρατική βία που ασκήθηκε ενάντια στους Καταλανούς, η ανακοίνωση καταλήγει με έκφραση εμπιστοσύνης προς τον θύτη: «Εμπιστευόμαστε τον Πρωθυπουργό Μαριάνο Ραχόι για να διαχειριστεί αυτήν τη δύσκολη διαδικασία με πλήρη σεβασμό στο Ισπανικό Σύνταγμα και στα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών τα οποία κατοχυρώνονται σε αυτό!»

Αδελφοί συνωμότες

Ο Μακρόν έσπευσε να προσφέρει προκαταβολική στήριξη στον Ραχόι, από τη σύνοδο κορυφής του Ταλίν. Τον ξέρει πολύ καλά, είπε, και έχει «εμπιστοσύνη στην αποφασιστικότητά του να υπερασπιστεί τα συμφέροντα ολόκληρης της Ισπανίας». Ασφαλώς γνώριζε (ένα τηλεφώνημα στον Ραχόι αρκούσε, για να μη μιλήσουμε για τις επαφές ανάμεσα στις μυστικές υπηρεσίες των δύο όμορων χωρών) τι θα ακολουθούσε την επόμενη μέρα από τους Ράμπο της Guardia Civil σε βάρος των κατοίκων της Βαρκελώνης και των άλλων καταλανικών πόλεων. Και έσπευσε να το εγκρίνει προκαταβολικά!

Είναι η μακρά αποικιοκρατική παράδοση του γαλλικού ιμπεριαλισμού που έπνιξε στο αίμα ολόκληρους λαούς, από την Ανατολική Ασία μέχρι την Αφρική και αισθάνεται αλληλεγγύη για κάθε κυβέρνηση που αντιμετωπίζει ανάλογα προβλήματα, έστω και χωρίς ένοπλο αγώνα ανεξαρτησίας; Ασφαλώς ναι, αλλά είναι και... πρακτικά ζητήματα. Η Κορσική εξακολουθεί να αποτελεί γαλλικό έδαφος και ανάμεσα στους κατοίκους της ο πόθος της εθνικής ανεξαρτησίας είναι πάντοτε ζωντανός. Γι' αυτό και ο Μακρόν συντάσσεται με τη «μαύρη διεθνή».

Χωρίς σχόλια

Δελτίο Τύπου υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Δευτέρα 2 Οκτώβρη: «Ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Γιώργος Σταθάκης, συναντήθηκε σήμερα με τον πρόεδρο και τον διευθύνοντα σύμβουλο της Ελληνικής Χρυσός, κ. κ. Εντουάρντο Μούρα και Δημήτρη Δημητριάδη.

Ο κ. Σταθάκης χαιρέτησε την ανακοίνωση της εταιρίας για τη συνέχιση της δραστηριότητάς της στην Ελλάδα, καθώς και την επίσημη έναρξη της διαδικασίας της Διαιτησίας. Πρόθεση και των δύο μερών είναι η Διαιτησία να ολοκληρωθεί το ταχύτερο δυνατό.

Το ΥΠΕΝ και η Ελληνικός Χρυσός θα

συνεχίσουν τον εποικοδομητικό διάλογο τους».

Αχόρταγοι

Μέσω του αστικού Τύπου, που στέκεται άνευ όρων στο πλευρό τους, οι πλιατσικολόγοι καπιταλιστές διαμνηνούν ότι δε δέχονται για το Ελληνικό τίποτα πέραν του Μνημονίου που έχουν υπογράψει με την Κονιόρδο. Υποστηρίζουν ότι είτε κηρυχτεί ολόκληρος ο

Λιγούρα για εξουσία

Οι Πράσινοι της Γερμανίας ανακοίνωσαν επίσημα (μετά από απόφαση -με τρεις μόλις αποχές- του «μικρού συνέδριου» που συγκάλεσαν) την έναρξη διαπραγματεύσεων με τον συνασπισμό της Μέρκελ για τη συμμετοχή τους σε κυβερνητικό σχήμα συνεργασίας με τη συμμετοχή και των Φιλελεύθερων Δημοκρατών (FDP). «Κανείς δεν επιθυμούσε μια τέτοια κατάληξη», δήλωσε ο συμπαρόεδρος των Πρασίνων, Τζεμ Εζντεμίρ, παραπέμποντας στις διαφορές που έχουν με το FDP στην οικονομική και κοινωνική πολιτική και με το βαυαρικό CSU στο Προσφυγικό. Όμως, κατέληξε ο Εζντεμίρ, «υπάρχει η εντολή της κάλης» για σχηματισμό συμμαχικής κυβέρνησης.

Το γνωστό και στη χώρα μας παραμύθι της «λαϊκής εντολής». Λες και πριν τις εκλογές μαζεύτηκαν οι ψηφοφόροι και κανόνισαν ποιοι θα ψηφίσουν το κάθε κόμμα, ώστε να προκύπτει υποχρεωτικά η ανάγκη για συμμαχική κυβέρνηση. Λες και οι γερμανοί ψηφοφόροι το είχαν κανονισμένο να βγει κυβέρνηση «Τζαμάικα», οπότε οι Πράσινοι είναι υποχρεωμένοι να παραμερίσουν τις (υποτιθέμενες) αρχές τους και να μπουν στην κυβέρνηση.

Το μόνο που υπάρχει είναι η λιγούρα των Πρασίνων για συμμετοχή στην εξουσία. Όπως επί καγκελαρίας Σρέντερ που είχαν το υπουργείο Εξωτερικών (Γίσκα Φίσερ) και χειροκροτούσαν μανιωδώς τους νατοϊκούς βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία.

χώρος αρχαιολογικός είτε ένα ελάχιστο τμήμα του (π.χ. το 10% της έκτασης), γι' αυτούς είναι το ίδιο. Κατά τα άλλα, δηλώνουν διαπρύσιοι υπερασπιστές των αρχαιολογικών θησαυρών!

Γιατί τότε αρνούνται την κήρυξη της έκτασης (ή τμημάτων της) ως αρχαιολογικού χώρου και αντιπροτείνουν το Μνημόνιο; Γιατί η κήρυξη της έκτασης ως αρχαιολογικού χώρου θα δώσει δικαιώματα παρέμβασης, ερειζόμενα σε νόμους, στην αρχαιολογική υπηρεσία, ενώ το Μνημόνιο είναι ένα κωλόχαρτο, που το συμφώνησε η εταιρία Ελληνικό ΑΕ με τον Φλαμπουράρη, ο οποίος το έστειλε στην Κονιόρδου για να το υπογράψει. Κι αυτή το υπέγραψε, χωρίς να έχει τη σύμφωνη γνώμη του ΚΑΣ, χωρίς καν να ρωτήσει τις αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Πολιτισμού.

Κιτρινισμός

Υπό τον πανηγυρικό τίτλο «Δεν είναι δάσος η έκταση των 37 στρεμμάτων στο Ελληνικό - Δεκτή η ένσταση», ανακοίνωσε η ιστοσελίδα της ΕΡΤ την απόφαση της Τεχνικής Επιτροπής Εξέτασης Αντιρρήσεων Πειραιά, την οποία ο... ενημερωμένος συντάκτης ονομάτισε Επιτροπή Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων. Η διαρροή έγινε μόνο στην ΕΡΤ «αρμοδίως» και για ευνόητους λόγους.

Η ένσταση της Ελληνικό ΑΕ κατά της απόφασης του δασάρχη Πειραιά έγινε «δεκτή κατά πλειοψηφία» έγραψε ο συντάκτης, κρύβοντας τη ντροπή του 2-2, που έγινε 3-2 χάρη στη διπλή ψήφο της προέδρου. Αυτά δεν τα γράφουν οι «κιτρινιάρηδες» της ΕΡΤ, γιατί κόσμος και κοσμάκης θα σκεφτεί πως «έπαιξε μαγείρεμα». Το αναλυτικό ρεπορτάζ θα το βρείτε σε άλλες σελίδες αυτού του φύλλου.

Κατασκευή εικόνας

Σουλάτσο στις περιοχές της Β' Πειραιά έκανε το περασμένο Σάββατο ο Κούλης, με αποκλειστικό σκοπό να τον τραβήξουν φωτογραφίες και να 'χει να λείει πως αυτός βρίσκεται κοντά στον λαό και κυκλοφορεί άνετα, ενώ ο Τσίπρας δεν τολμά να ξεμυτίσει από το Μαξίμου και όποτε βγαίνει, πηγαίνει σε καλά φυλασσόμενες από την αστυνομία και με προσεκτικά επιλεγμένο ακροατήριο εκδηλώσεις. Πήγε πρώτα στη Σαλαμίνα, για να φωτογραφιστεί ξανά δίπλα στην πετρελαιοκηλίδα, μετά πήγε στον Κορυδαλλό, όπου του είχαν στήσει κουβεντούλα με οννεδίτες σε καφετέρια, και κατέληξε στην TEDxAcademy, για να κάνει κι αυτός μια δήλωση για την «Ελλάδα που καινοτομεί» και να μην αφήσει το... ενδιαφέρον και την... αισιοδοξία για το μέλλον της χώρας στον Τσίπρα, που είχε προηγηθεί σε παρόμοιοι τύπου «μαγαζί». Την επομένη, ακούραστος (!), πετάχτηκε να παίξει κι ένα μπασκετάκι 3Χ3 με οννεδίτες στο γήπεδο που στα μικρά τους έπαιζαν οι αδελφοί Αντετοκούνμπο. Και βέβαια, τους νίκησε! Όπως ακριβώς ο Ανδρέας Παπανδρέου κέρδιζε το φλουρί σε κάθε πίτα που έκοβε τοπική οργάνωση του ΠΑΣΟΚ σε όλη τη χώρα.

Συγκρίσεις

Ο δημοσιογράφος και συγγραφέας Αχμέτ Αλτάν είναι ένας από τους χιλιάδες που έχει κλείσει φυλακή ο Ερντογάν. Ενόψει της δίκης του, έστειλε στη διεθνή ένωση συγγραφέων PEN μια επιστολή που γνώρισε τεράστια προβολή σε όλο τον κόσμο. Ιδιαίτερα η τελευταία παράγραφός της: «Μπορείτε να με φυλακίσετε, αλλά δεν μπορείτε να με κρατήσετε στη φυλακή. Γιατί, όπως όλοι οι συγγραφείς, έχω μαγικές ικανότητες. Μπορώ να περάσω μέσα από τους τοίχους με ευκολία. Είμαι ο άνθρωπος που περνάει μέσα από τους τοίχους».

Γόνος μιας δημοσιογραφικής «δυναστείας», αρθρογράφος και διευθυντικό στέλεχος σε μεγάλες αστικές εφημερίδες της Τουρκίας, ο Αλτάν γράφει βάζοντας στο κέντρο τον εαυτό του. Υπάρχει αυτός και οι διώκτες του. Γι' αυτό και η επιστολή του φαντάζει τόσο «λίγη», τόσο φτωχή, αν τη συγκρίνει κανείς με τα γραπτά άλλων δεσμιωτών. Εντελώς πρόχειρα, μας έρχονται στο νου τα γράμματα από τη φυλακή της Ρόζα Λούξεμπουργκ, τα τετράδια της φυλακής του Αντόνιο Γκράμσι, οι «Θέσεις για την ιστορία του ΚΚΕ» και ο «Αληθινός Παλαμάς» του Νίκου Ζαχαριάδη. Ποτέ δε θα μπορέσει ο όποιος Αλτάν να πιάσει τη σημαντικότητα τέτοιων κειμένων, που γράφθηκαν σε κολαστήρια, γιατί ποτέ το «εγώ» δε θα μπορέσει να γίνει ανώτερο από το «εμείς». Όσο καλός τεχνίτης του λόγου κι αν είναι ο γραφιάς του «εγώ».

Ξεπλύματα

Πρώτα το φεστιβάλ της νεολαίας του Περισσού στο Πάρκο Τρίση, για να πιάσουμε επαφή με τους «εκτός των τειχών», μετά η συναυλία της «Ενωσης Μαζί για το Παιδί» στο Ηρώδειο, για να ξαναβρούμε την επαφή με τους «εντός των τειχών» μέσω της φιλανθρωπίας, ο κ. Νταλάρας το παλεύει να επανέλθει, ξεπλυμένος όπως τα πουκάμισα με τους δύσκολους λεκέδες στις διαφημίσεις απορρυπαντικών. Όπως δήλωσε και ο ίδιος σε πρόσφατη συνέντευξή του, «για να ζούμε ωραία χρόνια χρειάζεται να 'αποφεύγουμε το διχασμό και την μισαλλοδοξία» (σε σχέση με τον ίδιο αναφέρονται ο διχασμός και η μισαλλοδοξία). Δηλώνει και λάτρης «της κοινωνικής δικαιοσύνης και της δημοκρατίας». Όπως τότε που υμνούσε το Μνημόνιο...

Μόνο ο καπιταλισμός δε φταίει!

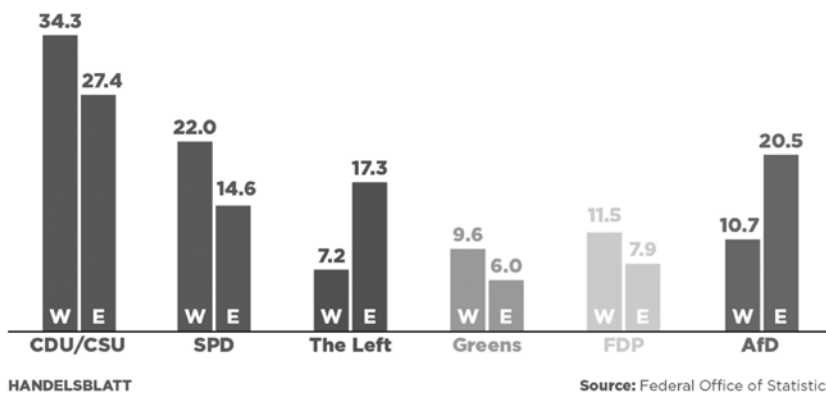
Το γράφημα δημοσιεύτηκε στη γερμανική «Χάντελσμπλατ», με βάση τα στοιχεία του Ομοσπονδιακού Γραφείου Στατιστικής της Γερμανίας, και δείχνει πώς ψήφισαν στις πρόσφατες εκλογές οι κάτοικοι της πρώην Δυτικής Γερμανίας (συμπεριλαμβανόμενου του Δυτικού Βερολίνου) και οι κάτοικοι της πρώην Ανατολικής Γερμανίας (συμπεριλαμβανόμενου του Ανατολικού Βερολίνου). Οι διαφορές είναι πράγματι εντυπωσιακές. Και αφορούν κυρίως δύο κόμματα: τη νεοναζιστική AfD και την «αριστερή» Die Linke. Η AfD πήρε παγερμανικά 12,6%, στην πρώην Δυτική Γερμανία 10,7% και στην πρώην Ανατολική Γερμανία 20,5% (σχεδόν διπλάσιο ποσοστό). Η Die Linke πήρε παγερμανικά 9,2%, στη Δυτική 7,2% και στην Ανατολική Γερμανία 17,3% (υπερδιπλάσιο ποσοστό). Στην πρώην Ανατολική Γερμανία, πρώτο κόμμα είναι ο συνασπισμός CDU/CSU (Μέρκελ), δεύτερο οι νεοναζί της AfD, τρίτο οι «αριστεροί» της Die Linke, τέταρτο οι σοσιαλδημοκράτες του SPD, πέμπτο οι νεοφιλελεύθεροι του FDP και έκτο οι Πράσινοι.

Η δημόσια συζήτηση που γίνεται στη Γερμανία δεν αναφέρεται καθόλου στο υψηλό ποσοστό του Die Linke, όχι μόνο γιατί αυτό το κόμμα πάντοτε είχε υψηλά ποσοστά στα ανατολικά κρατίδια (βασική συνιστώσα του υπήρξε το Κόμμα Δημοκρατικού Σοσιαλισμού, όπως μετονομάστηκε το παλιό Ενιαίο Σοσιαλιστικό Κόμμα, το κυβερνών κόμμα στη ΛΔ Γερμανίας), αλλά και γιατί θεωρείται κόμμα του «δημοκρατικού τόξου» (συγκυβερνά με τους σοσιαλδημοκράτες και τους Πράσινους σε κρατίδια, μεταξύ των οποίων και το Βερολίνο). Επικεντρώνονται αποκλειστικά στην εκλογική εκτίναξη της AfD, για την οποία «ανακάλυψαν» ότι είναι νεοναζιστική μόλις την τελευταία προεκλογική εβδομάδα (όταν προφανώς τους ήρθαν τα μηνύματα από τα γκάλοπ για τα επικείμενα αποτελέσματα). Αυτό το μόρφωμα θεωρούν απειλή.

Αυτή την περίοδο, στα λεγόμενα «κοινωνικά δίκτυα» και στα γερμανικά ΜΜΕ παίζεται το παιχνίδι «οργή-εκτόνωση». Στα «κοινωνικά δίκτυα» ο καθένας γράφει ό,τι του κατέβει. Τζάμπα είναι. «Οι Ossis (σ.σ. έτσι αποκαλούν τους Ανατολικογερμανούς) είναι οι πιο άθλιοι, οι πιο ηλίθιοι άνθρωποι στη γη», γράφει ο ένας. «Και γεννήθηκε εκεί. Ντρέπομαι για την τόσο μεγάλη βλακεία», του απαντά ο άλλος. Και ο γερμανικός Τύπος τα αναπαράγει όλ' αυτά, προσθέτοντας και δηλώσεις που μαζεύουν οι ρεπόρτερ του: «Είναι λυπηρό που αισθάνονται τόσο παραμελημένοι ώστε να ψηφίσουν την AfD», λέει ένας βερολινέζος απολαμβάνοντας τον καπουτσίνο του. «Είναι αποτρόπαιο, απολύτως αποτρόπαιο. Και δεν είχαν ποτέ μετανάστες που ζουν εκεί», συμπληρώνει ένας κάτοικος του βερολινέζικου μικροαστικού προάστιου Στέγκλιτς.

Ο Τύπος διαχειρίζεται μαεστρικά («κιτρινιάρικα» δηλαδή) την οργή των Δυτικογερμανών ενάντια στους Ανατολικογερμανούς, ενώ οι πολιτικοί παράγοντες μοιράζουν «καρότα». Στις 3 του Οκτώβρη, μέρα που γιορτάζεται η επανένωση της Γερμανίας, ο σοσιαλδημοκράτης πρόεδρος της χώρας, Φρανκ-Βάλτερ Στάινμαγιερ (τα καθήκοντά του δε διαφέρουν απ' αυτά του δικού μας Πάκη), χτύπησε το καμπανάκι του κινδύνου στην επίσημη τελετή: «Δεν μπορούμε να δράσουμε σε μια μη συνέβη τίποτα - ελέγξτε το και συνεχίστε όπως πριν. Στις 3 του Οκτώβρη

Calculation of **West Germany** with Berlin-West (**W**) and **East Germany** with Berlin-East (**E**) in percent

δεν μπορούμε να είμαστε ήσυχoi για τις 24 του Σεπτέμβρη». «Νέα τείχη έχουν υψωθεί, λιγότερο ορατά, χωρίς συρματοπλέγματα και λωρίδες θανάτου», είπε ο Στάινμαγιερ. «Τείχη αλλοτρίωσης, απογοήτευσης και θυμού. Μια βαθιά δυσπιστία στη δημοκρατία και τους εκπροσώπους της ξυπνά πίσω από αυτά τα τείχη». Αμέσως μετά, εγκαταλείποντας τις... λυρικές αναφορές, εντόπισε την αιτία του κακού: «Η συζήτηση για τη φυγή και τη μετανάστευση έχει αναστατώσει τη Γερμανία». Κι ακολουθώντας τη Μέρκελ και τα όσα αυτή δήλωσε το βράδυ των εκλογών, προαναγγέλλοντας νέο νόμο για τη μετανάστευση (εννοείται κατασταλτικότερο), ο Στάινμαγιερ είπε πως πρέπει να γίνει σαφέστερη η διάκριση μεταξύ πραγματικών προσφύγων που αποφεύγουν τη δίωξη και οικονομικών προσφύγων που αναζητούν καλύτερη ζωή. Πρέπει να υπάρξει ένας δρόμος για τη νόμιμη μετανάστευση, αλλά η χώρα πρέπει να αποφασίσει πόσους μετανάστες θέλει.

Στην ίδια γραμμή, η επιτροπή για τις Ανατολικές Υποθέσεις, Ιρις Γκλάικε, σοσιαλδημοκράτισσα κι αυτή, δήλωσε στη «Χάντελσμπλατ» ότι η μετανάστευση είναι ένα πρόβλημα ιδιαίτερα για εκείνους στην Ανατολική Γερμανία, που «βλέπουν ότι η μικρή ευημερία που κατάφεραν να πετύχουν απειλείται από τη μετανάστευση». Τα κόμματα του κυοφορούμενου κυβερνητικού συνασπισμού «Τζαμάικα» και οι σοσιαλδημοκράτες που θέλουν να μείνουν στην αντιπολίτευση, συμφωνούν πως αν σκληρύνουν το μεταναστευτικό καθεστώς, θα αποδυναμώσουν πολιτικά την AfD. Δηλαδή, θα κάνουν αυτοί ό,τι προπαγανδίζουν οι νεοναζί.

Αντίθετα, ο Γκρέγκορ Γκίζι, εμβληματική φιγούρα της «Αριστεράς» και συνιδρυτής της Die Linke, που ξέρει καλύτερα τα πράγματα καθώς ξεκίνησε την πολιτική του καριέρα στην Ανατολική Γερμανία, θεωρεί ότι το πρόβλημα είναι πως η γερμανική ενότητα, «όπως φάνηκε, όχι μόνο από τις ομοσπονδιακές εκλογές, εξακολουθεί να απέχει πολύ από την πραγματική ενότητα». Σε άρθρο που έγραψε για τη «Χάντελσμπλατ» ο Γκίζι υποστήριξε ότι οι Ανατολικογερμανοί θεωρούνται ακόμα πολίτες δεύτερης κατηγορίας, σχεδόν 30 χρόνια μετά την επανένωση, λόγω των αποτυχιών της ομοσπονδιακής κυβέρνησης να διασφαλίσει την πραγματική ισότητα στα δύο μέρη της χώρας. Μπορεί η ψήφος στην AfD να μη δικαιολογείται με τίποτα, έγραψε ο Γκίζι, όμως «το αίσθημα της περιφρόνησης, του να σε έχουν κρεμάσει στα μανταλάκια για να στεγνώσεις, του να μη σε παίρνουν στα σοβαρά, στερεοποιείται και κάνει πολλούς ανθρώπους στην Ανατολή να αμφισβητούν την αξία τους για την κοινωνία μας και την αξία μιας δημοκρατικής κοινωνίας γι' αυ-

τούς». Η Die Linke έκανε πρόσφατα μια απογραφή και βρήκε ότι μόνο τέσσερις στους 109 τμηματάρχες ομοσπονδιακών υπουργείων προέρχονται από την Ανατολική Γερμανία, ενώ χειρότερη είναι η αναλογία στο δικαστικό σύστημα. Και ο Γκίζι προτείνει την ίδρυση ενός νέου υπουργείου που θα έχει ως αντικείμενο το χάσμα Δύσης-Ανατολής!

Η απάντηση του «δημοκρατικού τόξου» στην άνοδο της νεοναζιστικής AfD (πέρα από την τοποθέτηση του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε στην προεδρία της Μπούντεσταγκ, για να τους κάνει «ντα» όταν θα προκαλούν) κυμαίνεται από σχεδιασμούς για αυστηροποίηση του μεταναστευτικού πλαισίου μέχρι προτάσεις για «βάθμεμα της ενοποίησης», για να μην αισθάνονται πολίτες δεύτερης κατηγορίας οι Ανατολικογερμανοί. Το μόνο που μένει εκτός δημόσιας πολιτικής συζήτησης είναι ο γερμανικός καπιταλισμός. Πίσω από την εικόνα της ευημερούσας Γερμανίας κρύβονται οι πληγές που κάθε καπιταλιστική χώρα έχει. Ακόμα και εκείνη με την πιο δυναμική και εξωστρεφή οικονομία. Δημοσιεύσαμε παλιότερα στην «Κ» (Μια σκιαγράφηση του αναπτυξιακού «θαύματος» της Γερμανίας, «Κόντρα», αρ. φύλλου, 685, 5.5.2012 και <http://www.eksegersi.gr/issue/685/Διεθνή/16829>. μια σκιαγράφηση-του-αναπτυξιακού-«θαύματος»-της) μια έρευνα γι' αυτά που κρύβονται πίσω από τη βιτρίνα της γερμανικής ευημερίας. Από την Ατζέντα 2010 μέχρι την παγίδα των «μίνι τζομπς», Εξαρση χαμηλών μισθών και ατομικών συμβάσεων, Κοινωνικός Καιάδας, ήταν οι χαρακτηριστικοί υπότιτλοι των κεφαλαίων αυτής της έρευνας, στην οποία σας συστήνουμε να ανατρέξετε, γιατί θα βρείτε απαντήσεις για τις πρόσφατες εξελίξεις.

Το αποτέλεσμα των εκλογών ήταν η πολιτική επιβεβαίωση της διάχυτης κοινωνικής δυσάρεσκειας, η οποία είναι λογικό να είναι μεγαλύτερη στα ανατολικά κρατίδια, τα οποία εντάχθηκαν ως «καθυστερημένη περιφέρεια» στο σύστημα του γερμανικού μονοπωλιακού καπιταλισμού. Η Ιστορία δεν επαναλαμβάνεται, όμως η άνοδος του νεοναζισμού (με μοντέρνα μάσκα) στη Γερμανία δεν πρέπει να μας εκπλήσσει. Εκείνο που πρέπει να επισημάνουμε (ξανά και ξανά) είναι πως δεν πρέπει να ψάχνουμε αναλογίες με τον Μεσοπόλεμο, γιατί η μεγάλη διαφορά του τότε είναι η ύπαρξη του KPD (Κομμουνιστικό Κόμμα Γερμανίας, Τμήμα της Κομμουνιστικής Διεθνούς), που με τη δράση του σφράγιζε τις εξελίξεις, αποτελώντας όχι έναν πολιτικό αντίπαλο του ναζισμού, αλλά έναν **ταξικό αντίπαλο** του γερμανικού μονοπωλιακού καπιταλισμού - ιμπεριαλισμού. Αυτή η απουσία σφραγίζει σήμερα τις εξελίξεις.

Η μορφωτική βοήθεια σε προσφυγόπουλα είναι... έγκλημα

Τα διαφημιστικά σποτ στα κρατικά τηλεοπτικά κανάλια για την υποστήριξη και τη βοήθεια στα προσφυγόπουλα πόρρω απέχουν από την πραγματικότητα.

Πέρα από τις «κλειστές» και «ανοιχτές» φυλακές προσφύγων, τα αμέτρητα εμπόδια και τις νομικές τρικλοποδιές, τα σχολικά τμήματα-γκέτο αποκομμένα από την πρωινή ζώνη λειτουργίας του σχολείου και τους φοιτούντες μαθητές του, τώρα θεωρείται έγκλημα η μορφωτική βοήθεια στα προσφυγόπουλα.

Εκπαιδευτικοί του 5ου Δημοτικού Σχολείου Κερατσινίου καλούνται σε έγγραφη αναφορά από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά επειδή στο συγκεκριμένο σχολείο λειτούργησαν μαθήματα για προσφυγόπουλα τις απογευματινές ώρες. Η κλήση των εκπαιδευτικών από τον εισαγγελέα έγινε κατόπιν ανώνυμης καταγγελίας ομάδας γονέων [όλοι θυμόμαστε τα επεισόδια που προσπάθησαν να δημιουργήσουν φασιστοειδή και χρυσαυγίτες στα σχολεία του Πειραιά στα οποία λειτούργησαν ΔΥΕΠ (Δομές Υποστήριξης για την Εκπαίδευση των Προσφύγων)].

«Θεωρούμε ότι όσα συμβαίνουν δεν είναι τυχαία. Η επιβολή κλίματος φόβου και τρομοκράτησης των εκπαιδευτικών λειτουργιών που επιλέγουν τον σεβασμό και την αποδοχή στο διαφορετικό, την οικειοποίηση του "ξένου", όπως ακριβώς οφείλει να προστατεύει (και προστατεύει) η εκπαιδευτική κοινότητα, χαλάει τα σχέδια όσων επιθυμούν εκπαιδευτικούς, άβουλους, χειραγωγημένους σε κοντόφθαλμους, αδικαιολόγητους ρατσιστικούς φόβους και ανυπόστατους κινδύνους, ενισχύοντας τη λογική δομών που θα αποτελούν όχημα γενίκευσης του διαχωρισμού των μαθητών προσφύγων», σημειώνει με ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών ΠΕ Αμαρουσίου (πηγή Alfavita).

Οι μαθητές διεκδικούν

Η επιστροφή της... «κανονικότητας» στα σχολεία, σύμφωνα με τον Γαβρόγλου, απέδωσε τους πρώτους «καρπούς». Οι μαθητές ξεκίνησαν τις πρώτες καταλήψεις, διεκδικώντας τα αυτονόητα και οι εκπαιδευτικοί οργανώνουν συνελεύσεις και συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας.

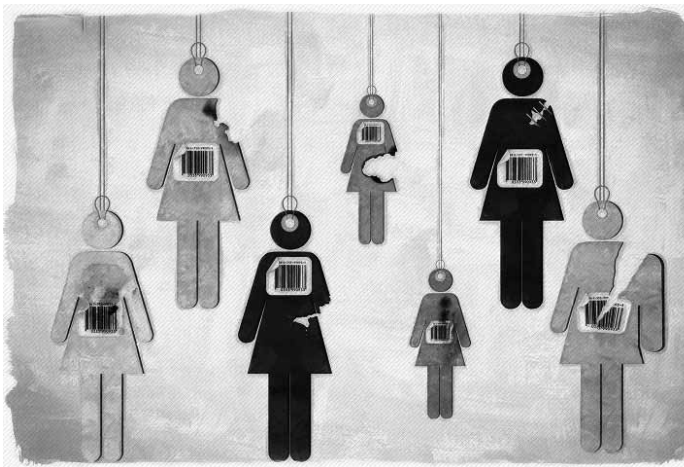
Επειτα από τις καταλήψεις στο Ρέθυμνο [ανέλαβε να τις εκτονώσει με πατερναλιστικό ύφος ο τοπικός διευθυντής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, εξηγώντας ότι όλοι μαζί, «χώρα» (σ.σ. δηλαδή αστικό κράτος, κεφάλαιο και πολιτικοί υπηρέτες του), «πολίτες» και «μαθητές» πρέπει να προσπαθήσουμε να «συνεργαστούμε» για να αντιμετωπίσουμε τα πολλά προβλήματα, με «ενημέρωση» και όχι «σπασμωδικές κινήσεις»], τη σκυτάλη πήραν ήδη οι μαθητές στην Ιθάκη. Τα αιτήματα είναι πανομοιότυπα, αφού πανομοιότυπα είναι και τα προβλήματα σε όλα τα σχολεία.

Τα αιτήματα των μαθητών της Ιθάκης είναι:

- Άμεση επαναλειτουργία όλων των ολιγομελών τμημάτων Γυμνασίου και Λυκείου (κόπηκαν από τον περιφερειακό διευθυντή τμήματα επιλογής Α' Λυκείου και γαλλικών σε Β' και Γ' Λυκείου. Επίσης τμήματα Αγγλικών και Πληροφορικής στο Γυμνάσιο).
- Έναρξη της ενισχυτικής διδασκαλίας άμεσα.
- Προσλήψεις αναπληρωτών καθηγητών για να καλυφθούν τα κενά σε όλα τα σχολεία (για την πλήρη λειτουργία των σχολείων χρειάζονται 6 καθηγητές μεταξύ των οποίων και ειδικοτήτων μαθημάτων που εξετάζονται πανελλαδικά).
- Να αντιμετωπιστούν τα σοβαρά προβλήματα στη μεταφορά των μαθητών από το Περαχώρα και θέσεις στο λεωφορείο για τους μαθητές της Βόρειας Ιθάκης.
- Να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που υπάρχουν από πέρυσι στην θέρμανση του Λυκείου και τα θέματα υγιεινής στις τουαλέτες και σε χώρους μαθημάτων.
- Την αλληλεγγύη της στους μαθητές εκφράζει η ΕΛΜΕ-ΚΙ.

Συνέδριο ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ για την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση

Παραγωγή μοντέρνων δούλων για τα καπιταλιστικά κάτεργα

Όλοι οι «κοινωνικοί εταίροι», εκπρόσωποι της κυβέρνησης, εκπρόσωποι των αστικών πολιτικών κομμάτων, ντόπιοι και ξένοι εμπειρογνώμονες, παρέστησαν στο συνέδριο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ) με τίτλο «Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση: Συμμαχία για την Παιδεία, την Εργασία, την Ανάπτυξη και την Κοινωνική Συνοχή». Είναι καθιερωμένο πια, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία να διεξάγει «έρευνες» για την εκπαίδευση και να τις παρουσιάζει ενώπιον όλου του συρφετού του αστικού πολιτικού κόσμου, παίζοντας το ρόλο οιονεί ιδιωτικού πανεπιστήμιου.

Μάθαμε, λοιπόν, ότι το «κλειδί» για να κατανοήσουμε το γεγονός γιατί η ελληνική καπιταλιστική οικονομία δεν «ανακάμπτει» («ανάπτυξη»: προσφιλές μότο των συριζαίων και όλων των επίδοξων διαχειριστών της εξουσίας, η πραγματοποίηση του οποίου, σύμφωνα με τους κυβερνώντες, ευρίσκεται προ των πυλών, αφού ο ελληνικός λαός δεχτεί αδιαμαρτύρητα να περάσει μέσα από το «καθαρήριο πυρ» των Μνημονίων, βγαίνοντας κατακαμένος και «κινεζοποιημένος»), «έγκειται στο συνδυασμό κατάρρευσης της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας και έλλειψης ποιοτικής και στοχευμένης ΕΕΚ».

Ο στόχος, σύμφωνα με τους εγκεφάλους της έρευνας, είναι να οργανωθεί μια Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση που θα είναι κάτι ανάμεσα στο «κρατικό» (σ.σ. δημόσιο και δωρεάν) και «αγοροκεντρικό» (σ.σ. κυριαρχία της αγοράς σε όλα τα επίπεδα) μοντέλο: ένα «συλλογικό μοντέλο», δηλαδή, που θα «εμπλέκει ενεργά όλους τους κοινωνικούς εταίρους στη λήψη των αποφάσεων».

Το διά ταύτα μάς το έδωσε αποκαλυπτικά ο πρόεδρος της ΓΣΕΒΕΕ: «Ποιοτική ΕΕΚ με εργαζόμενους υψηλής ειδίκευσης **που θα δημιουργήσουν υπεραξία** για τις επιχειρήσεις». Ο ισχυρισμός του ότι η ΓΣΕΒΕΕ «τάσσεται κατηγορηματικά ενάντια στο μοντέλο της υποβαθμισμένης ΕΕΚ με φτωχή ειδίκευση και κακοπληρωμένο εργατικό δυναμικό» είναι ψευδής και προκαλεί οργή. Σύγχρονα κάτεργα είναι για τους εργαζόμενους ειδικά οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, όπου δεν τηρούνται ακόμη και αυτές οι στοιχειώδεις προβλέψεις της εργατικής νομοθεσίας. Μόνον έτσι, άλλωστε, δημιουργείται ικανή υπεραξία, ειδικά την περίοδο της κρίσης, που οι επιχειρήσεις προσπαθούν να βγάλουν «και από τη μύγα ξύγκι», που τη νέμονται οι καπιταλιστές του χώρου.

Σύμφωνα με την έρευνα, σημαντικό είναι το ακόλουθο συμπέρασμα: «Η κατάρρευση των πιο μοντέρνων μορφών επιχειρήσεων (start-ups, τεχνοβλαστοί), το brain drain, το γεγονός ότι το 1/3 των νέων είναι απολύτως αποκλεισμένο από την εκπαίδευση και από την εργασία, **η επιχειρηματική εμμονή σε ένα μοντέλο «έντασης εργασίας» και όχι «έντασης γνώσης»**, καταδεικνύουν την αναγκαιότητα θεμελίωσης ενός ριζοσπαστικού, καινοτόμου μοντέλου Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης».

Η «εμμονή» των καπιταλιστών στο μοντέλο «έντασης εργασίας» δεν είναι μια διαστροφή, αλλά είναι συστατικό στοιχείο του καπιταλισμού, διότι έτσι παράγεται η υπεραξία (απλήρωτη εργασία). Συνεπώς, τα ευχολόγια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η οποία γνωρίζει πολύ καλά την πηγή των καπιταλιστικών κερδών, είναι απλώς στάχτη στα μάτια των εργαζόμενων και μια «πάσα» προς τους «κοινωνικούς εταίρους» για δημαγωγία.

Τη συμβολή τέτοιων «εργασιών», σαν την έρευνα του ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ, όπως και «τη συνεργασία των κοινωνικών εταίρων στον δημόσιο διάλογο για την ΕΕΚ» έσπευσε να αναγνωρίσει ο υφυπουργός Παιδείας Δ. Μπαξεβανάκης.

Τα σημαντικότερα σημεία της έρευνας:

- Η ελκυστικότητα της επαγγελματικής εκπαίδευσης παραμένει χαμηλή, παρότι καταγράφεται αύξηση του μαθητικού της πληθυσμού, ενώ η πρόσβαση των αποφοίτων της στα αντίστοιχης ειδικότητας και κλάδου ανώτατα τεχνολογικά ιδρύματα της χώρας δε θεωρείται αυτονόητη. (σ.σ. Παρά τις συνεχείς «εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις» και τα φτιασιδώματα της ΤΕΕ, δεν κατέστη δυνατό να ανακοπεί η ιστορικά διαμορφωμένη τάση της νεολαίας της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση).

- Η εμπλοκή των κοινωνικών εταίρων και των επαγγελματικών συλλογικοτήτων στο σχεδιασμό και στη διαμόρφωση των 67 προγραμμάτων σπουδών, στο θεσμό της μαθητείας, στην πιστοποίηση των εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων, στη σύνδεση με τα επαγγελματικά περιγράμματα είναι εμφανώς υποτιμημένη, αν όχι ανύπαρκτη. (σ.σ. Ζητούν περισσότερη «εμπλοκή» των επιχειρήσεων και της αγοράς στην ΤΕΕ).

- Οι πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις στην Ελλάδα αποτελούν το σώμα της ελληνικής επιχειρηματικότητας (το 99,6% των επιχειρήσεων), απασχολούν το 76,0% τους συνόλου των εργα-

ζομένων στις ελληνικές επιχειρήσεις και παράγουν το 56,0% της συνολικής προστιθέμενης αξίας που παράγει το σύνολο των επιχειρήσεων στη χώρα.

- Στην περίοδο από το 2008 και μετά, οι πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις στην Ελλάδα υπέστησαν ισχυρό πλήγμα από την οικονομική κρίση ανάλογο του αντίστοιχου που υπέστησαν τα φυσικά πρόσωπα. Συγκεκριμένα, το 2014 έχασαν το 1/5 της δυναμικής τους (175.844 επιχειρήσεις), οδήγησαν στην ανεργία το 25,0% των εργαζομένων τους (498.486 εργαζομένους) και απώλεσαν το 35,3% της προστιθέμενης αξίας τους (14,7 δισ. ευρώ) έναντι του 2008.

- Στη συγκεκριμένη κατηγορία επιχειρηματικότητας ανήκουν οι καινοφανείς επιχειρήσεις έντασης γνώσης, οι νεοφυείς επιχειρήσεις (start up) και οι τεχνοβλαστοί (spin offs), ευρύτερα η νεανική επιχειρηματικότητα και το σύνολο σχεδόν των φορέων της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας στη χώρα.

- Η αγορά εργασίας στην Ελλάδα δεν ανταμείβει το επίπεδο τεχνολογικής εξειδίκευσης των αποφοίτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Υιοθετεί ένα μοντέλο που προκρίνει ως ικανοποιητικά προσόντα εργασίας (α) τον μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, (β) τη γνώση της Αγγλικής σε επίπεδο Proficiency (αναγνωρισμένο δίπλωμα επάρκειας για διδασκαλία της Αγγλικής) και (γ) την τριετή προϋπηρεσία στο αντικείμενο. Ωστόσο, το αντικείμενο εργασίας που προσφέρεται είναι για απόφοιτο Λυκείου (ISCED 3) και η εργασία αμείβεται με μισθό κατώτερο του αποφοίτου Γυμνασίου (ISCED 2).

- Η συγκεκριμένη τάση διογκώνει τα φαινόμενα του brain drain (διαρροή εγκεφάλων) και brain-waist (σπατάλη εγκεφάλων).

Γιούλα Γκεσουλή

Πανεπιστήμια-δουλάκια καπιταλιστών

Δuo e-mail έστειλε στα ΜΜΕ το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, για μια εκδήλωση που υπό άλλες συνθήκες θα ήταν ρουτίνα. «Επίσημη έναρξη λειτουργίας της Επώνυμης Εδρας Ρωσικής Γλώσσας και Πολιτισμού στο ΑΠΘ» είναι ο τίτλος της εκδήλωσης, την οποία κληθήκαμε να καλύψουμε δημοσιογραφικά, με επαναληπτικό e-mail, μη τυχόν και το ξεχάσαμε.

Και γιατί πρέπει να οργανώνεται ολόκληρη φέεστα για την έναρξη λειτουργίας ενός μαθήματος, που δεν είναι δα και το κέντρο της επιστήμης; Άμα ο χορηγός της επώνυμης έδρας είναι ο Ιβάν Σαββίδης, τα πανεπιστημιακά δουλάκια του πρέπει να του δώσουν την ευκαιρία να κάνει μια ακόμα εμφάνιση μεγάλου ευεργέτη του έθνους. Ετσι, μετά τον χαιρετισμό του πρύτανη, ήταν κανονισμένο να υπάρξει και χαιρετισμός Σαββίδη.

Το πιο προκλητικό είναι πως μόλις τον περασμένο Ιούνιο είχε διοργανωθεί φέεστα στο ΑΠΘ για το ίδιο

θέμα. Μαζεύτηκαν εκεί οι υφυπουργοί Αμανατίδης (ΣΥΡΙΖΑ), Κόλλια-Τσαρουχά και Ζουράρις (ΑΝΕΛ), ο Μπουτάρης, βουλευτές, προξενικές αρχές, όλος ο καλός ο κόσμος, ενώ η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε «υπό την Αιγίδα της Α.Ε. του Προέδρου της Δημοκρατίας, Κυρίου Προκοπίου Παυλόπουλου». Όπως γράψαμε σε σχετικό σχόλιό μας, τον Ιούνιο μαζεύτηκαν για να δώσουν «το **εναρκτήριο λάκτισμα λειτουργίας** της Επώνυμης Εδρας Ποντιακών Σπουδών στη Φιλοσοφική Σχολή του ΑΠΘ», η οποία «θα λειτουργήσει με την υποστήριξη του Φιλανθρωπικού Ιδρύματος "Ιβάν Σαββίδης"»! Τον Οκτώβρη ξαναμαζεύτηκαν για να γιορτάσουν «την **επίσημη έναρξη λειτουργίας**». Σαν τα εγκαίνια των εθνικών οδών με το χιλιόμετρο. Αυτά, τουλάχιστον, τα κάνουν πρωθυπουργός και υπουργοί, εκλεγμένοι δηλαδή, όχι ένας καπιταλιστής μπλεγμένος σε τόσα και τόσα.

Καμμενιάδα, Ραψωδία Η'

Σαν έφεζε η ροδοδάχτυλη Σαυγή, κρεμάστηκαν στα μανταλάκια οι φυλλάδες, απ' τις οποίες μια ξεχώριζε: «Ψεύτης υπουργός ενώπιον Βουλής και λαού - Χιονοστιβάδα αποκαλύψεων για τον Π. Καμμένο». Το «σύστημα Μαρινάκη» έψαξε και βρήκε πως ο υπουργός Καμμένος είπε ψέματα στη Βουλή για το ταξίδι του στο Λονδίνο. Και ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος, ως άλλος Διομήδης, φόρεσε την απαστράπτουσα πανοπλία του και πήρε σβάρνα κανάλια και ραδιόφωνα, για να κάνει πολιτικό ζήτημα τη γαργαλιστική αποκάλυψη.

Το ζήτημα είναι ασφαλώς πολιτικά ασήμαντο, όμως οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ «δε δικαιούνται για να διαμαρτύρονται». Πρώτα και κύρια, γιατί το προκάλεσε ο ίδιος ο Καμμένος. Ενώ θα μπορούσε να αντιπαρέλθει όλα όσα λέγονταν για το ταξίδι του στο Λονδίνο και να μείνει στα σχετικά με τις επαφές του με τον Γιαννουσάκη, που αποτελούσαν το αντικείμενο της πρότασης της ΝΔ για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, αυτός κατέθεσε -με θριαμβευτικό τρόπο- ένα χαρτί στα πρακτικά, ισχυριζόμενος ότι είναι η απόδειξη πως το πολυτελές ξενοδοχείο το πλήρωσε με την κάρτα του. Ο ίδιος, δηλαδή, αντί να περιοριστεί σε μια δήλωση σαν την απείρου κάλλους δήλωση που είχε κάνει μια μέρα πριν η σύζυγός του, αντί έστω για μια σύντομη αναφορά από το βήμα της Βουλής, θέλησε να δώσει και... αποδείξεις. Αυτό είναι το στίλ του, δεν αλλάζει. You can't teach an old dog new tricks (δεν μπορείς να διδάξεις σ' ένα γέρικο σκυλί νέα κόλπα) λένε οι φλεγματώδεις Αγγλοι.

Οι άλλοι πήραν το χαρτί που κατέθεσε ο Καμμένος, το έψαξαν και είδαν ότι ήταν απλώς η κράτηση, που ανέφερε και έναν αριθμό πιστωτικής κάρτας (στις online κρατήσεις από την πλατφόρμα booking.com η πιστωτική κάρτα μπαίνει ως εγγύηση, ενώ η πληρωμή γίνεται κατά την αναχώρηση από το ξενοδοχείο). Το έψαξαν και παραπέρα και βρήκαν την εξοφλητική απόδειξη, σύμφωνα με την οποία ο Καμμένος πλήρωσε στη ρεσεψιόν του ξενοδοχείου 2.642,70 λίρες (περίπου 3.000 ευρώ) **μετρητά**. Είχαν μάλιστα και τον αναλυτικό λογαριασμό (κόστος σουίτας, υπέρβαση χρόνου παραμονής, μίνι μπαρ, ρουμ σέρβις κτλ.). Οπότε, το πρωτοσέλιδο των «Παραπολιτικών» ήταν έτοιμο και ο Μπουμπούκος, με τα χαρτιά ανά χείρας άρχισε το σουλάτσο στα μίντια.

Βορβορώδης παραπολιτική, θα μας πείτε. Καμιά αντίρρηση, αλλά είναι το πολιτικό... σπορ στο οποίο χρόνια τώρα διαπρέπει ο Καμμένος. Γι' αυτό αποδέχτηκε τόσο απρόσεκτος και προσπάθησε να κοροϊδέψει τη Βουλή, χωρίς να σκεφτεί ότι θα τον πιάσουν στα πράσα, γιατί οι αντίπαλοί του χρησιμοποιούν

τα ίδια κόλπα. Ξέρουν κι αυτοί το σπορ. Και βέβαια, δεν την πληρώνει μόνο ο Καμμένος, που πιάστηκε στο ίδιο του το δίχτυ. Την πληρώνουν Τσίπρας και ΣΥΡΙΖΑ, που τον πήραν υπό την προστασία τους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Το θέμα είχε και συνέχεια. Απαντώντας στον Λοβέρδο, στη Βουλή, ο Καμμένος παρουςίασε νέα γραμμή άμυνας, πάντοτε στο ίδιο στίλ: «Δείτε τα πρακτικά και αυτό που κατέθεσα και θα δείτε ότι είναι η δέσμευση της κάρτας μου, που έλειψα ιδιωτικές και όχι να πληρώσει το δημόσιο, αλλά από την τσέπη μου, δεσμεύοντας το ποσό για ένα δωμάτιο, για να μείνω με τη γυναίκα μου, γιατί είχανε βάλει παρακολούθηση κάτω από το άλλο δωμάτιο, τρεις ανθρώπους, φωτογράφιζαν από το πρωί μέχρι το βράδυ, και εν συνεχεία είπα ότι πλήρωσα από την τσέπη μου, **όπου το ποσό αυτό αποδεσμεύτηκε από την κάρτα και το πήρα από τα μετρητά**». Απορίας άξιο είναι γιατί δεν πλήρωσε και το υπόλοιπο με την κάρτα (ο λογαριασμός ήταν 1.964 λίρες για δυο μέρες στη σουίτα του πολυτελούς Mandarin Oriental Hotel, στις οποίες προστέθηκαν άλλες 678,7 λίρες για τα διάφορα «έξτρα» και έφτασε τις 2.642,70 λίρες).

«Δέχομαι την απάντηση ως προς την απάντηση που δόθηκε. Το περιεχόμενο της απάντησης **θα το δω** και στις επόμενες ημέρες των συνεδριάσεων **εδώ είμαστε**, αλλά και στην Ολομέλεια εδώ είμαστε», απάντησε ο πονηρός Λοβέρδος, προαναγγέλλοντας ουσιαστικά νέα

C4i: Διώξεις κατόπιν εορτής και... κουτσουρεμένες

Σχεδόν μια δεκαετία χρειάστηκε η αστική Δικαιοσύνη για να ασκήσει δίωξεις για το σκάνδαλο του C4i, του περιβόητου συστήματος «ασφάλειας» των Ολυμπιακών Αγώνων του 2014, που κόστισε 259 εκατομμύρια ευρώ και ουσιαστικά ουδέποτε λειτούργησε. Οι δίωξεις ασκήθηκαν σε 18 πρώην στελέχη της Siemens (μεταξύ αυτών και ο Χριστοφοράκος, που θα εξακολουθήσει να απολαμβάνει την ασυλία που του έχει προσφέρει το γερμανικό κράτος). Η Siemens ήταν υποκατασκευαστής της αμερικάνικης SAIC που είχε πάρει τη δουλειά και η κατηγορία για τα στελέχη της είναι ότι «δωροδοκούσαν από το 2003 έως το 2009 **άγνωστους έως τώρα δημοσίους υπαλλήλους**, οι οποίοι εμπλέκονται στην ανάθεση και παραλαβή του συστήματος C4i».

Δεν έχουν βρει (και δεν πρόκειται να βρουν) ούτε τους υπάλληλους που δωροδοκήθηκαν! Όσο για τα πολιτικά πρόσωπα, υπουργούς, υφυπουργούς, γραμματείς και φαρισαίους, ούτε λόγος. Η δικαστική έρευνα δεν τους άγγιξε ποτέ και τα αδικήματα υπουργών και υφυπουργών έχουν ήδη παραγραφεί με βάση τον νόμο περί ευθύνης υπουργών. Ετσι, δικαιούμαστε να αμφιβάλλουμε για την καταδίκη ακόμα και των Χριστοφοράκου και σίας που αντιμετωπίζουν κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος.

ραψωδία της Καμμενιάδας. Χωρίς ιδιαίτερη έρευνα, με μια ματιά στην απόδειξη, τη γνησιότητα της οποίας δε διαψεύδει ο Καμμένος, διαπιστώνει κανείς ότι αναφέρει πως στη ρεσεψιόν (FO, δηλαδή Front Office) πληρώθηκαν 2642,70 λίρες **μετρητά**. Αν κάποιο ποσό είχε προπληρωθεί με πιστωτική κάρτα, όπως ισχυρίζεται ο Καμμένος, θα περίμενε κανείς να αναφέρεται και να γίνεται η σχετική αφαίρεση, ώστε να προκύψει το ποσό που εξοφλήθηκε με μετρητά. Εν πάση περιπτώσει, όλα αυτά θα απασχολήσουν την παραπολιτική επικαιρότητα τις επόμενες μέρες, καθώς είναι σίγουρο ότι ο Μπουμπούκος θ' αρχίσει να πιέζει δημόσια τον Καμμένο να δημοσιοποιήσει αντίγραφο της κίνησης της πιστωτικής του κάρτας. Ο βόρβορος δεν έχει τελειώσει.

Τα χειρότερα για τους Τσιπραίους είναι πως το θέμα άρχισε να κρεμιέται και στα βρετανικά μανταλάκια. Όσο υπήρχε μόνο το δημοσίευμα μίας βρετανικής ιστοσελίδας που ασχολείται με θέματα τζόγου σε καζίνο, δεν ανησυχούσαν. Όμως οι Times δεν είναι Sun ή Mirror. Είναι η «σοβαρή» βρετανική συντηρητική εφημερίδα. Όταν, λοιπόν, φιλοξενεί ανταπόκριση από την Αθήνα, στην οποία βάζει τίτλο «Λογαριασμός λονδρέζικου ξενοδοχείου οδηγεί την Ελλάδα σε κρίση», δεν είναι και ό,τι καλύτερο για την εικόνα της «πολιτικής σταθερότητας», που θέλει να στείλει στους «επενδυτές» ο Τσίπρας.

Η βρετανική εφημερίδα έγγραψε ότι η κρίση που δημιουργήσε

το σκάνδαλο Καμμένου απειλεί να ρίξει την κυβέρνηση. Κιτρινισμός; Ασφαλώς ναι, γιατί ούτε καμιά πολιτική κρίση δημιουργήθηκε (το βορβορώδες παραπολιτικό κουτσομπολιό δεν είναι πολιτική κρίση), ούτε η κυβέρνηση κινδυνεύει με πτώση απ' αυτό το ζήτημα. Ομως, το πλήγμα για τον Τσίπρα και την παρέα του δεν περιορίζεται πια στο «ηθικό πλεονέκτημα» με το οποίο παραμύθιαζαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τον ελληνικό λαό, αλλά πιάνει και τη «διεθνή εικόνα της χώρας».

ΥΓ1. Να ρίξουμε κι εμείς λίγο... λάδι στη φωτιά. Μιλώντας στη Βουλή, στις 25 Σεπτεμβρίου, ο Καμμένος είπε: «Πήγα, λοιπόν, στο Λονδίνο σε επίσημο ταξίδι. Δεν έμεινα στο ξενοδοχείο στο οποίο είχα κλείσει από την αρχή, γιατί από κάτω ήταν δύο συγκεκριμένα πρόσωπα, οι οποίοι έκαναν αυτή τη δουλειά και με ειδοποίησε η ασφάλειά μου. Εκλεισα δωμάτιο και το πλήρωσα με την κάρτα μου, το οποίο το καταθέτω, γιατί ήθελε να το δει ο κ. Γεωργιάδης. **Το πλήρωσα με την κάρτα μου**, εδώ είναι και η κάρτα μου να την δείτε όλοι, **το πλήρωσα από την τσέπη μου**». Με το δεύτερο σκέλος (αν πλήρωσε με κάρτα ή μετρητά) ασχολούνται... άλλοι (η διαφορά ανάμεσα σ' αυτά που είπε στη Βουλή στις 25 Σεπτεμβρίου και σ' αυτά που απάντησε στον Λοβέρδο είναι χαώδης). Εμείς θα... σκαλίσουμε λίγο το πρώτο σκέλος.

Είχε κλείσει, λέει, άλλο ξενοδοχείο, αλλά αναγκάστηκε να το αλλάξει γιατί από κάτω ήταν κάτι τύποι που τον παρακολουθούσαν. Βέβαια, αυτοί οι τύποι δε δυσκολεύτηκαν καθόλου να τον βρουν και στο άλλο ξενοδοχείο και να τον φωτογραφίσουν και στο Selfridges με τη Jaguar της πρεσβείας και στο καζίνο, οπότε τζάμπα πήγε η αλλαγή ξενοδοχείου (και απορούμε πως ο Καμμένος δεν το σκέφτηκε και μήκε σε τέτοια... ταλαιπωρία). Αφού είχε κλείσει άλλο ξενοδοχείο αρχικά, στο οποίο έκανε check in, λογικό είναι να πλήρωσε τουλάχιστον τη μια μέρα. Οπότε θα έχει και την απόδειξη της κράτησής και την απόδειξη της πληρωμής. Επίσης, η κράτηση στο Mandarin Oriental θα πρέπει να έγινε ενώ ο Καμμένος βρισκόταν ήδη στο Λονδίνο (σ' αυτό που κατέθεσε στη Βουλή δε φαίνεται ημερομηνία). Δεν τα δίνει όλ' αυτά στη δημοσιότητα, ώστε να βουλώσει τα στόματα εκείνων που λένε ότι από την πρώτη στιγμή είχε κλείσει στο Mandarin Oriental, επειδή αυτό το πολυτελές ξενοδοχείο βρίσκεται ακριβώς απέναντι από το καζίνο του Park Tower;

ΥΓ2. Το μόνο βέβαιο είναι ότι η μνημονιακή αντιπολίτευση βρήκε θέμα βολικό για να προκαλέσει φθορά στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Βολικό, καθώς επί της ουσίας της μνημονιακής πολιτικής, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι ταυτίζονται με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Καρφιά Στουρνάρα με νόημα

«Οι επενδύσεις παραμένουν σε πολύ χαμηλά επίπεδα και αυτό δεν οφείλεται μόνο σε καθυστερήσεις στη χρηματοδότηση του ΠΔΕ και την έλλειψη τραπεζικού δανεισμού, αλλά και στο γεγονός ότι το επενδυτικό κλίμα στη χώρα συνεχίζει να μη θεωρείται φιλικό σε ιδιωτικές επενδύσεις». Αυτή η τοποθέτηση του διοικητή της ΤτΕ, Γιάννη Στουρνάρα, από το βήμα του Ελληνοβρετανικού Επιμελητηρίου, αποτέλεσε ευθεία επίθεση κατά του success story που προσπαθεί να οικοδομήσει το κυβερνητικό επιτελείο προπαγάνδας. Ο Στουρνάρας υποστήριξε ότι οι επενδύσεις παραμένουν σε πολύ χαμηλά επίπεδα, όταν οι Τσιπραίλοι υποστηρίζουν ότι το πρώτο οχτάμηνο του 2017 είχαμε ρεκόρ άμεσων επενδύσεων. Ο Στουρνάρας υποστήριξε ότι το κλίμα συνεχίζει να μην είναι φιλικό στις επενδύσεις, όταν ο παλιός του φίλος (από τα χρόνια του Λονδίνου ήδη), Ευκλείδης Τσακαλώτος, προβλέπει ότι το 2018 θα υπάρξει τέτοιος... κατακλυσμός επενδύσεων, που αναγκαστικά η κυβέρνηση θα κάνει επιλογές ποιες θα προωθήσει, γιατί δε θα μπορεί να τις εξυπηρετήσει όλες!

Φρονίμως ποιούντες, οι Τσιπραίλοι δεν άνοιξαν μέτωπο με τον Στουρνάρα. Γιατί αν άνοιγαν μέτωπο, θα έπρεπε να μπουν στην ουσία. Τον Στουρνάρα, όμως, τι μύγα τον τσίμπησε και βγήκε τόσο επιθετικά ενάντια στην κυβέρνηση, σε μια περίοδο που σε πρακτικό επίπεδο δεν υπάρχει κάτι που να χωρίζει τις κυβερνητικές επιλογές από τις επιλογές της ΤτΕ και της ΕΚΤ (της οποίας αποτελεί παράρτημα); Εκείνοι που θεωρούν ότι ο Στουρνάρας ονειρεύεται να γίνει «ο έλληνας Μακρόν» δεν μιλούν στα χαμένα. Όμως, και «ο επόμενος Παπαδήμος» να γίνει, δε θα τον χάλαγε καθόλου τον Στουρνάρα. Το λογικό και αναμενόμενο είναι, στις επόμενες εκλογές, να μην υπάρχει αυτοδυναμία της ΝΔ, η οποία θεωρείται ως η πιθανότερη για την πρωτιά. Αν η Κεντροαριστερά (ΠΑΣΟΚ και λοιπά... μπάζα) πάρει διψήφιο νούμερο, τότε ο Μητσοτάκης δε θα μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση χωρίς αυτή, ενώ δε θα θέλει με τίποτα να ξαναπάει σε εκλογές, γιατί αυτές θα γίνουν με απλή αναλογική και τα πράγματα θα δυσκολέψουν ακόμα περισσότερο για τον αρχηγό της ΝΔ. Ο Στουρνάρας, λοιπόν, προβάλλει ως φαβορί για μια θέση συμμαχικού (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) πρωθυπουργού μετά από τις επόμενες εκλογές. Γι' αυτό και δεν παραλείπει, όποτε του δίνεται η ευκαιρία, να καρφώνει τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αδυνατίζοντας το «αφήγημά» της περί οικονομικού και κοινωνικού success story.

Τι άλλο θ' ακούσουμε;

«Θα πάω ένα βήμα πιο πέρα, λέγοντάς σας ότι η τρέχουσα προσπάθεια που γίνεται στους ΑΝΕΛ σε ορισμένα ζητήματα που έχουν τεθεί και από την Ε.Ε. και από τον ευρωπαϊκό νομικό πολιτισμό, να εναρμονιστούν με αυτό το πνεύμα, επιβεβαιώνουν την ρήση του πρωθυπουργού στην ΔΕΟ περί του ότι είναι ένα **κεντροδεξιό πατριωτικό σύγχρονο κόμμα** -εγώ θα έλεγα ότι είναι σε μετάβαση, παραφράζοντάς τον. Θεωρώ πως δεν είναι ζήτημα ενός συμψηφισμού με βάση την στήριξη που δόθηκε στον Π. Καμμένο, αλλά θεωρώ ότι είναι μια φάση μετάβασης και ωρίμανσης του ίδιου του κόμματος με το οποίο τώρα συγκυβερνούμε. Εξελίσσεται σε μια **πορεία σύγκλισης και εναρμόνισης με απόψεις κεντρώες - κεντροδεξιές**».

Τάδε έφη Νίκος Βούτσης (συνέντευξη στο «Βήμα της Κυριακής»). Δε χρειάζεται ν' ανατρέξουμε στα όσα λένε βουλευτές των ΑΝΕΛ περιερχόμενοι τα ραδιοκάναλα τις τελευταίες μέρες. Οι πάντες στην Ελλάδα γνωρίζουν ποιος είναι ο Καμμένος και σε ποιες βάσεις έστησε το μόρφωμά του. Να πιστεψει, άραγε, ο Βούτσης ότι μπορεί να πείσει οποιονδήποτε συριζαίο ότι ο Καμμένος γίνεται σύγχρονο κεντρώο κόμμα; Δεν τον έχουμε για αφελή. Αλλωστε, έχει γράψει πολλές εργατωώρες στις ιντριγκαδόρικες διαδικασίες του παλιού ευρωαναθεωρητισμού και ξέρει καλά πώς σκέφτονται οι παραδοσιακοί συριζαίοι. Με αυτές τις μπουρδες δείχνει απλώς -για μια ακόμα φορά- τον κυνισμό του εξουσιαστή: μ' αυτούς μπορούσαμε να κυβερνήσουμε αδιατάρακτα (ο Καμμένος παίρνει αυτά που ζητάει και ψηφίζει αγγόγυστα τα πάντα), μ' αυτούς πορευόμαστε. Κι όταν μας λένε οτιδήποτε για τον Καμμένο, θα τους απαντήσουμε με μπουρδες, δείχνοντάς τους πού τους έχουμε γραμμένους.

ΥΓ. Στην πολιτική παράδοση του τόπου μας και ιδιαίτερα στην παράδοση της Αριστεράς, αυτή τη Δεξιά την ονομάζαμε πατριδοκάπηλη, όχι πατριωτική. Γιατί η ιστορική πείρα της ναζιφασιστικής Κατοχής έδειξε ποιοι είναι οι πραγματικοί πατριώτες και ποιοι οι πατριδοκάπηλοι. Οι κομμουνιστές μήκαν μπροστά και έχτισαν απελευθερωτικό αντάρτικο, ενώ οι πατριδοκάπηλοι δεξιοί φόρεσαν την κουκούλα του δωσίλογου. Κι όσοι δεν έγιναν δωσίλογοι των κατακτητών, συνέχισαν να δουλεύουν ως πράκτορες των Αγγλων (ενθυλακώνοντας χρυσές λίρες). Εδώ και χρόνια, όμως, στο πλαίσιο της πολιτικά correct πολιτικής ορολογίας του ατισμού, η ακροδεξιά έγινε «λαϊκή Δεξιά», «πατριωτική Δεξιά» και τα παρόμοια. Φτιάχτηκε, επίσης, ο όρος «δημοκρατικό τόξο» ή «συνταγματικό τόξο», για να χαλαρώσουν όσο γίνεται οι παλιοί διαχωρισμοί, οι γειωμένοι ιστορικά και κοινωνικά, που τους χρησιμοποιούσαμε και ξέραμε πραγματικά τι λέμε.

Η γυναίκα του Καίσαρα...

Η περίπτωση της συζύγου του Καραμανλή, που από νηπιαγωγός βρέθηκε στα 32 της στην Ιατρική, την τελείωσε λες και τελειώνει... ΙΕΚ κομμωτικής και -να μην τα πολυλογούμε- χρίστηκε «με συνοπτικές διαδικασίες» χειρουργός, έχει σχολιαστεί ποικιλοτρόπως στο παρελθόν. Αν τη θυμηθήκαμε, ήταν γιατί μας προκάλεσε την ίδια αλγεινή εντύπωση η εικόνα της συζύγου του Τσίπρα να κατεβαίνει εν είδει... αμερικανού προέδρου από το κινέζικο αεροπλάνο που έκανε την πρώτη τακτική πτήση Πεκίνο-Αθήνα. Την υποδέχτηκαν ο κινέζος πρέσβης, ο απαραίτητος Σπίρτζης και ο ακόμα πιο απαραίτητος Ψινάκης, που κάτι μπιζνες θέλει να κάνει με την Κίνα και «χώνεται» σε τέτοιες εκδηλώσεις.

Εάν επρόκειτο απλώς για μια βλαχομπάρκο εκδοχή του αμερικανικού «first lady», ίσως και να μην το σχολιάζαμε. Όπως πληροφορηθήκαμε, όμως, η σύζυγος του πρωθυπουργού δεν έγινε δεκτή με τόσες τιμές στο αεροδρόμιο υπ' αυτή της την ιδιότητα (άλλωστε, το ελληνικό πρωτόκολλο δεν προβλέπει κάτι αντίστοιχο με το αμερικανικό), αλλά με την ιδιότητα της επισκέπτριας καθηγήτριας στο Πανεπιστήμιο Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων του Πεκίνου! Οι φωτογραφίες της υποδοχής της στο αεροδρόμιο με απαστράπτον λευκό κοστούμι και γόβες-στιλέτο (τι διάολο, τόσες ώρες ταξίδι με τις γόβες τις έβγαλε, μια γυναίκα που μέχρι τώρα συνηθίσαμε να τη βλέπουμε με σανδάλια ή ίσια παπούτσια;) συνοδεύτηκαν και από φωτογραφίες της υποδοχής της στο κινέζικο πανεπιστήμιο (ξέρετε τώρα, πανό που έγραφε «Welcome Dr. Baziana to IPOC», χαμογελαστοί κινέζοι, χειραφίες, πόζες σε μάθημα κτλ.).

Η κ. Μπαζιάνα έχει τελειώσει το Πολυτεχνείο. Πήρε και διδακτορικό, όπως εκατοντάδες άλλοι μηχανικοί και λοιποί θετικοί επιστήμονες στην Ελλάδα. Δεν ξέρουμε ποια ακριβώς είναι τα επιστημονικά της προσόντα, αλλά υπήρχε περίπτωση να αναγορευτεί σε επισκέπτρι καθηγήτρια έστω και σε δευτεροκλασάτο κινέζικο πανεπιστήμιο, αν δεν ήταν σύζυγος πρωθυπουργού; Η κ. Μπαζιάνα δεν συνοδεύει τον σύζυγό της στα ταξίδια του στο εξωτερικό, εκτός αν το ταξίδι παρουσιάζει για την ίδια τουριστικό ενδιαφέρον. Φαίνεται όμως πως στην Κίνα, όπου συνόδευσε δυο φορές τον σύζυγό της, μολονότι δεν το απαιτούσε το πρωτόκολλο, δεν έκανε μόνο τουρισμό με πριβέ ξεναγήσεις στα μνημεία του κινέζικου πολιτισμού, αλλά φρόντιζε και για την επαγγελματική της καριέρα. Άλλο να «χτίζεις βιογραφικό» τρέχοντας σε επαρχιακά ελληνικά πανεπιστήμια και άλλο να γίνεσαι επισκέπτρις καθηγήτριας σε κινέζικο πανεπιστήμιο. Κίνα είν' αυτή, δεν είναι Μποτσουάνα, και οι «πόντοι» από την Κίνα μπορούν να βαρύνουν στη ζυγαριά για να διεκδικήσεις μια θέση στο ΕΜΠ. Κι άσε κάτι τριανταπεντάρηδες, με «βαριά» διδακτορικά και ερευνητικές δημοσιεύσεις σε μερικά από τα σημαντικότερα επιστημονικά περιοδικά, να αναζητούν μια θέση υπάλληλου στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, με ένα-ένα-μιση χιλιάριο το μήνα.

Η γυναίκα του Καίσαρα πρέπει να είναι και να φαίνεται τίμια, έλεγαν οι αρχαίοι Ρωμαίοι. Εν προκειμένω, τίποτα από τα δύο δεν ισχύει.

Του χάλασαν τη φιέστα

Ο Τσίπρας είχε σχεδιάσει να πεταχτεί μέχρι το Αγιονόρος, όπου θα συναντούσε και τον Βαρθολομαίο, πραγματοποιώντας ένα ακόμα άνοιγμα στο «χριστεπώνυμο ποίμνιο». Ενόψει και του θορύβου που αναμενόταν να δημιουργήσει (είχαν ήδη αρχίσει τα «προεόρτια») το νομοσχέδιο για την ταυτότητα φύλου, λίγη θρησκευτική κατάνυξη και θαλπωρή την είχε ανάγκη. Όπως και τα επαινετικά λόγια που θα του έλεγε ο πάντοτε πρόθυμος κόλακας των κυβερνώντων (απανταχού της Γης) επικεφαλής της φαναριώτικης καμαρίλας.

Πλην όμως οι καλόγεροι του χάλασαν τη φιέστα. Σε μια θεωλλώδη -όπως γράφηκε- σύναξη της «Ιεράς Κοινότητας», η πλειοψηφία αποφάσισε να μη δεχτεί τον Τσίπρα με τιμές πρωθυπουργού, αλλά ως ιδιώτη, γιατί «έχει δηλώσει άθεος» και ψηφίζει νόμους που «πληττουν την Ορθοδοξία». Ετσι, οι Τσιπραίοι έβαλαν την ουρά στα σκέλια και ανακοίνωσαν ότι η επίσκεψη αναβάλλεται «λόγω φόρτου εργασίας». Ο παμπόνηρος Βαρθολομαίος ακύρωσε επίσης τη μετάβασή του από τη Θεσσαλονίκη στο Αγιονόρος. Ας τους ετοιμάσει τα «δωράκια» ο Τσίπρας κι οι καλόγεροι θ' ανοίξουν τις αγκαλιές τους. Όλα «δούνται και λαβείν» είναι σ' αυτή την... κενωνία.

Προς ΔΑΟΚΑ για το γήπεδο Μελισσανίδη

Ανακαλέστε την παράνομη άδεια

Όπως είχαμε προαναγγείλει, την περασμένη Τρίτη (3 Οκτώβρη του 2017), καταθέσαμε στην υπηρεσία που εξέδωσε την παράνομη πλέον άδεια για το γήπεδο Μελισσανίδη (ΔΑΟΚΑ), αναφορά-αίτηση, με την οποία -ενόψει της απόφασης που εξέδωσε στις 20 Σεπτεμβρίου το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών- ζητάμε να **προχωρήσει άμεσα στην ανάκληση της Εγκρισης και Άδειας Δόμησης**.

Όταν εκδόθηκε αυτή η άδεια, στις 25 του περασμένου Ιούλη, γράψαμε αμέσως ότι είναι διόλη. Στη συνέχεια, ερευνώντας αναλυτικά το περιεχόμενο αυτής της άδειας, ανακαλύψαμε άλλες κραυγαλέες παρανομίες, όπως μια εθολοκλήρου ψευδή συμβολαιογραφική πράξη για τις θέσεις στάθμευσης, λαθμενές κτηματολογικές εγγραφές κ.ά.

Στις 20 Σεπτεμβρίου, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 8648/2017 Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία), με την οποία αναγνωρίστηκε ότι η γενική συνέλευση της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ στις 3.2.2015, που ενέκρινε το παράνομο παραχωρητήριο, είναι **ανυπόστατη**. Δηλαδή, θεωρείται σαν να μην έγινε ποτέ, δεν επιδέχεται εκ των υστέρων διόρθωση και **όλες οι έννομες συνέπειες που παρήχθησαν μετά την πραγματοποίησή της είναι επίσης ανυπόστατες**. Στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» γράψαμε αναλυτικά γι' αυτή την κομβικής σημασίας δικαστική απόφαση.

Τα δεδομένα άλλαξαν άρδην. Η ΔΑΟΚΑ υποχρεούται να ανακαλέσει τη διόλητη άδεια, προκειμένου να συμμορφωθεί στοιχειωδώς στη νομιμότητα, ιδιαίτερα όπως διαμορφώθηκε μετά τη δικαστική απόφαση. Αυτό ακριβώς της ζητήσαμε να κάνει, με την Αναφορά-Αίτηση που υποβάλαμε, το περιεχόμενο της οποίας δημοσιεύουμε στη συνέχεια.

Η Αναφορά - Αίτηση

Αθήνα, 2.10.2017

Προς
Προϊσταμένη ΔΑΟΚΑ, ΘΕΟ-ΔΩΡΑ ΓΑΛΑΝΗ

Θέμα: Ανάκληση Εγκρισης και Άδειας Δόμησης 85/2017

Σας καταθέτουμε την υπ' αριθμ. 8648/2017 Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία), η οποία αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στις 20.9.2017.

Η ως άνω απόφαση κάνει δεκτή την αγωγή και την πρόσθετη παρέμβαση μελών του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ και **κρίνει ως ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΗ την απόφαση της γενικής συνέλευσης του σωματείου στις 3.2.2015, η οποία -μεταξύ των άλλων- ενέκρινε και τη σύμ-**

βαση παραχώρησης της έκτασης που έχει παραχωρηθεί για την ανέγερση του «Κέντρου Αθλητισμού Μνήμης και Πολιτισμού ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ» στη Νέα Φιλαδέλφεια, από το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ στην εταιρία ΔΙ-ΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ.

Το ανυπόστατο, που έκρινε το δικαστήριο, **εξαφανίζει εξ υπαρχής όλα τα έννομα αποτελέσματα που παρήχθησαν βάσει της συγκεκριμένης σύμβασης παραχώρησης**. Η δε δικαστική απόφαση, ως αναγνωριστική, όπως αναφέρεται στο διατακτικό της (σελίδα 21η), είναι άμεσα εκτελεστή. Όπως θα σας ενημερώσουν και οι νομικοί, όταν μια γενική συνέλευση κηρύσσεται ως ανυπόστατη, αυτό σημαίνει πως **δεν είναι δεκτική θεραπείας**. Η πλημμέλεια που την προκάλεσε δεν είναι μια απλή πλημμέλεια συγκρότησης της γενικής συνέλευσης, αλλά μόνιμη πλημμέλεια που **καθιστά τη ληφθείσα απόφαση ανύπαρκτη**.

Επειδή η εν λόγω σύμβαση παραχώρησης εγκρίθηκε από γενική συνέλευση που κρίθηκε από το δικαστήριο ως ανυπόστατη, ενώ εσείς δεχτήκατε αυτή τη σύμβαση παραχώρησης ως έγκυρη και ισχυρή και εκδώσατε την 85/2017 Εγκριση και Άδεια Δόμησης με συγκύριους του έργου το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και τη ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ, **έχετε υποχρέωση να ανακαλέσετε την ως άνω Εγκριση και Άδεια Δόμησης, όπως επιβάλλει το ισχύον Δίκαιο**, προκειμένου να συμμορφωθείτε με την Απόφαση 8648/2017 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία).

Σε αντίθετη περίπτωση, θα επιφέρετε σοβαρή βλάβη: **πρώτον**, στα συμφέροντα του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ (τα οποία, φυσικά, δεν ταυτίζονται με τις επιλογές του προέδρου του, όπως άλλωστε έχει ήδη κρίνει και η Ελληνική Δικαιοσύνη, όχι μόνο με την 8648/2017 Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, αλλά και με την άσκηση σε βάρος του ποινικής δίωξης για απιστία σε βαθμό κακουργήματος) και, **δεύτερον**, στα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου, καθόσον η συγκεκριμένη έκταση έχει παραχωρηθεί στο αθλητικό σωματείο ΑΕΚ για την άσκηση κοινωφελούς σκοπού (άθληση των αθλητών του), αποτελεί **πράγμα εκτός συναλλαγής και απαγορεύεται η παραχώρησή του σε οποιονδήποτε τρίτο**, πολλώ δε μάλλον σε ένα κερδοσκοπικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, όπως είναι η ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ, του οποίου οι σκοποί αντιβαίνουν στον κοινωφελή σκοπό για τον οποίο έγινε η παραχώρηση.

Εκτός αν έχετε την... καινοφανή άποψη, ότι το Ελληνικό

Δημόσιο παραχωρεί εκτάσεις σε μη κερδοσκοπικά σωματεία, για να μπορούν αυτά να τις παραχωρούν σε κερδοσκοπικές ανώνυμες εταιρίες προκειμένου οι τελευταίες να αναπτύξουν τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες επί των δημοσίων εκτάσεων.

Ειδικότερα

1. Όπως μας είχε ενημερώσει η υπηρεσία σας με το υπ' αρ. πρωτ. 53835/8.12.2014 έγγραφό της, είχε ζητήσει τη «*συνδρομή του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Έργου του Υπουργείου μας όσον αφορά στο ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Αθλητικής Ένωσης Κωνσταντινουπόλεως*». Γνωρίζουμε και γνωρίζετε πολύ καλά, ότι το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Έργου δεν γνωμοδότησε θετικά ως προς τη νομιμοποίηση της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ. Αντιθέτως, όπως γνωρίζετε, εισηγήθηκε στον υπουργό ΠΕΝ, Γιώργο Σταθάκη, την υποβολή σχετικού Ερωτήματος στο ΝΣΚ, εισήγηση την οποία ο υπουργός δεν δέχτηκε.

Γνωρίζετε, επίσης, κατόπιν δικής μας ενημέρωσης, ότι η νομιμοποίηση της συγκεκριμένης σύμβασης παραχώρησης εκκρεμούσε ενώπιον των Ελληνικών Δικαστηρίων, μετά από αγωγή που κατέθεσαν μέλη του ερασιτεχνικού σωματείου ΑΕΚ. Και είχατε υποχρέωση, σεβόμενοι τις αρχές της χρηστής διοίκησης, να απόσχετε από κάθε πράξη ως προς την εκκρεμούσα υπόθεση, έως ότου αποφανθεί το αρμόδιο Δικαστήριο.

Παρολαυτά και μολονότι σας είχαμε προειδοποιήσει με έγγραφό μας στις 17.07.2017, ότι τυχόν έκδοση Εγκρισης και Άδειας Δόμησης με κύριο του έργου τη ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ θα γεννούσε ένα ακόμη σκάνδαλο σε βάρος της δημόσιας περιουσίας, ανάλογο με το περιβόητο σκάνδαλο του Βατοπεδίου, σπεύσατε στις 25.07.2017 να εκδώσατε την 85/2017 Εγκριση και Άδεια Δόμησης, αγνοώντας το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Έργου, στο οποίο οι ίδιοι είχατε καταφύγει, και περιφρονώντας την εκκρεμούσα δικαστική διαδικασία και την αναμενόμενη κρίση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Το γεγονός ότι την τελευταία στιγμή «σκαρώθηκε» μια καινούργια Αίτηση (με ημερομηνία 20.07.2017, για ν' αντικαταστήσει την αρχική αίτηση που είχε υποβάλει η ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ στις 14.08.2014!) και ότι η Εγκριση και Άδεια Δόμησης εκδόθηκε με συγκύριους το Ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ και τη ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ, δεν αλλάζει τίποτα επί της ουσίας. Δεχτήκατε, να καταστήσετε συγκύριο την

ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ, πράγμα που συνιστά πρόδηλη παρανομία.

Η σύμβαση παραχώρησης πλέον έχει κηρυχτεί από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών **ανυπόστατη**. Ετσι, έχουμε το σκανδαλωδώς παράδοξο, η υπηρεσία σας να εκδίδει Εγκριση και Άδεια Δόμησης σε μια ανώνυμη εταιρία, βάσει μιας σύμβασης παραχώρησης, η οποία έχει κηρυχτεί από τα Ελληνικά Δικαστήρια ως ανυπόστατη. Είχατε υποχρέωση, βάσει των αρχών της χρηστής διοίκησης, να περιμένετε τη δικαστική κρίση και μετά να εκδώσετε τη διοικητική πράξη σας. Εσείς, όμως, σπεύσατε να ικανοποιήσετε αυτούς που πίεζαν να βγει η άδεια πριν τη δικαστική κρίση, επειδή γνώριζαν πολύ καλά ότι η δικαστική κρίση θα δικαίωνε τους προσφεύγοντες κατά της παράνομης γενικής συνέλευσης της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ και κατά της παράνομης σύμβασης παραχώρησης.

Ο μόνος τρόπος για να θεραπευτεί αυτή η εξόφθαλμη και σκανδαλώδης πλημμέλεια είναι να ανακαλέσετε ΑΜΕΣΑ την 85/2017 Εγκριση και Άδεια Δόμησης.

Οποιαδήποτε εκ μέρους σας άρνηση συμμόρφωσης προς την Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ή κωλυσιεργία θα συνιστά σκανδαλώδη εύνοια προς την πλευρά της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ και βοήθεια προς αυτήν να δημιουργήσει τετελεσμένα σε βάρος του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ και του Ελληνικού Δημοσίου. Και βέβαια, θα έχει τις αναλογούσες διοικητικές και **ποινικές** συνέπειες.

2. Πέρα από το ανυπόστατο της σύμβασης παραχώρησης προς την ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ, όπως κρίθηκε από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την 8648/2017 Απόφασή του, η 85/2017 Εγκριση και Άδεια Δόμησης έχει μια σειρά ακόμα πλημμέλειες.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τις εξής:

- Η συμβολαιογραφική πράξη 8165/2017 της συμβολαιογράφου Αθηνών Ευφροσύνης Σιμοπούλου-Κορωναίου για τον ορισμό θέσεων στάθμευσης είναι προδήλως ψευδής και παράνομη, καθώς αναφέρει ότι το οικοπέδο είναι ενιαίο και ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο, ενώ από τους ΚΑΕΚ φαίνεται καθαρά πως πρόκειται για δύο εκτάσεις με δύο διαφορετικούς ιδιοκτήτες. Έκταση 26.621 τμ (ΚΑΕΚ 051051001001) είναι ιδιοκτησία σε ποσοστό 100% του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ, ενώ το υπόλοιπο της συνολικής έκτασης (ΚΑΕΚ 051051001003) είναι ιδιοκτησία σε ποσοστό 100% του Ελληνικού Δημοσίου. Οι ευθύνες της συμβολαιογράφου -ποινικές και

Αριβίστες, γενικώς...

Για να τα λείει ο Καρανίκας, κάτι θα ξέρει. Τι διάολο, κοτζάμ σύμβουλος στρατηγικής του πρωθυπουργού είναι. Ασε που ως σαλονικιός (όπως και ο Χρυσόγονος, όπως και ο Βενιζέλος) λογικά ξέρει πρόσωπα και καταστάσεις. Κατά τον Καρανίκα, λοιπόν, «ο δικηγόρος της Θεσσαλονίκης» (σκέτα δικηγόρος ο έως πρότινος καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου στη Θεσσαλονίκη;) Χρυσόγονος δεν είναι παρά ένας «χρυσός γόνος του αριβισμού», που «ήταν καροτσάκι του Βενιζέλου μέχρι το 2013».

Και πώς βρέθηκε στον ΣΥΡΙΖΑ; Ο Καρανίκας ξέρει, όπως ξέρει και για ποιο λόγο τώρα την κάνει από τον ΣΥΡΙΖΑ: «Εγινε ευρωβουλευτής και μόλις τρομοκρατήθηκε, βλέποντας τις - στημένες - δημοσκοπήσεις, φοβήθηκε ότι δεν θα ξανά αναδειχθεί ευρωβουλευτής και έτσι χάραξε δική του πορεία, αυτήν του αριβίστα τυχοδιώκτη που μαζεύει αποζημιώσεις και συσσωρεύει χρήμα στο όνομα της πολιτικής» (δι-ατηρούμε την καρανίκαιο σύνταξη και ορθογραφία - πώς θα τολμούσαμε άλλωστε να επέμβουμε σε γραπτό ενός τέτοιου γίγαντα του πνεύματος;).

Το ξαναλέμε, Καρανίκας είν' αυτός, συριζαίος από τα μικρά του, ριζοσπάστης όσο δεν παίρνει (θα συμφωνήσετε, ασφαλώς, ότι το να δηλώνεις δημόσια θαυμαστής της Μενεγάκη είναι... εικονοκλαστικός ριζοσπαστισμός), σαλονικιός και προπαντός σύμβουλος στρατηγικής του πρωθυπουργού. Ποιοι είμαστε εμείς που θα αμφισβητήσουμε όσα υποστηρίζει για τον (τέως) σύντροφο του Χρυσόγονο; Εμείς το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να επεκτείνουμε το συλλογισμό του και να σκεφτούμε ότι για τον ίδιο λόγο πέρασαν από το καταρρέον ΠΑΣΟΚ στον ΣΥΡΙΖΑ και οι υπόλοιποι πασόκοι, όπως ο Σπίρτζης, ο Κουρουμπλής και άλλοι. Απλά, αυτοί έγιναν υπουργοί και δεν τρομοκρατούνται από τις «στημένες δημοσκοπήσεις». Μ' άλλα λόγια, είναι εξίσου αριβίστες με τον Χρυσόγονο, όμως κάνουν διαφορετικές σκέψεις για το πολιτικό τους μέλλον. Είναι ζήτημα... αριβιστικού συμφέροντος δηλαδή.

Επίσης, τολμούμε να ρωτήσουμε, πώς χαρακτηρίζεται εκείνος που ανεβάζει πύρινα ποστ στο facebook, μόλις του τραβάνε τ' αυτιά τα κατεβάζει και μετά από μερικές μέρες τα ξανανεβάζει, με τη σκέψη ότι δε θα ξανασκληθούν μαζί του; Ο Καμμένος τα φορτώνει στο «παιδί» που του παίρνει το τάμπλετ, ο Καρανίκας τα κατεβάζει, αλλά ούτε που διανοείται να παραιτηθεί. Μην τον παρεξηγείτε, όμως. Είναι που έχει ψηλά το αίσθημα της ευθύνης και δε θέλει να στερήσει από τον πρωθυπουργό τις πολύτιμες συμβουλές του. Γιατί αν μείνει ο πρωθυπουργός χωρίς τον κορυφαίο σύμβουλο στρατηγικού σχεδιασμού, θα μείνει η χώρα χωρίς στρατηγική...

διοικητικές- θα αναζητηθούν στα αρμόδια επίπεδα, όμως σε ό,τι αφορά τη ΔΑΟΚΑ προκύπτει το ερώτημα: Πώς τα στελέχη της υπηρεσίας σας, έμπειρα κατά τεκμήριο, δέχτηκαν αυτήν την προδής ψευδή και παράνομη συμβολαιογραφική πράξη; Πώς προστάτησαν τη νομιμότητα, ως όφειλαν;

- Υπάρχει σαφής αναντιστοιχία κτηματολογικών εγγραφών, τοπογραφικού διαγράμματος και πραγματικής κατάστασης. Η έκταση ιδιοκτησίας του ερασιτεχνικού σωματείου ΑΕΚ (ΚΑΕΚ 051051001001) αναφέρεται ως εμβαδού 26.126 τμ, αντί του ορθού που είναι 26.621,50 τμ, όπως αναφέρεται στο παραχωρητήριο του 1934, το οποίο έχει μεταγραφεί στις 11.2.1947 στα βιβλία του Υποθηκοφυλακείου Αθηνών (τόμος 1386, φύλλο 386). Η έκταση που παραχώρησε το 2014 το Ελληνικό Δημόσιο (ΚΑΕΚ 051051001003) αναφέρεται ως εμβαδού 2.966 τμ, αντί του ορθού που είναι 2.499,50 τμ. Επιπλέον, οι δυο εκτάσεις με τα λανθασμένα εμβαδά, των οποίων τα ΚΑΕΚ αναφέρονται στην

Αδεια Δόμησης, έχουν άθροισμα 29.092 τμ και όχι 29.121,61 όπως αναφέρεται στην Αδεια Δόμησης.

Τέλος, δεν έχει ληφθεί υπόψη ιδιοκτησία εμβαδού 205 τμ (ΚΑΕΚ 051051001002), μεταγεγραμμένη στο Υποθηκοφυλακείο κατόπιν παραχώρησης του 1934, η οποία βρίσκεται σφάεστα μέσα στα όρια του λανθασμένου τοπογραφικού διαγράμματος της άδειας δόμησης και συγκεκριμένα στην έκταση των 2.499,50 ιδιοκτησίας Ελληνικού Δημοσίου.

- Στην Εγκριση και Αδεια Δόμησης αναφέρετε ως ιδιοκτήτη της έκτασης σε ποσοστό 100% το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ. Την ίδια στιγμή, αναφέρετε δύο ΚΑΕΚ (051051001001 και 051051001003), οι οποίοι -όπως ασφαλώς διαπιστώσατε από τα στοιχεία κτηματολογίου που σας προσκομίστηκαν- αναφέρονται σε διαφορετικούς ιδιοκτήτες. Ο μόνος ΚΑΕΚ 051051001001 αναφέρει ως ιδιοκτήτη το ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ, ο δε ΚΑΕΚ 051051001003 αναφέρει ως ιδιοκτήτη το Ελληνικό Δημόσιο. Η αναφορά στο άρθρο 42 Ν.

Το κεφάλαιο (τους) ενώνει

«Η 2η Σύνοδος της Θεσσαλονίκης τελεί υπό την αιγίδα της ΑΕ του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου, ενώ θα παρέμβουν με βαρυσήμαντες ομιλίες για τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας μας, ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας την Παρασκευή 6 Οκτωβρίου και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης την Πέμπτη 5 Οκτωβρίου, σε αντίστοιχα δείπνα».

Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος πανηγυρίζει διότι κατάφερε να μαζέψει την ανώτερη πολιτειακή και πολιτική ηγεσία στη διήμερη φιάστα του. Γι' αυτό και ο τίτλος του Δελτίου Τύπου που εξέδωσε εστιάζει σ' αυτό το σημείο: «Πρωθυπουργός και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο Thessaloniki Summit 2017, μιλούν για μια ισχυρή και ανταγωνιστική βιομηχανία ως προϋπόθεση για ένα νέο παραγωγικό μοντέλο».

Επί της ουσίας δεν έχουν καμιά σημασία αυτές οι φιάστες. Δεν κλείνονται εκεί οι δουλειές. Εχουν, όμως, τεράστια πολιτική σημασία. Οι καπιταλιστές φέρνουν την πολιτική ηγεσία στην πραγματική της θέση. Στη θέση του υπηρετικού προσωπικού. Δε χρειάστηκε, βέβαια, μεγάλη προσπάθεια γι' αυτό. Τσίπρας και Μητσοτάκης (και όχι μόνο) συμφωνούν

πως κεντρικό ζήτημα είναι η ανάπτυξη και πως η ανάπτυξη δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τους καπιταλιστές. Για την ακρίβεια συμφωνούν πως μόνο οι καπιταλιστές μπορούν να φέρουν την ανάπτυξη. Επομένως, καθήκον του κράτους είναι να σταθεί αρωγός τους, να τους προσφέρει ό,τι θέλουν: οικονομικές επιχορηγήσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό, μέσω των περιβόητων «αναπτυξιακών» νόμων, φοροαπαλλαγές, περιβαλλοντική ασυδοσία, παράκαμψη των απαραίτητων δασολογικών, αρχαιολογικών και λοιπών ελέγχων κτλ. Και βέβαια, πάνω απ' όλα να διατηρήσουν άθιχτο το καθεστώς της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού, που τους εξασφαλίζει πάμφθην εργατική δύναμη.

Ο Μητσοτάκης αυτά τα έχει «λυμένα» από παλιά. Ο Τσίπρας είναι αυτός που προσπαθεί να αποδείξει ότι έχει αποτινάξει τον «κρατισμό». Όπως λέει και ο υφυπουργός-μάντζερ Πιτσιόρλας, «πάνω από όλα πρέπει να αλλάξει η κοουλτούρα που διαπερνά το πολιτικό σύστημα, τον κρατικό μηχανισμό και την κοινωνία ως προς το θέμα των επενδύσεων και συνολικά το μοντέλο οικονομικής διαχείρισης και ανάπτυξης». Εθελόδουλους στο κεφάλαιο θέλουν να μας κάνουν οι συριζαίοι.

Προβολές και συζητήσεις

1900

(1976)

Μπερνάντο Μπερτολούτσι

06/10/17: Α' μέρος

13/10/17: Β' Μέρος

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

Μπερνάντο Μπερτολούτσι

1900

«Πώς θέλετε να μας φανεί ελκυστικός ο κομμουνισμός, όταν οι αγρότες σας μοιάζουν τόσο αποκρουστικοί;». «Πώς θα νιώθατε αν οι αγρότες σας έπαιρναν τελικά την εξουσία;». «Πιστεύω ότι τη μέρα που θα συμβεί αυτό, θα ζούμε σε έναν καλύτερο κόσμο». Έτσι απάντησε ο Μπερνάντο Μπερτολούτσι στη δεύτερη ερώτηση, αγνοώντας επιδεικτικά την πρώτη, όταν ρωτήθηκε σχετικά από κριτικό κινηματογράφου, έπειτα από προβολή της ταινίας του «1900», στη Νέα Υόρκη.

Το πεντάωρο έπος του Μπερτολούτσι ακολουθεί την ιταλική αγροτιά στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα. Με όχημα τη ζωή δύο παιδικών φίλων, ενός τσιφλικά και ενός φτωχού αγρότη, ο κινηματογραφιστής απεικονίζει την ταξική πάλη στην ιταλική υπαίθρο αλλά και τη ροή των γεγονότων που καθόρισαν την ιστορία. Πρώτος παγκόσμιος πόλεμος, άνοδος του φασισμού στην Ιταλία και αγροτικοί αγώνες υπό την καθοδήγηση των κομμουνιστών, συνδυάζονται με υπέροχα πλάνα της ιταλικής υπαίθρου και «παντρεύουν» διαρκώς το ατομικό στοιχείο με το συλλογικό, υπηρετώντας το όραμα του σκηνοθέτη στη συγκεκριμένη ταινία, για «ένα ζωντανό επικό ποίημα, μια σάγκα, όχι απλά ένα πολιτικό μανιφέστο».

-Παρασκευή 13/10/2017-

1900 Β' μέρος

(Novecento, Ιταλία, Γαλλία, Δυτική Γερμανία, 1976, 146')

Σκηνοθεσία: Μπερνάντο Μπερτολούτσι

Σενάριο: Μπερνάντο Μπερτολούτσι, Τζιουζέπε Μπερτολούτσι, Φράνκο Αρκάλι

Ηθοποιοί: Ρόμπερτ ντε Νίρο, Ζεράρ Ντεπαρντιέ, Ντομνίκ Σαντά, Ντόναλντ Σάδερλαντ, Λάουρα Μπέτι κ.ά.

Μουσική: Ενιο Μορικόνε

Φωτογραφία: Βιτόριο Στοράρο

Παραγωγή: Αλμπέρτο Γκριμάλντι

Παρασκευή στις 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

Αθήνα: Αγαθουπόλεως 65

Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

4277/2014 είναι εκ του πονηρού, διότι η συγκεκριμένη διάταξη αναφέρεται σε μία ενιαία έκταση, που μεταβιβάζεται κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση στην ΑΕΚ, όμως η έκταση του ΚΑΕΚ 051051001001 αποτελούσε ήδη ιδιοκτησία του ερασιτεχνικού σωματείου ΑΕΚ, καθώς έχει παραχωρηθεί το 1934 και έχει μεταγραφεί στα βιβλία του Υποθηκοφυλακείου Αθηνών το 1947. Πώς δεχτήκατε να εκδώσετε Εγκριση και Αδεια Δόμησης μ' αυτές τις κραυγαλέες ασυνέπειες στα κτηματολογικά δεδομένα του οικοπέδου;

- Από την άλλη, στη συμβολαιογραφική πράξη ορισμού θέσεων στάθμευσης αναφέρεται ότι ολόκληρη η έκταση είναι ιδιοκτησίας Ελληνικού Δημοσίου! Δηλαδή, έχουμε κατά περίπτωση, τότε ιδιοκτήτη της έκτασης το ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ και τότε ιδιοκτήτη της έκτασης το Ελληνικό Δημόσιο! Κι αυτά τα αποδεχτήκατε!

Αυτές τις εμφανέστατες πλημμέλειες, που λόγω της εμπειρίας σας είναι σίγουρο ότι τις εντοπίσατε, τις παραβλέψα-

τε σκόπιμα, προκειμένου να εκδώσετε την 85/2017 Εγκριση και Αδεια Δόμησης, για την έκδοση της οποίας σας ασκούνταν αφορητές πιέσεις από ένα ολόκληρο σύστημα συμφερόντων και από την κυβερνητική εξουσία. Ήταν τόση η βιασύνη και η αδιαφορία σας για την τήρηση των στοιχειωδέστερων κανόνων της νομιμότητας, που ενώ εκδώσατε την Εγκριση και Αδεια Δόμησης με συγκύριους την Ερασιτεχνική ΑΕΚ και τη ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ, τα σχέδια και οι μελέτες που σφραγίσате αναφέρουν ως κύριο του έργου μόνο τη ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ!

Ενόψει όσων προεκτέθησαν, **ΖΗΤΟΥΜΕ**

ΝΑ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΤΕ

αν προτίθεστε να ανακαλέσετε την 85/2017 Εγκριση και Αδεια Δόμησης, προκειμένου να αποκατασταθεί η τρωθείσα νομιμότητα.

Συνημμένο: Αντίγραφο της 8648/2017 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία).

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Σαν σήμερα (7 Οκτωβρίου) πριν από 65 χρόνια, γεννήθηκε στο Λένινγκραντ ο Βλαδίμηρος (ποιος Λένιν ρε;) Πούτιν. Εντάξει, στην Αγία Πετρούπολη.

Αλέξη στο Σαρωνικό γιατί δεν κατεβαίνεις;
Δυο βήματα απ' το σπίτι σου και τρία απ' τη δουλειά σου να δεις με τα ματάκια σου, να πιάσεις με τα χέρια κι έπειτα σαν καλό παιδί να λύσεις τη σιωπή σου που δεν μιλείς, που δεν λαλείς, που ούτε λέξη βγάνεις.

Το δράμα του Νίκου, αδερφού του εκτελεσθέντος από τη 17N Κωστή και υιού του Μιχάλη Περατικού, συγκλόνισε το πανελλήνιο. Τέλος καλό όλα καλά όμως, αφού νίκησε ναρκωτικά και αλκοόλ και επέστρεψε στο θεάρεστο έργο του εφοπλισμού.

Όταν γίνω μεγάλη θα γίνω δανειολήπτρια (δάνειο-lip3) κι όταν γίνω δανειολήπτρια θα γίνω μεγάλη. Πρώτα θα ζητήσω άδεια δανειοδότησης και μετά δάνεια αδειοδότησης. Από θεσμικός επενδυτής θα γίνω επενδυτικός θεσμός κι από σύμβολο της ανέλιξης θα φέρω ανέλιξη των συμβόλων. Μετά, όλα είναι ευκόλως εννοούμενα και εννοούμενως εύκολα. Η οικονομική κούρσα θα γίνει κουρσευτική κούρσα, ο κανονιστικός κολοσός θα γίνει κολοσσιαίο κανόνι, ό,τι σώσω θα ροκανιστεί κι ό,τι ροκανίσω θα σωθεί and that's all guys (και gays).

- Βλαχούλα μ' πούθε έρχεσαι και πούθε κατεβαίνεις;
- Από τα ζα μου έρχομαι, στο σπίτι μου πηγαίνω.
- Βλαχούλα μ' δεν παντρεύεσαι, τσοπάνη άντρα να πάρεις κι από τα ζα σου να βρεθείς μες στα πανεπιστήμια;

«Στρατηγοί, κληρικοί, διαφημιστές, κυβερνώντες, όλοι έχουν σημαντικούς λόγους να αποστρέφονται την ιδέα μιας γενικής εκπαίδευσης στην ορθολογική χρήση της γλώσσας. Στη στρατιωτική, κληρική, προπαγανδιστική και απολυταρχική σκέψη, μια τέτοια άσκηση φαίνεται -και πολύ σωστά άλλωστε- βαθιά ανατρεπτική» (Neil Postman / Charles Weingartner - «Η εκπαίδευση σαν μέσο ανατροπής του κατεστημένου»).

Στη δεκαετία του '70, το σύστημα εγκλώβιζε τους νέους στα πανεπιστήμια. Τώρα περάσαμε σε νέους τρόπους απομάκρυνσης από την (όποια) αγορά εργασίας και παραμονής στη δυσχέρεια. Να θυμίσουμε ότι στην Ιταλία τα πανεπιστήμια αποκαλούνταν τότε από το κίνημα "χώρος παρκαρίσματος". Σήμερα έτοιμοι αποκαλούνται τα ολόημερα σχολεία-parking που απαλλάσσουν τους γονείς από τη μέριμνα, ώστε να επιδοθούν στην τροφουσυλλογή, δραστηριότητα που για την πλειονότητα -όχι και χωρίς δική της ευθύνη- έμεινε απαράλλακτη από την εποχή των σπηλαίων.

Όπως τα χιόνια στα βουνά κι ο ήλιος στα λαγκάδια έτσι και τα λεγόμενα του Καρανίκα λάμπουν κάθε που παύει ο θαυμασμός για την ωραία Ελένη κι αρπάζει το ποντίκι του για να μας συναρπάσει.

Κι ο Νικολάκης μίλησε, ο Καρανίκας είπε ορμώντας στον Χρυσόγονο, της κλεφτουριάς το τέκνο: «Ελάτε να σκορπίσουμε, μπουλούκια να γενούμε σύρε Κώστα μ' στον τόπο σου, Θανάση στο χωριό σου κι εγώ απ' τη Σαλλονίκη για, σας στέλνω τα μαντάτα».

Κι οι βράχοι σχολίασαν με τη λαλιά του ανθρώπου:

«Αυτού που πας μαύρο πουλί, μαύρο μου χελιδόνι Να χαιρετάς την κλεφτουριά, τον Νίκο, τον Αλέξη και πες να κάνουν φρόνιμα κι όλο ταπεινωμένα.

Δεν είν' ο περσινός καιρός να κάνουν όπως θέλουν.

Χαρείτε τούτη τη χρονιά. Την άλλη ποιος το ξέρει για ζείτε, για πεθαίνετε, για σ' άλλο κόσμο πάτε.

Είναι ο καπιταλισμός ηλίθιοι! Σας το 'πε

Μ' αυτό τον τίτλο το 'γραψε, το ξέρατε. Σπολλάτη».

Επιστημονικώς επιβεβαιωμένο: Τα γουρούνια δεν μπορούν να κοιτάζουν τον ουρανό. Ίσως γι' αυτό και να τους ανατέθηκε η ανάσχεση της εφόδου των άλλων προς αυτόν...

Τριντροτουλου-όλοι!

Κοκκινουσκούφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Αντίο «Més que un club»

«Més que un club» («Κάτι περισσότερο από ένας σύλλογος»). Είναι ίσως η πιο διάσημη ποδοσφαιρική φράση και συμπεριλαμβάνει όλα αυτά που έκαναν τη Μπαρτσελόνα μια ξεχωριστή ομάδα. Για τους απανταχού οπαδούς της, από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής της η ομάδα συμπύκνωνε τους αγώνες για τη δημοκρατία και τα κοινωνικά δικαιώματα, είχε κοινωνική και πολιτιστική επίδραση στα δρώμενα της Καταλονίας, στεκόταν δίπλα στους κοινωνικά αδίκημένους και αποκλεισμένους και ήταν το κέντρο του καταλανισμού, των εθνικών δικαιωμάτων και της αυτονομίας, που αξίωνε η συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού της περιοχής.

Το παλιό γήπεδό της, το «Λες Κορτς», ήταν το σημείο που συναντιόνταν η ποδοσφαιρική μαγεία και η λαϊκή αντίσταση, το μέρος όπου οι Καταλανοί μπορούσαν να ανεμίσουν την senyera χωρίς να συλληφθούν. Η ιστορία της ομάδας συνέχισε να γράφεται στην ίδια κατεύθυνση και μετά τη μετακόμισή της στο γιγαντιαίο «Καμπ Νου», ενώ οι βασικές αρχές της «φιλοσοφίας» της συνέχισαν να διέπουν τη λειτουργία της και να αποτελούν διαχρονικά τη σημαία των οπαδών της, κόντρα στη λογική του «ρεαλισμού» και της επίτευξης του στόχου, που πρεσβεύει η εποχή της ακραίας επαγγελματοποίησης του ποδοσφαίρου.

«Κάτι περισσότερο από ένας σύλλογος», λοιπόν, και αυτό εξηγεί γιατί έχει εκατομμύρια πιστούς οπαδούς σε ολόκληρο τον πλανήτη. Όμως, από την περασμένη Κυριακή, για τη συντριπτική πλειοψηφία των οπαδών της, η διοίκηση και οι ποδοσφαιριστές της δεν μπόρεσαν να σταθούν αντάξιοι της ιστορίας της ομάδας. Η απόφασή τους να αγωνιστούν κανονικά και χωρίς την παρουσία των οπαδών της ομάδας κόντρα στη Λας Πάλμας για το ισπανικό πρωτάθλημα, την ίδια στιγμή που οι μπάτσοι και οι πραιτοριανοί της κεντρικής εξουσίας της Μαδρίτης μακέλευαν όποιον προσπαθούσε να εκφράσει το δικαίωμά του στην αυτοδιάθεση, έδειξε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο το χάσμα ανάμεσα στις αρχές, τις αξίες και τα ιδανικά μιας ομάδας και τους «ρεαλιστικούς» και μετρησίμους (σε φράγκα και κέρδη) στόχους που θέτει μια καπιταλιστική ποδοσφαιρική επιχείρηση που πρωταγωνιστεί στα ποδοσφαιρικά δρώμενα του πλανήτη.

Από τα δημοσιεύματα και τις δηλώσεις των πρωταγωνιστών είναι φανερό ότι δόθηκε μάχη ανάμεσα στους «δυο κόσμους». Οι οργανωμένοι οπαδοί συμφώνησαν αρχικά με την απόφαση της διοίκησης να ζητήσει την αναβολή του αγώνα, εξαιτίας της έκρυθμης κατάστασης που επικρατούσε στη Βαρκελώνη.

Στη συνέχεια, δήλωσαν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι η ομάδα δεν έπρεπε να πειθαρχήσει στην απόφαση της ισπανικής ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας να διεξαχθεί κανονικά ο αγώνας και ζητήσαν από τη διοίκηση να μην αγωνιστεί η ομάδα, αν και γνώριζαν ότι η τιμωρία θα ήταν παραδειγματική. Η κατάσταση έγινε ακόμα πιο εκρηκτική όταν ανακοινώθηκε ότι η διοίκηση των «μπλαουγκράνα» αποφάσισε να γίνει ο αγώνας χωρίς θεατές. Οι οπαδοί ένιωσαν διπλά προδομένοι. Ο «ρεαλισμός» κέρδισε τις ιδέες και ταυτόχρονα η διοίκηση δεν επέτρεψε στον κόσμο να μετατρέψει τις εξέδρες του Καμπ Νου σε εστία αντίστασης (όπως έχει συμβεί αρκετές φορές στην ιστορική διαδρομή της ομάδας) και να εκφράσει μαζικά την αντίθεσή του στην καταστολή της κυβέρνησης.

Οι φωτογραφίες με τις χιλιάδες των οπαδών της Μπαρτσελόνα μπροστά στις κλειστές πόρτες του γηπέδου, με τους μπάτσους και τους σκευοφυλάκους έτοιμους να αποτρέψουν την πιθανότητα εισβολής στο γήπεδο (κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για τη στάση που θα κρατήσει η ομάδα, εξετάστηκε το ενδεχόμενο να ξεκινήσει ο αγώνας και να μπουν ειρηνικά οι οπαδοί στο γήπεδο για να τον διακόψουν, οπότε η τιμωρία θα ήταν ο μηδενισμός στο συγκεκριμένο παιχνίδι και κάποιο χρηματικό πρόστιμο), δείχνουν ότι το κλίμα ήταν ιδιαίτερα φορτισμένο και ότι μέχρι την τελευταία στιγμή όλα τα ενδεχόμενα ήταν ανοιχτά.

Εκτός όμως από τους οπαδούς, τη γραμμή ρήξης με την ισπανική ποδοσφαιρική ομοσπονδία υιοθετούσαν αρκετά διοικητικά στελέχη και κάποιοι από τους παίκτες. Στο διοικητικό συμβούλιο δόθηκε σκληρή μάχη για το αν θα αγωνιστεί ή όχι η ομάδα και η διαμάχη των δυο πλευρών δεν ήταν «αναί-

μακτη». Η απογοήτευση για την τελική απόφαση των μελών της διοίκησης, που δεν μπορούσαν να δεχτούν ότι η Μπαρτσελόνα θα έκανε πίσω και δε θα στεκόταν μέχρι το τέλος στο πλευρό αυτών που αγωνίζονταν για την επιτυχία του δημοψηφίσματος, εκφράστηκε με την παραίτηση του αντιπροέδρου της ομάδας, Κάρλνες Βιλιαρουμπί, και παρά την προσπάθεια του προέδρου, Γιώζεπ Μαρία Μπαρτομέου, να δημιουργήσει κλίμα ενότητας, πολλοί είναι αυτοί που θεωρούν ότι θα υπάρξουν γενικότερες ανακατατάξεις.

Όσον αφορά τους παίκτες που στάθηκαν στο πλευρό των οπαδών, μπροστάρης ήταν ο Ζεράρ Πικέ, που με δάκρυα στα μάτια τόνισε ότι πειθαρχήσει στην απόφαση της πλειοψηφίας και ζήτησε συγγνώμη για τη συμμετοχή του στον αγώνα, γιατί με αυτή την επιλογή έθεσε υπό αμφισβήτηση το αξίωμα «Κάτι περισσότερο από ένας σύλλογος» και τις αρχές και τα ιδανικά της ομάδας. Μπορεί σε κάποιους να ακούγεται περίεργο, αλλά με τη στάση του ο Πικέ έδωσε σημαντική αβάντα στους υποστηρικτές της απόφασης της διοίκησης. Οι περισσότεροι από αυτούς τον εγκωμίασαν για την ωριμότητά του και του έπλεξαν το εγκώμιο, τονίζοντας την «υπευθυνότητα» με την οποία διαχειρίστηκε «μια πολύ δύσκολη κατάσταση». Αναφέρθηκαν στο γεγονός ότι είπε ξεκάθαρα την άποψή του από την πρώτη στιγμή, καλώντας σε μαζική συμμετοχή στις κάλπες, ότι πήγε να ψηφίσει και κατήγγειλε με σκληρά λόγια την κυβέρνηση για την επιλογή της σκληρής καταστολής, ότι υποστήριξε με θέρμη την άποψή του και προσπάθησε να πείσει τους συμπαίκτες του να μην αγωνιστούν και ότι τελικά, παρά την αντίθεσή του στην άποψη της πλειοψηφίας, πειθάρχησε και συμμετείχε στον αγώνα κόντρα στη Λας Πάλμας.

Η στόχευση τους είναι ξεκάθαρη. Δεν μπορεί κανένας να τον κατηγορήσει ότι πρόδωσε τις ιδέες του, αφού πάλεψε με σθένος και εξάντλησε κάθε πιθανότητα να πείσει για την ορθότητα των απόψεων του, έμεινε μέχρι τέλος πιστός στο αξίωμα «Κάτι περισσότερο από ένας σύλλογος», όταν όμως η πλειοψηφία αποφάσισε διαφορετικά, λειτούργησε με την λογική και την ωριμότητα που τον διακρίνει και όχι με παρορμητισμό και με το συναίσθημα. Κατ' αναλογία με τον Πικέ, λειτούργησε και η διοίκηση των «μπλαουγκράνα». Στάθμισε όλα τα δεδομένα, εξάντλησε κάθε περιθώριο, δέχτηκε να αγωνιστεί η ομάδα για να την προστατεύσει από μια εξοντωτική και εκδικητική τιμωρία από την πλευρά της ισπανικής ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας, και να γίνει ο αγώνας χωρίς θεατές για να προσπείσει την ασφαλεία τους (η μαζική παρουσία τους σε συνδυασμό με την αγανάκτηση από την καταστολή θα δημιουργούσε ένα εκρηκτικό μείγμα που με το παραμικρό θα οδηγούσε σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις). Όπως και ο Πικέ, πήρε τελικά μια απόφαση βασιζόμενη στη λογική και την ωριμότητα και όχι στο συναίσθημα. Περιττό να τονίσουμε, ότι με αυτά τα επιχειρήματα το μόνο που κατάφεραν είναι να απαξιώσουν ακόμα περισσότερο τον Πικέ και να αποδείξουν για μια ακόμα φορά ότι στον ακραίο επαγγελματικό αθλητισμό τα πάντα καθορίζονται από την εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους.

Ο Πικέ δεν μπόρεσε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να διασώσει, εκτός από την προσωπική του υπόσταση και την υπόσταση της ομάδας. Αν δεν κατέβαινε να αγωνιστεί, θα γινόταν σύμβολο και παράδειγμα προς μίμηση (είναι κάτι περισσότερο από βέβαιο ότι η διοίκηση δε θα τολμούσε να του επιβάλλει καμία τιμωρία). Ταυτόχρονα, θα έδινε το δικαίωμα στους οπαδούς της ομάδας να περηφανεύονται ότι οι αρχές και τα ιδανικά της παραμένουν ζωντανά και αναλλοίωτα. Πλέον είναι ένας από αυτούς που δεν μπορούν να αναφέρονται στο «Κάτι περισσότερο από ένας σύλλογος», αφού αν και του του δόθηκε η ευκαιρία, δεν τόλμησε να το κάνει πράξη.

Όσον αφορά τη διοίκηση της Μπαρτσελόνα, με την απόφασή της κατάφερε να θέσει υπό αμφισβήτηση τη στενή σχέση της με την Καταλονία, να διαχωριστεί από το φρόνημα και τα πιστεύω των οπαδών και επιλέγοντας το οικονομικό συμφέρον μιας μεγάλης ποδοσφαιρικής καπιταλιστικής επιχείρησης να απομακρυνθεί από τις ιδρυτικές αρχές της ομάδας και το «Més que un club».

Κος Πάπιας
papias@ekseggersi.gr

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Οι προσωπικές ακτινογραφίες τελειοποιούνται.

Αποχρωματίζονται τα παλιά ντοσιέ.

**Η φωτογράφιση σε σκοτεινό θάλαμο παρουσιάζει διαμπερή την προσωπικότητα
κι η ελευθερία με το γάντι
σου παίρνει τα δακτυλικά αποτυπώματα.
(Ελλη Πιερράτου: «30+2 νύχτες φωτός»)**

Στις ΗΠΑ υπάρχουν -τουλάχιστον- ισάριθμα με τον πληθυσμό όπλα...

► Μούγκα για την άκυρη (δι-
άτρητη) άδεια Μελισσανίδη...

► Αναμενόμενο.

► Ο γατούλης και ο στρατός
(από) γατάκια.

► «Πλερώνω», δήλωσε ο
Καμμένος. Καλά...

► «Πόσο ακριβότερα θα
πληρώσουμε φέτος το πετρέ-
λαιο θέρμανσης». Το ποιο;

► Ε-ε-έρχεται! Όχι ο Καρα-
μανλής. Η ανάπτυξη... (Θου...!).

► Πέρασε η 3η Σεπτέμβρη
(χωρίς μπαξέδες και καφενέ-
δες...).

► «Παράνομο και ανυπό-
στατο» το δημοψήφισμα στην
Καταλunia. Τάδε έφη Πάκης.
Πάντα μπροστά...

► «Τα τραγούδια με ανάγκα-
σαν να σκεφτώ πιο βαθιά» - δή-
λωση Μανώλη Μητσία. Και το
βάθος τον έβγαλε στην... ΝΔ.

► Αμ πως!

► Δήλωση Γεροβασίλη: «Η
αξιολόγηση δεν στοχεύει στην
απομείωση του προσωπικού» -
δήλωση λίρα εκατό...

► Το δηλητήριο του Ραχόι
για την Καταλunia αναδημοσι-
εύει (ασμένως;) ο Ριζοσπάστης
(3/10/2017).

► Την «ανατροπή του σοσια-
λισμού στην Ανατολική Γερμα-
νία (3/10/1990)» επαναβεβαι-
ώνει ο Ριζοσπάστης (Διεθνή,
3/10/2017). Και μέμφεται (και)
τον Γκορμπατσόφ... Σοσιαλι-
σμός εστί Χόνκερ, λοιπόν, και

επί Λένιν και επί Στάλιν, και επί
Μπρέζνιεφ, αλλά και επί Γκορ-
μπατσόφ (εμείς δεν ξεχνάμε
το βιβλίο «Ο σοσιαλισμός
στο κατώφλι του 21ου αιώνα»),
ύμνο στην «Γκορμπατσόφική
περεστρόικα»...

► «...η ενίσχυση των αυταπα-
τών για καλύτερη διαχείριση
εντός του καπιταλιστικού δρό-
μου ανάπτυξης, που καλλιεργεί
και το πορτογαλικό ΚΚ» (Ριζο-
σπάστης, Διεθνή, 3/10/2017,
«Πορτογαλία - τοπικές εκλο-
γές»). Το οποίο, ρωτάμε, δεν
είναι ρεβιζιονιστικό, όπως ας
πούμε το «μεταλλαγμένο Κ.Κ.
Ισπανίας»;

► Με τι «καβάτζες» διεκδικεί
τους παράκτιους Μεσογεια-
κούς Αγώνες ο δήμος Πατρέ-
ων; Σε μια πόλη που μαστίζεται
μακροχρόνια από την ανεργία;
Λέμε...

► Τι να γίνεται, άραγε, εκείνη
η «Πανελλαδική Επιτροπή των
Μπλόκων»;

► Σε ποια εργατικά συμφέ-
ροντα ανταποκρίνεται η είδη-
ση για τον «53χρονο επιχειρη-
ματία» που είναι «ελεύθερος
μετά από 6 μήνες»; (Ριζοσπά-
στη, εσένα ρωτάμε, για τη στή-
λη σου Ρεπορτάζ, 3/10/2017).

► Δεν ξέρουμε αν γνωρίζει η
οργάνωση Πειραιά της «Κ» ΝΕ,
αλλά ο Ερνέστο Γκεβέρα (Τσε)
ήταν ΕΝΟΠΛΟΣ ανάρτης και
δεν έσπαγε μόνο βιτρίνες...

► Αγρίμια κι αγριμάκια μου.

► Ω, ναι.

► «Αν όλα πάνε καλά... η χώ-

ρα θα βγει από τα μνημόνια,...
αυτό βεβαίως **δεν** σημαίνει
ότι θα μπορούμε να κάνουμε
ό,τι θέλουμε, γιατί **θα πρέπει
να τηρούνται οι κανόνες που
έχουν θεσπιστεί από το 2012**».
Π. Λιαργκόβας, συντονιστής
του Γραφείου Προϋπολογι-
σμού του Κράτους στη Βουλή.
Τ' άκουσες πολύ μο;

► «Ανόητος» ο κουκουλονό-
μος (κατά Κ. Καναβούρη, avgj.
gr, 1.10.2017).

► Προϋπολογισμός: άλλο
ένα «χαρτί υγείας»...

► «Πρώτος στόχος η ανερ-
γία» - Η ΑΥΓΗ, 3.10.2017. Που
σημαίνει στο στόχαστρο οι
άνεργοι.

► Δεν έχει ακούσει τι ντα-
λαβέρι γίνεται για τα πυρη-
νικά (των ΗΠΑ) στον Αραξο
η κ. Μαρία Αρβανίτη-Σπυρο-
πούλου (πρόεδρος και τα ρέ-
στα). Άρθρο της στην avgj.gr,
4.10.2017, με τον «ηχηρό» τίτλο
«Η θέση της Ελλάδας και η
απαγόρευση των πυρηνικών
όπλων».

► «Η ΝΔ παρέδωσε τερά-
στιο έλλειμμα στην κοινωνική
ασφάλιση» - Υπουργείο Εργα-
σίας. Και η συγκυβέρνηση Συ-
ριζανέλ έδωσε το τελειωτικό
χτύπημα.

► Ενδιαφέρον παρουσιάζει
η στάση συμπολιτευόμενου
και αντιπολιτευόμενου Τύπου
όσον αφορά τη ρύπανση του
Σαρωνικού από το «Αγία Ζώ-
νη». Τα πάντα λειτουργούν
στην εντέλεια, ουδεμία ανη-
συχία.

► Τίλερσον: Ο Τραμπ είναι
ηλίθιος. Καθόλου ηλίθιος, μί-
στερ Ρεξ. Διότι αυτός είναι ο
πρόεδρος...

► Ευχαριστίες Μαδούρο
προς Πούτιν για την στήρι-
ξη στις δύσκολες στιγμές.
Οι εγχώριοι απολογητές του
Μαδούρο θα το σχολιάσουν
άραγε;

► Με το ντουφέκι μου στον
ώμο, σε πόλεις, κάμπους και
βουνά.

► «Θα» συμμετείχε στο κί-
νημα, «αν» βρισκόταν στην
πλατεία Τιεν-αν-μεν ο ποιητής
Γιανγκ Λιου. Κοινώς, με πορδές
αυγά δεν βάζονται. Κι ούτε η
«ποίηση και οι ποιητές είναι
πάντα αντιφρονούντες» (συ-
νέντευξή του στο σάιτ tanea.
gr, 30.9.2017).

► Lamda: όπως Λεφτά.

► Είπε ο Κούλης: «Η ΝΔ εί-
ναι κόμμα ανοιχτό σε όλους».
ΚΑΙ στο ακροδεξιό-φασιστικό
ακροατήριο...

► Ηλεκτρονικό εισιτήριο (με
χάρτινη και άδεια τσέπη...).

► Σαφώς και υφίσταται παι-
δική εργασία (δωρο, εξηντά-
ωρο) στο Ιζμίρ της Τουρκίας.
Ομως η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ υπο-
φέρει από πρεσβυωπία, μιας
και δεν έχει (:) ανακαλύψει
ανάλογη εκμετάλλευση στην
Ελλάδα...

► Ελληνική Βιομηχανία Ζά-
χαρης: μόνο πίκρα για τους
εργαζόμενους.

Βασίλης

Γερά, γερά, με τσαμπουκά, την έδρα στη Βουλή να πάρουμε ξανά

Ήταν Ιούνης του 2015, όταν ο
Καμμένος εκστόμισε κραυγάζο-
ντας τη... θρυλική φράση: «Στα
τέσσερα εσείς, στα τέσσερα»!
Ο Μπουμπούκος, στον οποίο
απευθύνθηκε η... πολεμική κραυ-
γή του αδούλτου Πάνου, του
τη φύλαγε. Ένα μήνα αργότερα,
οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ψήφισαν -μαζί
με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι- τον
πρώτο νόμο του τρίτου Μνημό-
νιου. Όταν ακούστηκε το «Ναι»
του Καμμένου στην ονομαστική
ψηφοφορία, ο Μπουμπούκος
φώναξε: «Στα τέσσερα τώρα»!

Και τότε, ποιος είδε τον Κάτα-
να και δε φοβήθηκε. Ορμησε να καταχεριά-
σει τον Μπουμπούκο, αλλά πρόλαβαν πρώτα
η Ντόρα (που από τότε... φορούσε παντελό-

νια) και μετά ο Δ. Καμμένος και τον συγκρά-
τησαν, με αποτέλεσμα ο Μπουμπούκος να
τη βγάλει με μερικά μπινελίκια.

έτοιμος να παλέψει για τη μεγάλη επιστρο-
φή του ασώτου. Όσο για τον Μπουμπούκο,
δε θα του κρατήσει κακία...

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «Ραχόι και Τσίπρας συμφωνούν να υπερασπιστούν τις κοινές
αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανεξάρτητα από ιδεολογίες». Αυτό ήταν το κύριο θέμα της ισπανικής El Mundo (η φωτογρα-
φία από τη διαδικτυακή της έκδοση) στις 28 του περασμένου
Γενάρη (Τσίπρας και Ραχόι συναντήθηκαν στο πλαίσιο της
Ευρωμεσογειακής Διάσκεψης που έγινε στη Λισαβόνα). Στις
κοινές αξίες ανήκει, προφανώς, και το μακέλεμα άσπλων και
εντελώς μη βίαιων πολιτών που στέκονταν στην ουρά για να
ψηφίσουν σ' ένα δημοψήφισμα. Ο Ραχόι δεν έτρεφε την πα-
ραμικρή αμφιβολία ότι πρόκειται για μια από τις κοινές αξίες,
γι' αυτό και το διέταξε.

◆ Σε τοίχο στο
Μεταξουργείο εί-
ναι τυπωμένο το
όμορφο στένσιλ.
Δεν ξέρουμε σε
τι είδους και τίνων
στρουθοκαμηλι-
σμό αναφέρεται
ο καλλιτέχνης,
όμως εμείς δε
δυσκολευτήκαμε
να κάνουμε μία
μόνο σκέψη. Η
μόνη ελπίδα που
υπάρχει βρίσκεται
στην απόφαση για
ξεσηκωμό. Ομως,
ασχολούμενοι με
οτιδήποτε άλλο (κυρίως με την αναζήτηση της ελπίδας που
πουλάνε οι έμποροι της κοινωνικής δημαγωγίας, στρουθοκα-
μηλίζουμε. Κι αυτό αφορά όχι τους πάντες, αλλά το ιστορικό
ποκεϊμένο του ξεσηκωμού. Την εργατική τάξη και τους κοι-
νωνικούς συμμάχους της.

◆ «Ηρωας των πλου-
σίων - Κήρυκας της
Ευρώπης». Αυτός
είναι ο Εμανουέλ
Μακρόν, σύμφωνα
με το πρωτοσέλιδο
της Libération στις
27 Σεπτέμβρη. Τρεις
μόλις μέρες μετά
την «ιστορική» ομι-
λία του Μακρόν στη
Σορβόνη, όπου -στο
πλαίσιο μιας πολύ
καλά οργανωμένης
φιέστας- παρουσία-
σε το «όραμά του για
την Ευρώπη», η εφη-

μερίδα της γαλλικής «κεντροαριστεράς» απομυθοποιεί τον
Μακρόν, παίρνοντας αφορμή από το σχέδιο προϋπολογισμού
του 2018, που παρουσίασε η κυβέρνηση Μακρόν, το οποίο
μεταρρυθμίζει τον Φόρο Μεγάλης Περιουσίας, μειώνοντας
κατά 5 δισ. ευρώ τους φόρους στους πλούσιους (μειώνοντας
ταυτόχρονα κατά 15 δισ. ευρώ τις δημόσιες δαπάνες). Αυτά
όμως είναι φιλά γράμματα για τον Τσίπρα και την παρέα του.
Μπορεί στη Γαλλία ακόμα και μεγάλες αστικές εφημερίδες
να «κοπανάνε» τον Μακρόν, για τη συριζαϊκή προπαγάνδα,
όμως, ο γάλλος πρόεδρος είναι ένας... οραματιστής, πίσω από
τον οποία πρέπει να στοιχειθούμε άπαντες, προκειμένου να
μεταρρυθμίσουμε την ΕΕ (την οποία μονίμως ταυτίζουν με
την Ευρώπη) σε... προοδευτική κατεύθυνση. Δείξε μου τον φίλο
σου να σου πω ποιος είσαι. Ισχύει και στην πολιτική...

Η «εμπέδωση της **δημοσι-
Ονομικής πειθαρχίας**» αποτελεί -σύμφωνα με το υπουργείο Οικονομικών- τον πρώτο και κυριότερο λόγο για τη «διατηρήσιμη επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων για τρίτη συνεχόμενη χρονιά» (αναφέρεται στο 2017). Η αναφορά στη σπουδαιότητα της «δημοσιονομικής πειθαρχίας» (δηλαδή της στραγγαλιστικής για τα λαϊκά στρώματα λιτότητας) θα κάνει περήφανο τον Σόιμπλε για το... πνεύμα μάθησης που επιδεικνύουν οι συριζαίοι. Βλέπετε, χρόνια τώρα, οι αριστεροί είχαμε συνηθίσει να φτύνουμε τον κόρφο μας (και να ετοιμαζόμαστε γι' αγώνες)

Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού 2018

Με το βάρος τριών Μνημονίων

κάθε που ακούγαμε από τα χείλη κυβερνητικών στελεχών τις λέξεις «δημοσιονομική πειθαρχία». Πλέον, πρέπει να μάθουμε και... άλλα γράμματα, να μάθουμε να μιλάμε με διαφορετικό τρόπο, να δεχτούμε την πλήρη αντιστροφή των εννοιών.

Σ' ένα κρεσέντο πρόστυχης δημαγωγίας, η ανακοίνωση του υπουργείου Οικονομικών για την κατάθεση στη Βουλή του Προσχέδιου Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2018, ισχυρίζεται ότι «ο προϋπολογισμός ενσωματώνει τη συνέχιση δράσεων κοινωνικής πολιτικής αλλά και την έναρξη νέων» και απαριθμεί τα φιλανθρωπικού χαρακτήρα μέτρα που εφαρμόζονται όλ' αυτά τα χρόνια, λέγοντας ψέματα ακόμα και σ' αυτό το θέμα: κάνει λόγο για το περιβόητο Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης (το οποίο και ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, κατήγγειλλε), χωρίς να αναφέρει μια σειρά άλλα προνοιακά επιδόματα που θα κοπούν για να χρηματοδοτηθεί το ΚΕΑ, όπως συμφωνήθηκε στην τρίτη αξιολόγηση). Μεταξύ αυτών και το ΕΚΑΣ, που θα το στερηθούν και άλλοι συνταξιούχοι, μέχρι να κοπεί για όλους την επόμενη χρονιά.

Και βέβαια, δεν περιμέναμε απ' αυτή την πρόστυχη ανακοίνωση να μας απαριθμήσει και τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα που περιλαμβάνει και αυτός ο προϋπολογισμός. Αντίθετα, προσθέτει νέα ψέματα, λέγοντας ότι «στα επόμενα έτη, οι ρυθμοί οικονομικής μεγέθυνσης είναι επαρκείς για να εξασφαλίζουν τόσο την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων όσο και τον δημοσιονομικό

χώρο, ώστε να εφαρμοστούν οι μειώσεις φορολογικών συντελεστών νοικοκυριών και επιχειρήσεων που προβλέφθηκαν και ψηφίστηκαν με το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2018-2021». Δε θα μπορούμε στη συζήτηση για το αν θα επιτευχθούν ή όχι οι στόχοι (αυτό είναι... δουλειά του ΔΝΤ), όμως η αναφορά στα περιβόητα «αντίμετρα» και η αποσιώπηση των δύο προ-νομοτηθέντων αντιλαϊκών μέτρων (πετσόκομμα συντάξεων και πετσόκομμα αφορολόγητου για μισθωτούς και συνταξιούχους) συνιστά πολιτική αλητεία καθεαυτή (χωρίς να πάρουμε καν υπόψη μας την εκφρασμένη βούληση του ΔΝΤ να έρθει πιο μπροστά χρονικά η επιβολή των αντιλαϊκών μέτρων και να μετατεθεί για το 2023 η εφαρμογή των «αντιμέτρων»).

Ο Τζανακόπουλος πήρε την πάσα από τον Τσακαλώτο και απογείωσε τη δημαγωγία, προαναγγέλλοντας τη διανομή «κοινωνικού μερίσματος» στα τέλη του χρόνου, λόγω υπέρβασης του στόχου για το «πρωτογενές πλεόνασμα». Είναι σαν αυτόν που σου παίρνει με τη βία το πορτοφόλι, όπου έχεις τον μισθό που μόλις πληρώθηκες, και σε μια εκδήλωση μεγαλοψυχίας τραβάει ένα τάληρο και σου το δίνει για να πάρεις ταξί να γυρίσεις στο σπίτι σου. Πέρσυ μοίρασαν επιδόματα σε κάποιες κατηγορίες συνταξιούχων, που τα βάφτισαν προκλητικά «13η σύνταξη», φέτος όμως η τρόικα έχει πάρει τον πλήρη έλεγχο στα χέρια της και το «κοινωνικό μέρισμα» είναι κανονισμένο να δοθεί σε «στοχευμένη στήριξη οικονομικά ευάλωτων νοικο-

κυριών». Δηλαδή, η υπέρβαση στο «πρωτογενές πλεόνασμα» θα πάει σε φιλανθρωπικές δράσεις, τις οποίες υποτίθεται ότι τις είχαν εξασφαλισμένες. Μιλάμε για κοροϊδία και σ' αυτό ακόμα το επίπεδο.

Και βέβαια, και αυτό το «πρωτογενές πλεόνασμα» είναι «ματωμένο», όπως συνηθίζε να λέει ο ΣΥΡΙΖΑ όταν ήταν στην αντιπολίτευση. Ακόμα πιο «ματωμένο» θα είναι το 2018, όταν από τα φετινά 4,3 δισ. ευρώ (2,21% του ΑΕΠ) προβλέπεται να εκτιναχτεί στα 7,5 δισ. ευρώ (3,57%). Και να μείνει σ' αυτά τα επίπεδα μέχρι και το 2022.

Εχουμε γράψει πολλές φορές ότι ειδικά τα προσχέδια των κρατικών προϋπολογισμών είναι κανονικά κωλόχαρτα. Εκείνο που κάνουν είναι να παίρνουν τα μεγέθη που είναι αποτυπωμένα στα περιβόητα Μεσοπρόθεσμα Προγράμματα Δημοσιονομικής Πολιτικής (που καταρτίζονται από την τρόικα) και με βάση αυτά να αρχίζουν την κοπτοραπτική ώστε στο τέλος ο προϋπολογισμός να ανταποκρίνεται σ' αυτά που απαιτεί το Μεσοπρόθεσμο. Πρώτα δημοσιοποιείται το προσχέδιο και μετά... έρχεται η τρόικα. Και τότε αρχίζει η πραγματική κοπτοραπτική. Γίνονται προβλέψεις ως προς τι θα αποδώσουν οι διάφοροι τομείς εσόδων (συνήθως μειώνουν αυτά που προβλέπει η κυβέρνηση) και ως προς τα επίπεδα που θα κινηθούν οι διάφορες κατηγορίες δαπανών (συνήθως ζητούν μείωση συγκεκριμένων κατηγοριών). Κι αφού συμφωνηθούν αυτά, καθορίζονται τα νέα αντιλαϊκά μέτρα που θα παρθούν. Ενίοτε, η κυβέρνηση καταθέτει τον

προϋπολογισμό χωρίς να έχει υπάρξει η συμφωνία της τρόικας (αυτό π.χ. έγινε πέρυσι). Η τρόικα όμως δεν ανησυχεί. Όταν κλείσει η «διαπραγμάτευση» και συμφωνηθούν τα νέα μέτρα, αυτά γίνονται αμέσως νόμος και κανένας δε δίνει την παραμικρή σημασία ότι δεν προβλέπονταν στον προϋπολογισμό.

Τα ίδια, λοιπόν, θα γίνουν και φέτος, στο πλαίσιο της επικείμενης τρίτης αξιολόγησης. Αν μεν η τρίτη αξιολόγηση κλείσει μέχρι τις αρχές Δεκεμβρη, τα νέα μέτρα (που σίγουρα θα υπάρξουν) θα περάσουν και στο Σχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού 2018, που θα κληθεί

να ψηφίσει η Βουλή. Αν επαναληφθούν τα περσινά και η αξιολόγηση τραβήξει, επειδή οι απαιτήσεις του ΔΝΤ θα είναι πολιτικά δυσβάσταχτες για τους συριζαίους και θα χρειαστούν κάποιο χρόνο «προσαρμογής», ο προϋπολογισμός θα κλείσει «όπως να 'ναι» και τα νέα μέτρα θα νομοθετηθούν όταν θα κλείσει η αξιολόγηση. Γι' αυτό μιλάμε για κωλόχαρτα.

Ομως, ανεξάρτητα από το χαρακτήρα που έχουν τα κείμενα των κρατικών προϋπολογισμών, πρέπει να σημειώσουμε ότι ο φετινός κρατικός προϋπολογισμός ενσωματώνει: **πρώτο**, το σύνολο των αντιλαϊκών μέτρων που ψηφίστηκαν με τα τρία Μνημόνια και, **δεύτερο**, τα πρόσθετα μέτρα ύψους περίπου μισού δισ. ευρώ που συμφωνήθηκαν με την τρίτη αξιολόγηση και έχουν ήδη ψηφιστεί (άσχετα αν η συγκυβέρνηση θέλει να τα ξεχάσουμε). Αν κάποιοι τα έχουν ξεχάσει, θα υποστούν δυσάρεστη έκπληξη όταν από πρώτη Γενάρη πάρουν μικρότερο μισθό ή σύνταξη, επειδή καταργείται η έκπτωση 1,5% στην παρακράτηση φόρου, ή όταν σε μια σειρά νησιά θα πληρώνουν πλήρη και όχι μειωμένο ΦΠΑ.

Θα κλείσουμε μ' ένα γενικό σχόλιο. Η αύξηση του ΑΕΠ (μετά την περιβόητη ανάπτυξη) προβλέπεται να φτάσει το 2,4% το 2018 έναντι 1,8% που προβλέπεται για φέτος. Επομένως, **η ανάπτυξη τους έχει ως προϋπόθεση ακόμα σκληρότερη λιτότητα και κινεζοποίηση για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους**. Οχι μόνο δε φέρνει ελάφρυνση, αλλά φέρνει περισσότερα βάρη.

βαθύ κόκκινο

Ναζισμός «από τα πάνω»

Στο Μεσοπόλεμο, το ναζιστικό ρεύμα αναπτύχθηκε «από τα κάτω». Σκέτο λουμπεναριό ήταν ο Χίτλερ και οι πρώτοι οπαδοί και συνοδοιπόροι του. Φυσικά, η αστική τάξη της Γερμανίας τους χάιδευε, ακόμα και μετά το οπερετικό «πραξικόπημα της μπιραρίας». Σάρκα από τη σάρκα της ήταν αυτό το λουμπεναριό. Το είχε χρησιμοποιήσει και για την καταστολή της εξέγερσης των βερολινέζων εργατών.

Όσο οι ναζί άπλωναν την επιρροή τους τόσο κέρδιζαν πόντους στο αστικό στρατόπεδο. Μέχρι που εξέχοντες εκπρόσωποι των γερμανικών μονοπωλίων, όταν διαπίστωσαν ότι τα παραδοσιακά αστικά κόμματα δεν τα καταφέρνουν, ενώ η σοσιαλδημοκρατία είναι παντελώς ανίσχυρη να ανακόψει την άνοδο της επιρροής του επαναστατικού Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας, παραμέρισαν την απέχθειά τους για το ναζιστικό λουμπεναριό και έδωσαν το «χρίσμα» στον Χίτλερ, ο οποίος τη «νύχτα των μεγάλων μαχαιριών» φρόντισε να απαλλαγεί από το λουμπεναριό των SA, βασιζοντας τον μηχανισμό του ναζιστικού κόμματος στον στρατό και την πρωσική αριστοκρατία.

Η διαδικασία που εξελίσσεται τα τελευταία χρόνια στη Γερμανία ακολουθεί την αντιστροφή πορεία. Το νεοναζιστικό ρεύμα δε χτίζεται «από τα κάτω», αλλά «από τα πάνω». Η AfD χτίζεται ως ένας μηχανισμός με στελέχη και όχι ως μια συμμορία, όπως ήταν αρχικά το ναζιστικό κόμμα του Χίτλερ. Η AfD ιδρύθηκε το 2013 από έναν χριστιανοδημοκράτη οικονομολόγο, τον Μπερντ Λούκε, ως ένα κόμμα με «ευρωσκεπτικιστικά» χαρακτηριστικά (πρότυπό του ήταν το κόμμα του Φάρατζ στη Βρετανία). Σε δυο χρόνια, βλέποντας τα πρώτα ενθαρρυντικά σημάδια, το δίδυμο Αλεξάντερ Γκάουλαντ και Φράουκε Πέτρι εκπαραθύρωσε τον Λούκε και πήρε την ηγεσία, προσθέτοντας στον «ευρωσκεπτικιστικό» λόγο ανοιχτές ρατσιστικές αναφορές. Ήταν η περίοδος που η ρατσιστική-αντιισλαμική κίνηση PEGIDA γέμιζε δρόμους και πλατείες με κόσμο και η AfD ανέλαβε να εκφράσει πολιτικά αυτόν τον κόσμο.

Το 2017, ένα πρώην στέλεχος της Γκόλντμαν Σακς και άλλων μονοπωλιακών ομίλων, η Αλις Βάιντελ, συμμάχησε με τον νεοναζί Γκάουλαντ και εκπαραθύρωσαν την Πέτρι, η οποία έμεινε στην AfD μέχρι τις εκλογές, εξασφάλισε μια βουλευτική έδρα και την επόμενη κίολας μέρα εγκατέλειψε το κόμμα, υπαινισσόμενη ότι διαφωνεί με την ακροδεξιά στροφή.

Φέτος, τέσσερα χρόνια μετά την ίδρυσή της, η AfD μπήκε στο γερμανικό κοινοβούλιο, με το ποσοστό της να πλησιάζει το 13%. Απέχει πολύ ακόμα από τους σοσιαλδημοκράτες και ακόμα πιο πολύ από τους χριστιανοδημοκράτες, όμως το παραδοσιακό πολιτικό σύστημα ανησυχεί, γιατί φοβάται ότι αν ενισχυθούν κι άλλο οι μοντέρνοι νεοναζί, οι γερμανοί καπιταλιστές θα τους δώσουν το «χρίσμα», κι αυτοί θα μείνουν μπουκάλα. Το κοινωνικό υπόστρωμα για μια τέτοια εξέλιξη υπάρχει κι επειδή η Γερμανία θα μπει αναπόφευκτα σε κρίση (απ' αυτή καμιά καπιταλιστική οικονομία δεν μπορεί να ξεφύγει), η AfD έχει μόνο προοπτική ενίσχυσης και όχι αποδυνάμωσης.

Πρέπει να θεωρούμε βέβαιο ότι θα γίνουν κινήσεις αφομοίωσης της AfD από τη χριστιανοδημοκρατία. Το αν θα αποδώσουν και σε ποιο βαθμό μένει να το μάθουμε. Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο καπιταλισμός παράγει τον φασισμό σε όλο και πιο μαζική κλίμακα. Ανεξάρτητα από τη μορφή που αυτός παίρνει σε κάθε χώρα, τα βασικά χαρακτηριστικά του είναι ίδια και अपαράλλαχτα.

Αυτός ο σύγχρονος φασισμός δεν έχει ακόμα γίνει πολιτικά κυρίαρχος. Το παραδοσιακό πολιτικό σύστημα κρατάει ακόμα τα ηνία στα χέρια του. Δεν υπάρχει και η επαναστατική απειλή σήμερα για να βοηθηθεί ο φασισμός να γίνει κυρίαρχος. Ως συμπληρωματική δύναμη, όμως, είναι σημαντικός για το σύστημα, γιατί καναλιζάρει τμήμα της εργατικής και λαϊκής διαμαρτυρίας σε κανάλια όχι απλώς ακίνδυνα αλλά υποστηρικτικά για το σύστημα. Γι' αυτό θα τον στηρίξουν.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση